CELJE, 26. FEBRUARJA 1976 — ŠTEV. 8 — LETO XXX — CENA 2 DINARJA

NOVI tednik

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Dragi bralci, tokrat se nenavadno obračam vam. Tudi mene je prizadelo ravnanje v trgovini »Centera na Tomšičevem trgu kot nam ga je opisal 75-letni Anton Resnik in smo ga med Pismi objavili v prejšnji številki. Tudi sam večkrat brez košarice kupujem v Centrovi samopostrežni trgovini na Otoku. Pa kaj takega sploh ne doživljam, celo več, zadovoljen sem s postrežbo, z odnosom. Zato primera ne posplošujem. Toda, naslednji dan po objavi sem vendarle pričakoval telefonski pogovor: Žal nam je, da se je to zgodilo, ukrepali bomo, javno se tovarišu Resniku opravičujemo, ali kaj podobnega. Pa nič. Mar lahko do človeka, ki nosi že osmi križ, ki je 60 let trdo delal, bil pošten — tako brezsrčno, nekulturno, nečloveško (prihranite mi naštevanje, da ne rečem kaj neprimernega), imamo tak odnos? In ko smo ga že izkazali, ne najdemo besed v opravičilo.

Vidite, to me je prizadelo! Prepričan sem, da še marsikoga med vami.

VAŠ UREDNIK

Stran 7: NI ŽENSKIH VPRAŠANJ — Stran 13: MLADA POGUMNA SRCA

KORAK ZA KORAKOM V ŠIRINO

Peta seja centralnega komiteja ZKS je opozorila na problematiko neposredne prakse v razreševanju vprašanj družbenega razvoja. Določila je smer in metode sedanje in prihodnje aktivnosti za uveljavljanje družbeno političnih organizacij. V eni prvih letošnjih številk Novega tednika smo skušali na kratko povzeti, kje smo na našem širšem območju v uveljavljanju novih odnosov, v čem so premiki doseženi od starega k novemu, ki hkrati omogočajo, da v prihodnje hitreje dosegamo družbenoekonomsko preobrazbo. Nedvomno je praksa na širšem celjskem območju že doslej bila naravnana v to smer. V tem je peta seja to naravnanost potrdila in jo mnovič spodbudila.

Ne bi pa seveda mogli trditi, da se sklepi pete seje v vsem obsegu dovolj hitro uresničujejo. Gre tudi za nekatera ključna vprašanja, sila pomembna za uveljavljanje vloge družbeno političnih organizacij v samoupravnem sistemu, katerega se stavni del delovanja te organizacije so. Opozorila v tej smeri so s pete seje zelo konkretna.

Na primer, delovanje takoimenovanih političnih aktivov v občinah. Ocena, da njihovo delovanje ni vselej v skladu s potrebami nadaljnjega družbenega razvoja in, da ga včasih celo ovira, ni iz trte zvita. Zdi pa se, da je prav v tej smeri v občinah vloženo premalo naporov. Okoli delovanja političnih aktivov so bili storjeni v glavnem le organizacijski ukrepi. Politične aktive so »omejili« od razširjenega sestava na ožjega. Zdaj so v njem le predsedniki vodstev družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine. To je za koordinacijo dela med temi dejavniki najbrž razumno. No, idejno politična nevarnost je ostala. Ostala pa je zato, ker se hitreje ne spreminja stil dela tega telesa, ki ima predvsem in edino delovno usklajevalni značaj.

Gornje zapažanje ilustrira nekaj takšnih usedlin včerajšnje in še današnje prakse, ki se nemalokrat javno manifestira tudi v postopkih dogovarjanja, sporazumevanja in političnega odločanja. Niso redki primeri, da se pred organi odločanja predlogi rešitev opredeljujejo kot dogovor v političnem aktivu, kot nekaj, kar je že dogovorjeno na najvišji ravni. Pot bi sicer morala biti drugačna. Pobuda političnega aktiva bi morala najti najprej pot preverjanja tehtnosti rešitve, argumentiranja, preučevanja v zato oblikovanih delovnih telesih. Negiranje teh metod pomeni zanemarjanje graditve politične akcije med delovnimi ljudmi, ima prizvok odločanja v imenu ljudi. V uresničevanju ciljev, ki jih s tem želimo doseči, zato odpori, nezavzetost, brez najširje podpore.

Drug primer. Konkretno odločanje o stvareh iz pristojnosti izvršnega sveta občinske skupščine postavlja izvršni svet v položaj, da sprejme ali ne sprejme obveznost, dogovorjeno izven skupščine, katere izvršilni organ je, in ki ji je odgovoren za svoje delo. Še na en primer bi veljalo opozoriti, katerega negativne posledice je čutiti tudi v međobčinskem sodelovanju. Gre za odgovornost delovanja medobčinskih institucij in dejavnosti. Ta odgovornost je nerazdelna, neprenosna le na eno občino. Nobena občina ne more sama terjati in speljati hkrati nobenega ukrepa, ki posega na področje skupne odgovornosti. Niti v kadrovskih rešitvah, niti v poslovni politiki. Normalno je, da pobuda za urejanje teh vprašanj pride iz ene občine, nenormalno in nesprejemljivo pa bi bilo, če je pobuda hkrati že rešitev, dejstvo, ki ga morajo druge občine post festum sprejeti.

Mnogokdaj je takšnemu nepremaganemu stanju iskati vzrok v prakticističnem pristopu, v časovni stiski in nujnosti rešitve. To pa seveda ne opravičuje tega ravnanja.

Kajti, kolikor prej se bomo urejanja vprašanj družbenoekonomskega in političnega razvoja lotevali sistematično in načrto, na daljši rok, toliko prej bomo premagali sedanje težave, ki nam včasih, zaradi nerodnosti postopkov povzročajo še večje težave, ki jih narava stvari zasluži.

BOJAN VOLK

NAMESTO PODPISA

Že tretje leto gredo mladi prostovoljci v enotah TO iz laške občine na pohod po sledeh XIV. divizije. Vsako leto je postajal pohod bolj vojaški in letos je bil že sestavni del vojaškega urjenja, da bi dohiteli tovariše, ki so že odslužili JLA. V dveh dosedanjih pohodih so mladi iz laške občine sledili Štirinajsti od Okroglice do Dobrne. Letos so prehodili pot od Dobrne do Rečice ob Savinji. Na cilj so prišli vsi. Sklenili pa so, da pojdejo drugo leto spet — od Sedlarjevega do Okroglice. Reportažo o pohodu objavljamo na 13. strani. (Foto: T. Košir)

SLOVENIJALES

NOVO!

DOM POHIŠTVA CELJE

ZIDANŠKOVA 10 - Telefon 23-771

ITISON

— čudovitih barv, posebnih vzorcev

— rezanje po meri, ugodna cena

Nudimo vam do 30.000 din kredita za vse vrste pohištva!

Samoupravna delovna skupina

V praksi si često zastavljamo vprašanje, kako hitreje v celoti uresničiti ustavno dejstvo, da naša družbena ureditev temelji na oblasti delavskega razreda in vseh delovnih ljudi in na odnosih med njimi. Temelj teh odnosov je družbeno ekonomski položaj delovnega človeka, ki mu zagotavlja, da s tem, ko dela s sredstvi, ki so družbena lastnina, neposredno in enakopravno odloča o vseh zadevah družbene reprodukcije, uresničuje svoj osebni, materialni in moralni interes.

Če hočemo zagotoviti in uresničiti postavljene cilje, moramo najti take oblike, načine in metode organiziranosti delavcev, ki bodo zagotavljale kar največjo neposrednost vsakega delavca v odločanju o vseh pomembnih zadevah dela in življenja v TOZD.

Ocena, ki smo jo napravili v Celju, kaže, da se kot oblika uresničevanja neposrednega in odločilnega vplivanja vse bolj uveljavlja samoupravna delovna skupina. V tem so doseženi bistveni uspehi, saj se rezultati vedno bolj jasno kažejo v težnji po kvalitetnem spreminjanju samoupravnih odnosov in organizacije dela, prav tako pa tudi v posameznikovem miselnem svetu.

Z organiziranjem delavcev v samoupravne delovne skupine hočemo doseči, da bo vsak delavec bolj svobodno in racionalno uresničeval pravice, še posebej pa obveznosti in odgovornosti. Pri tem ne gre zanemariti dva vidika: prvi je v tehnološkem procesu neposredno med seboj povezanih delavcev, drugi pa je prostorska povezanost delavcev pri opravljanju tehnološkega procesa. Če torej izhajamo iz te osnove, je bistveno, da v okviru samoupravne delovne skupine zagotovimo pristne medčloveške odnose, kjer bodo neformalni odnosi dejansko zagotovilo, da bodo delavci na mnogo bolj temeljit način razpravljali o posameznih predlogih, zavzemali stališča, dajali smernice in usmeritve svojemu delegatu v DS TOZD in sprejemali določene samoupravne odločitve.

V samoupravne delovne skupine se naj torej organizirajo delavci v vseh tistih TOZD, kjer so za to podani tehnološko-prostorski pogoji. Pri tem pa je treba upoštevati načelo, da tako organizirane delovne skupine ne bi smele šteti več kot 25 delavcev.

Samoupravna delovna skupina tudi omogoča uresničitev ustavne zahteve, da delavske svete in druge organe upravljanja v TOZD sestavljajo delegati iz vseh delov delovnega procesa. Hkrati pa omogoča boljše izvedbe zborov delovnih ljudi.

Skupine imajo določene pristojnosti tudi v okviru pravic in dolžnosti, ki so določene v samoupravnem sporazumu, o katerih delavec samostojno odloča; tako pravice, obveznosti in odgovornosti delavcev pri delu, odločanje o delitvi dela sredstev za OD, razporeditev letnega dopusta ipd. Naj še omenim, da samoupravna delovna skupina predstavlja tudi sindikalno skupino kot stalno obliko delovanja delovnega človeka v okviru sindikatov.

Zastavlja pa se še eno vprašanje: kdo naj vodi samoupravno delovno skupino. Verjetno bi bilo najbolje, da je vodja delegat v DS TOZD, ki bi bil hkrati tudi predsednik dela zbora delavcev. To pride seveda v poštev tam, kjer ima vsaka delovna skupina svojega delegata v DS. Kjer pa v DS delegirata dve ali več skupin, je treba najti drugo rešitev.

O uveljavljanju samoupravnih delovnih skupin je pred dnevi razpravljal tudi koordinacijski odbor za uresničevanje ustave pri OK SZDL Celje. V razpravi o materialih so člani opozorili na dileme in različna mnenja, ki še obstajajo. Predvsem gre za vprašanje samoupravne delovne skupine kot del zbora delovnih ljudi, kot osnovo delegatskih razmerij in kdo naj bo vodja samoupravne delovne skupine.

VIKI KRAJNC

TKS CELJE

KOMU DATI PREDNOST?

V zadnjih nekaj mesecih veliko govorimo in pišemo o tem, kako naj izgleda prioritetna lista ozíroma razvrstitev športnih panog v določenem kraju v Sloveniji. Ob tem moramo takoj povedati, da ne gre za ozke meje, ampak za republiško akcijo z željo, da telesna kulturna, kot izredno pomemben faktor, doživi še večji razvoj, kot ga je že. Žal ravno pri tem nismo povsod prišli na čisto in zato tudi dileme, ki se vse pogosteje pojavljajo, posamezne skupščine TKS pa jih na najbolj možne načine poskušajo odpravljati in stvar normalizirati. To je seveda treba storiti čimprej, kajti vsako zavlačevanje in odlašanje bi pomenilo stopnjo do nadaljnega nehitrejšega razvoja tega pomembnega področja.

V Celju bodo o teh stvareh spregovorili na skupščini TKS, ki bo v torek, 16. marca. Predlogi so pripravljeni, želijo pa, da naj vse v prihodnjem obdobju izhaja iz resnične množičnosti, več pozornosti pa je treba posvetiti tudi resničnemu vrhunskemu športu.

O predlogu za prioriteto, ki ga je podala republiška TKS in ki jebil objavljen v časniku Delo, je že razpravljal IO TKS Celje ter se takole odločil:

v prvi prioriteti naj bi bila atletika in košarka (tako je mišljeno tudi v republiki),

v drugi pa smučanje (alpske discipline in skoki) ter rokomet, hokej na ledu in nogomet ter

v tretji prioriteti naj bi veljala izjemna pozornost le posameznikom, ki bodo dosegli določeno vrhunsko raven v tistih panogah, ki niso v prioritetah I in II. Še posebej naj bi veljala pozornost perspektivnemu kadru.

Celjski predlog je tako dan v razpravo, ki bo zaključena s skupščino TKS Celje 16. marca. Povedati je treba, da se s tem predlogom strinja tudi Občinska konferenca SZDL Celje, saj se njihov odnos do športa in razvrstitve panog povsem ujema z odnosom, ki ga je zavzel IO TKS Celje.

Ob tem je treba dodati to: Prepričani smo, da je celjski predlog bil dobro preštudiran in da je dobro pripravljen. Za Celje lahko rečemo, da nismo šli v drugo skrajnost, kot v nekaterih mestih, kjer so »snabili« množično število športnih panog v različne prioritete ter s tem v bistvu ostali tam, kjer so bili. Pravilen je odnos do zimskih športov (širši pomen), pravilen do atletike in košarke, morda je delno problematičen (ne v čistem pomenu besede) do rokometa, ki trenutno (in pravzaprav že dalj časa) bolje »skotira« kot košarka. Sicer pa vrata niso nikomur zaprta, saj so sestavljalci lepo zapisali v predlogu, da naj bi za prvo prioriteto (atletika in košarka) sestavili srednjeročni program, ostalo pa vsako leto posebej verificirali.

Dobra, da ne rečemo pametna, je rešitev s prioriteto tri, kjer lahko pridejo do izraza vsi tisti posamezniki, ki veliko dajo športu, kot ekipa pa ne pomenijo mnogo.

Sestavljalci so vedeli, kakšne so možnosti in tako so tudi pripravili predlog, ki pa sploh ni slab. Saj tudi pregovor pravi, pokrij se toliko, kot je dolga odeja. S tem predlogom mislim, da ne bo v Celju nobena športna panoga prikrajšana za nadaljni razvoj, kvečjemu ji bo pomagalo do še večjega razmaha in uveljavitve. Sicer pa telesno kulturni delavci razmišljajte o tem!

TONE VRABL

SNEG UNIČIL LETALA

V Lajšah pri Šoštanju je prišlo do nesreče, kjer so bila uničena tri jadralna letala, last velenjskega AERO kluba. V Lajšah so že pred leti začeli graditi manjše letališče, ob katerem so postavili tudi hangar za letala. V noči od 15. na 16. februar se je srednji del hangarja pod težo snega zrušil in tako popolnoma uničil tri jadralna letala. Po prvih ocenah je škode za več kot štirideset starih milijonov din. Vzrok: po vsej verjetnosti v slabi konstrukciji strehe, ki ni zdržala pritiska mokrega in s tem še težjega snega. Vsekakor je to huda izguba za velenjski AERO klub, ki je komaj začel dobro delovati, poleg tega pa tudi opozorilo, da je treba takšne objekte graditi tako, da prenesejo tudi težjo obremenitev. Po vsem sodeč bi nekdo za to nesrečo moral odgovarjati, saj ni kar tako izgubiti tri letala.

Foto: LOJZE OJSTERSEK

VRH NAD LAŠKIM

SREDNJEROČNO

Pred kratkim so se zbrali občani na Vrhu nad Laškim, da se dogovorijo o srednjeročnem načrtu razvoja krajevne skupnosti do 1980. leta.

Ko so govorili o svojih prihodnjih nalogah, so sklenili najprej poravnati še nekatere račune iz časa gradnje nove ceste. Za krajevno skupnost je nova cesta velika pridobitev, saj so šele zdaj tod zapeljali prvi redni avtobusi. Ko bodo poravnali to obveznost, bodo šli skupaj s krajevno skupnostjo Marija gradec v akcijo za asfaltiranje ceste Lahomno—Tevče, hkrati pa bodo pričeli s pripravami za gradnjo kulturnega doma na Vrhu. To pa bo istočasno tudi telovadnica. V domu bodo tudi stanovanja za prosvetne delavce in morda še prostor za zdravstvene namene.

V srednjeročni načrt so uvrstili tudi napeljavo telefona, ki bo približal Vrh ostalemu svetu in prikrajšal marsikatero pot v dolino.

Zavedajo se, da bodo te naloge izvršili ne samo ob pomoči krajanov, marveč tudi ob sodelovanju gospodarskih in družbenopolitičnih organizacij.

Pa še beseda, dve o udeležbah na takšnih in podobnih razgovorih. Ta namreč ni povsem zadovoljiva. Če bi iskali vzroke, bi lahko našteli nezainteresiranost krajanov do svoje krajevne skupnosti in v tej zvezi premajhno spoznanje, da lahko s svojimi mnenji in predlogi veliko prispevajo k razreševanju skupnih problemov. In še nekaj, med vzroki za slabo udeležbo domačinov na takih razgovorih je še dejstvo, da se jih redko ali slabo udeležujejo tudi povabljeni funkcionarji, ki so v občini in najrazličnejših organizacijah izvoljeni za to, da med drugim pomagajo reševati probleme v krajevnih skupnostih.

FRANC BREČKO

IDA VIDALI

OBRAZI

IDA VIDALI - PIRNAT; učiteljica iz Preboldа, ki sicer živi v Šempetru, je vsekakor ena izmed tistih prosvetnih delavk, ki je ves svoj prosti čas namenila napredku šolske in društvene telesne vzgoje.

Aktivna telovadka TVD Partizana v Šempetru je bila že od leta 1945, kjer smo jo srečali kot pionirko, kasneje se je pod dobrim strokovnim vodstvom razvila kot mladinka v prav dobro tekmovalko v gimnastiki, saj je v letih 1951—54 vrsta mladink iz Šempetra bila v II. razredu med najboljšimi v republiki. Izredno žilico pa je Vidalijeva čutila za vaditeljsko delo. Kot mladinko jo že srečamo pri društvenem vaditeljskem delu. Temu je ostala zvesta tudi po kočnanem učiteljišču in ves čas svojega službovanja tako v Prevaljah, Preboldu in Šempetru, kjer danes vzorno vodi oddelek starejših članic, ki šteje nad 25 žena. Takole pravi o sebi: »V svoji dolgi dobi učiteljskega poklica nisem otrokom vzela nobene ure šolske telesne vzgoje. Sama sem v mladih letih spoznala kaj nudi dobra telesna vzgoja mladim. To je vsekakor najboljše vzgojno sredstvo, da ne govorim še o ostalih prednostih pri telesnem in duševnem razvoju naših otrok in mladine. Nič mi ni težko, da sedaj poleg svojega razreda vodim tudi prosti čas otrok v I. a razredu celodnevne osnovne šole v Preboldu. Otroci tako radi telovadijo, da sama uživam ob njihovem delu in razvedrilu. Vsak dan so deležni po 60 minut telesne vzgoje v prostem času. To je že nekaj. Pogrešam še več strokovne literature za to delo, glasbenih pripomočkov za ritmiko in gimnastiko ter ljudske plese. Pogoje imamo sedaj ob novi telovadnici v Preboldu kar dobre.«

Razgovor je potekal še naprej kako kot mati dveh sinov zmore ob celodnevni osnovni šoli še vedno v Partizanu Šempeter ter v vodenju vsega gospodinjstva doma. In odgovor: »Vse gre, če je celotna družina »zastrupljena« s to dejavnostjo. Moj mož je tudi aktiven delavec na področju planinstva in telesne vzgoje, pa tudi oba sinova Radovan in Vili. Moj mož je bil aktiven smučar, tabornik, nogometaš, danes pa je zvest planinec. Starejši sin Vili je bil lani v SKIMC Store proglašen za najboljšega športnika na šoli, mlajši Radovan je še v osnovni šoli v Šempetru. Celotna družina izkoristimo vsak prosti čas, predvsem nedeljo za hojo v gore. Smo navdušeni planinci. Prehodili smo že Savinjsko planinsko pot, koroško transverzalo, prečesali Savinjske Alpe in Julijce. Sedaj je na vrsti slovenska planinska transverzala.«

Takšna je IDA VIDALI, ki živi in diha ob svojem poklicnem delu in v prostem času za napredkom naše ljudske zdrave telesne vzgoje. Da bi bilo v naših vrstah le še več tako dobrih učiteljic in vzgojiteljic, pa bi tudi stanje v naši telesni vzgoji mladih bilo na najboljši poti napredka.

KRAJEVNE SKUPNOSTI

UTRJEVATI VLOGO V KS

KRAJEVNE SKUPNOSTI: VEČ POVEZOVANJA

Na zadnji seji predsedstva občinske konference SZDL v Celju so člani obravnavali tudi gradivo o ustavnem položaju krajevnih skupnosti. Gradivo so izdelali na podlagi ankete med občani krajevne skupnosti Ljubečna, Center in Gaberje-Hudinja.

Rezultati ankete kažejo na vrsto slabosti, ki se porajajo v delu krajevnih skupnosti. Tako je značilno, da se krajevne skupnosti preveč ograjujejo v svojem delu, da se ne povezujejo s TOZD, samoupravnimi interesnimi skupnostmi in drugimi krajevnimi skupnostmi, da se v pretežni meri ukvarjajo z vprašanji komunale. Delo delegatov je v krajevnih skupnostih različno, veliko bolje delajo delegati za zbor krajevnih skupnosti občinske skupščine, zelo slabo pa delegati splošnih delegacij. Za delegate sploh pa velja, da ne prenašajo informacij iz skupščin nazaj v bazo. Zelo malo so krajevne skupnosti naredile tudi za to, da bi v njih zaživeli sveti potrošnikov, pa tudi ostale komisije pri svetih krajevnih skupnosti.

Predsedstvo občinske konference SZDL je celovito ocenilo predloženo gradivo. Člani so v razpravah poudarjali predvsem nujnost iskanja novih poti pri povezovanju krajevnih skupnosti s tozdi, samoupravnimi interesnimi skupnostmi in občinsko skupščino. Opozorili so tudi na večjo vlogo, ki jo morajo odigrati vse družbenopolitične organizacije na terenu ter na iskanje novih oblik dela preko hišnih svetov, svetov potrošnikov in zborov stanovalcev. Predsedstvo je v zvezi z razpravo o ustavnem položaju krajevnih skupnosti izoblikovalo tudi več sklepov. Med drugimi je sprejelo sklep, da je potrebno izdelati podroben akcijski program, ki bi oblikoval poti za širšo vključevanje občanov v vse oblike krajevne samouprave.

O celotnem gradivu v zvezi z ustavnim položajem krajevne skupnosti celjske občine bodo govorili v začetku prihodnjega meseca tudi na posebni problemski konferenci SZDL.

D. S.

LJUBEČNA: SKUPNI SESTANEK

Pretekli teden so se v Ljubečni na pobudo krajevne konference SZDL sestali delegati sveta krajevne skupnosti, delegati splošne delegacije in delegacije SIS, delegati stalnih območij in predstavniki društev. Na skupnem sestanku so razpravljali o ustavnem položaju krajevnih skupnosti in o delu krajevne skupnosti Ljubečne. Predsednik KK SZDL Franc Zveplan pa je posredoval analizo ankete občinske konference SZDL, ki je bila izvedena tudi na območju krajevne konference Ljubečna. Dlje časa pa so se prisotni zadržali v razpravi o sedanji družbenopolitični situaciji na območju krajevne skupnosti.

Slišati je bilo, da je ta položaj v krajevni skupnosti ugoden. Posebej še po uspehih, ki jih pripisujejo resnejšemu delu v krajevni skupnosti. Prebivalci so zadovoljni s prizadevnim delom na področju odpravljanja komunalnih problemov. Tako bodo letos asfaltirali cestišče, ki pelje proti Bukovžlaku in skozi naselje Začret. V naselju Žepina pa bodo z asfaltom prevlekli 300 metrov cestišča, ki pelje proti Jarmovcu. Pogovarjajo se tudi o napeljavi vodovoda do šole. V prihodnjih dneh pa bodo pričeli pobirati tudi 200 dinarjev po družini za postavitev mrliške vežice v Vojniku.

Ugotavljajo, da je velika škoda, da so pred letom zavrnili predlog o zazidalnem načrtu. Čakanje na novi predlog zazidalnega načrta pa pomeni tudi čakanje na hitrejši razvoj krajevne skupnosti.

MILAN BRECL

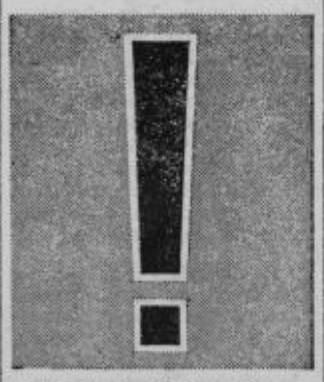

CELJE: KOLIKO ZA KRAJEVNE SKUPNOSTI

Po predlogu, ki je v razpravi, bi naj letošnji proračun celjske občine zagotavljal krajevnim skupnostim za njihove funkcionalne izdatke pa tudi za financiranje vzdrževalnih del na komunalnih objektih in končno krajevni skupnosti, ki bo organizator osrednje proslave v počastitev občinskega praznika, vsega skupaj 4,5 milijona dinarjev. Tak je predlog v skupnem seštevku. Ko pa je o njem razpravljal izvršni svet, je sklenil, da pri delitvi sredstev na posamezne krajevne skupnosti ne bo vztrajal pri predlogu. Delitev je namreč silno zahtevna in glede na potrebe vselej takšna, da se z njo nikoli vsi ne strinjajo. Zato je predlog o razdelitvi teh sredstev samo ponudba izvršnega sveta celjske občinske skupščine, krajevne skupnosti pa se lahko odločijo tudi za drugačno razdelitev proračunskega denarja. To je njihova pravica.

Sicer pa je očitno, da bo slaba polovica skupnega zneska namenjena za osebne dohodke tajnikov krajevnih skupnosti.

Izvršni svet celjske občinske skupščine je na zadnji seji med drugim sklenil razgrniti načrt o gradnji magistralnega plinovoda Slovenije na območju celjske občine. V glavnem bi naj ta plinovod potekal blizu hitre ceste.

Pomembna je bila tudi razprava o pospeševanju kmetijstva in preusmerjanju kmetij v občini. V tej zvezi je tudi izvršni svet podprl prizadevanja za specializacijo v kmetijski proizvodnji, vendar je menil, da bi se morala razvijati tudi v smeri pridelovanja vrtnin. To še posebej zaradi potreb prebivalcev celjskega mesta po teh pridelkih. Sicer pa je izvršni svet še ugotovil, da se zadeva okoli ustanovitve samostojne temeljne organizacije združenega dela za kmete-kooperante na območju celjske občine ni premaknila z mrtve točke in da akcija, vsaj zaenkrat, še ni dobila širše politične podpore.

M. B.

MARIJAGRADEC: CESTE S PREDNOSTJO

Minulo nedeljo je bil v krajevni skupnosti Marijagradec pri Laškem zbor občanov. Dopoldne je bil zbor za del krajevne skupnosti v Marijagradcu, popoldne pa za drugi del v Reki. Na zboru, ki je imel na dnevnem redu razpravo o srednjeročnem programu razvoja občine Laško, so bili zastopani občani po zaselkih. Razprava o kopici perečih problemov v tej krajevni skupnosti je bila živa, kar preglasna. Treba se je bilo dogovoriti o prednostnem vrstnem redu urejevanja in moderniziranja cest. Vrstni red, ki je obveljal, je naslednji: cesta Bobek—Reka, zaradi šole in avtobusa, ki ga kraju obljubljajo že več kot 10 let. Sledi cestni priključek za Lahomšek, Trojno in Gaberno, in zatem asfaltiranje ceste Lahomno—Tevče. Krajevna skupnost naj bi bila udeležena v načrtovanju regulacije Savinje, ker bi s tem rešili problem prehoda čez železnico. Zavzeli so se za gradnjo trgovine, to stavbo pa bi kombinirali tu s prostori za družbene organizacije in kulturno dejavnost. V Marijagradcu je potrebna tudi javna razsvetljava. Za urejevanje stranskih cest v zaselja so se domenili za gramoz, ki bi ga brezplačno dobili v Reki in na Ojstrem.

Medtem ko se dolina odloča za red in čistočo, za uvedbo odvažanja smeti, po drugi strani komunalci iz Laškega vozijo v Lahomo smeti in jih nestrokovno deponirajo. Občani so se uprli takemu početju, zlasti ker so opozorili merodajne že pred meseci. Ni mogoče, da ena krajevna skupnost, da bi očistila svoje navlake, nastelje smeti in podobno šaro k sosedom.

J. Kr.

Pred velikim praznovanjem obiščite specializirani oddelek za prodajo slavnostnih, večernih in poročnih oblek

URŠKA

TKANINA CELJE

TOZD maloprodaja

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

K OBROBNIM PRIPOMBAM TOVARIŠA SENIČARJA

1. Popolnoma se strinjam z Vašim gledanjem: »Če je bilo, je bilo, ni pa s tem rečeno, da bo tako, kot je bilo. V naravi človeštva je, da stremi k razvoju, napredku in spopolnitvi. Ker smo ljudje, se tudi celjski muzejski in drugi kulturni delavci vključujemo v podobna hotenja. Ste v mojem odgovoru zasledili kaj nasprotnega?

2. Pozoren bralec je menda lahko izluščil jedro odgovora na vprašanje o možnostih in nemožnostih ogleda celjskega muzeja. Povedala sem, da trenutno še nimamo realne možnosti za uvedbo drugačnega, daljšega **rednega** dnevnega časa za ogled muzeja, ne da bi to vplivalo na preostalo delo in preseglo fizične zmogljivosti obstoječega osebja. Povedala sem tudi, da smo v **spremenjenih okoliščinah pripravljeni na drugačne rešitve!** Ob tem ni niti več tako pomembno, kako je odprto v Kranju, Združenih državah, pa še kje. Izhajamo iz svojskih razmer, mar ne?

3. Vztrajam pri trditvi, da **»nekateri«** (podčrtala V. K.) ljudje pač ne bodo prišli v muzej, četudi bi bil odprt štiriindvajset ur na dan ... itd.« Podlaga za trditev je, med drugim, več kot dvajsetletno delo v isti ustanovi in istem okolju (**zelo osebno izkustvo!**). Ali moremo zanikati, da so interesi ljudi še zelo različno usmerjeni in včasih še ozki? V tem je najbrž toliko resnice kot v ljudskem reku, da je sosedov kruh boljši. Je v tem negacija zakonitosti zgodovinskega razvoja? Nasprotno! Nikjer nisem trdila, da z vztrajnim osveščanjem delovnih ljudi ni mogoče razširiti in poglobiti interesov do skrajnih možnosti (do popolnosti najbrž ne!), tudi za kulturne dobrine. Da ta cilj še ni dosežen, je menda jasno. Zakaj bi sicer o tej potrebi prav v naši samoupravni družbi toliko razpravljali? Strpno in kulturno je, da ne obsojamo nekoga, ki še ni obiskal nekega muzeja, če ne mara Bachove ali pa pop muzike. Vi pa pravite, da »zapostavljam vse — ljudi!«

4. Ali nam hočete naprtiti tudi očitek, da se samozadovoljno zapiramo na Olimp, kamor navadno smrtniki (beri: delovni ljudje) nimajo dostopa in vpogleda? Z zavestjo polne odgovornosti izjavljam, da smo denar, ki ga delovni človek (tudi Vi in jaz!) plačuje za delo in obstoj Muzeja kot nosilca določene dejavnosti, porabili, ga porabljamo in ga bomo uporabljali gospodarno in smotrno. Zanj smo opravili več, kakor bi mogoče kdo lahko pričakoval. Naše delo je javno in rezultati dostopni vsakomur! O tem ste se lahko pri ogledu našega muzeja prepričali tudi sami, če ste hoteli. Kakšen zaključek želite? Ste pozabili na ustavno načelo o svobodni menjavi v združenem delu? Ali pa ste hoteli reči kaj drugega? Namigovanja, podtikanja in **posploševanja si delavci v združenem delu** Pokrajinskega muzeja ne moremo dovoliti!

5. Zaključujem prav tako s strinjanjem z Vami: približajmo še bolj Muzej občanom, saj je last nas vseh. Pridite v muzej, seznanite se z njegovo problematiko in pišite o njej! Pišite o njegovih zbirkah, prikažite njegove razstavne prostore! Prepričana sem, da bi serija prispevkov v Tedniku mnogo pripomogla k namenu. Morda celo več kot to in ono sedaj.

(S svoje strani razpravljanje v tej obliki in ravni zaključujem.)

VERA KOLŠEK

S svoje strani prav tako, hvala za povabilo in če bo urednik za to, kmalu na svidenje v Muzeju!

MILAN SENIČAR

IZLET KMEČKIH ŽENSK

TUDI TOKRAT V ROVINJ

V redakciji smo dolgo tuhtali, kam bi letos popeljali kmečke ženske na naš tradicionalni izlet (že četrti) ob 8. marcu. Posvetovali smo se z Izletnikom in prišli do dveh variant — Rovinja s hotelom visoke A kategorije EDEN ter Poreča. Odločili smo se za Rovinj. Zakaj? Res je, da smo tam bili tudi lani. In ker smo bili vsi zelo zadovoljni, smo se odločili, da gremo tudi letos ponovno tja. Težav zaradi tega ne bo, saj bodo z nami potovale tiste, ki še niso bile na morju in s tem seveda tudi ne v Rovinju in še v hotelu EDEN. Nam, ki vas bomo spremljali, pa je tako vseeno, kam gremo. Moramo pa priznati, da imamo na obisk v Rovinju izredno lepe spomine in če je to, potem se človek tja tudi rad vrača.

Torej, tudi letos v Rovinj v hotel EDEN in to za dva dni, 19. in 20. marca! Iz Celja se bomo odpeljali v petek, 19. marca ob 10. uri dopoldne in vrnili v soboto proti večeru, vendar še vedno tako, da bo vsaka udeleženka imela potem možnost prevoza do doma. Zbirališče bo na parkirišču za našim uredništvom v Gregorčičevi 5. V Rovinju imamo prvi dan večerjo, naslednji dan zajtrk in kosilo ter dopoldne, če bo vreme lepo, vožnjo z ladjico. Bo pa še nekaj drugih presenečenj, ki naj zaenkrat ostanejo skrivnost. Poskrbeli bomo tudi za zdravnika, tako da nas tudi bolezen ne bo mogla presenetiti.

In zdaj vam preostane samo še to, da čakate poštarja, ki vam bo prinesel naše obvestilo, da boste letos potovale z nami na morje. V naslednjih dneh bomo v uredništvu napravili izbor, kar pa bo najtežavnejše, saj smo dobili kar 310 prijav, prostora pa je za 100 potnic! V vseh pismih in dopisnicah pa med drugim piše — nisem še bila na morju, rada bi šla z vami itd. Mi bi radi popeljali vse, kar pa žal tudi tokrat ne bo mogoče. Kot smo zapisali že pred tedni — nekaj jih pa tako mora ostati, da bomo lahko pripravili naslednji, jubilejni, peti izlet za kmečke ženske.

V ŽALCU

NAPREDUJEJO

Lansko leto je bilo leto varčevanja na vseh ravneh, zato so morali vsi nosilci družbene in gospodarske aktivnosti tudi v žalski občini sprejeti programe varčevanja.

Za prvo polletje leta 1975 pa je pokazalo, da je razvoj zaradi zapletenih družbenoekonomskih procesov doma in v svetu bistveno odstopal od začrtanih ciljev. Tej ugotovitvi je sledila široka stabilizacijska akcija, ki je dala v drugem polletju 1975 že prve rezultate. Tudi žalsko gospodarstvo se je z vso resnostjo vključilo s svojimi akcijskimi programi ter skupnim akcijskim programom Izvršnega sveta ter Skupščine občine v vsejugoslovansko akcijo za stabilizacijo gospodarstva, kar se je konkretno odrazilo v izboljšanju poslovnih rezultatov občine v drugi polovici lanskega leta, kljub težji gospodarski situaciji in vse težjim pogojem gospodarjenja tako doma kot v svetu.

Pan za leto 1975 je predvidel 33 odstotkov nominalno rast družbenega proizvoda. Tako bi dosegli ob predvidenem 23-odstotnem porastu cen, planirano 10 odstotkov realno rast družbenega proizvoda. Družbeni proizvod gospodarstva občine Žalec se je povečal nominalno za 36 odstotkov, kar je za tri odstotke nad planskimi predvidevanji in predstavlja realni porast okoli deset odstotkov. Da je rast družbenega proizvoda občine Žalec v letu 1975 ugodna, kaže podatek, da se je tako v Sloveniji kot v celjski regiji družbeni proizvod povečal nominalno za 25 odstotkov, tako da predstavlja 38 odstotna rast družbenega proizvoda v občini Žalec najhitrejšo rast te kategorije med občinami celjske regije.

Delovne organizacije so predvidele 5 odstotno rast zaposlenih v letošnjem letu, dosežena pa je dolgoročno predvidena 3 odstotna rast te kategorije. Tako je bilo skoraj dve tretjini rasti realnega družbenega proizvoda doseženega ob povečani produktivnosti dela ter ena tretjina ob povečanju števila zaposlenih, kar kaže na izpolnitev načrtovanega povečanja produktivnosti dela. V absolutnem znesku pa dosegajo v Žalcu še vsega 0,6 odstotka nižji družbeni proizvod na zaposlenega od Slovenije oziroma 5 odstotno rast te kategorije.

Rast osebnih dohodkov je znašala 30 odstotkov (nominalno), oziroma 3 odstotke realno. Ta porast osebnih dohodkov je povsem v skladu s smernicami resolucije Socialistične republike Slovenije za leto 1975, ki zahteva počasnejšo rast osebnih dohodkov od družbenega proizvoda.

Akumulacija se je v letu 1975 povečala za več kot so planirali, saj dosega 36 odstotno stopnjo rasti. Če upoštevamo, da je bil v Sloveniji dosežen le 4 odstotni porast akumulativnosti, v celjski regiji pa je celo upadla, je rezultat žalskega gospodarstva toliko pomembnejši. V absolutnem znesku so že v devetih mesecih leta 1975 dosegli 24.927 dinarjev akumulacije na zaposlenega, kar je bilo za 46 odstotkov več kot v regiji in 29 odstotkov več kot v republiki. Visoka akumulativnost je pogojila tudi visoka investicijska vlaganja in njihovo udeležbo v družbenem proizvodu. Kljub temu pa so dosegli le 31 odstotno udeležbo investicij v družbenem proizvodu, kar se odraža v nizki udeležbi kreditov za osnovna sredstva v družbenem proizvodu. Investicijska vlaganja bi lahko bila torej v žalski občini višja, vendar se še vedno pojavlja stara napaka organizacij združenega dela in temeljnih organizacij združenega dela, ki imajo premalo predloženih kvalitetnih investicijskih programov bančnim institucijam.

Nelikvidnost je bila v lanskem letu najtežji problem tudi v gospodarstvu občine Žalec. Na osnovi nalog akcijskega programa je Izvršni svet že pričel konkretno obravnavati problematiko posameznih organizcij združenega dela in temeljnih organizacij združenega dela in reševati njihovo problematiko.

JANEZ VEDENIK

NOVA TOVARNA

Velikokrat smo že pisali o tem, kako velike možnosti so še v šmarski občini za zaposlovanje. To dokazuje tudi primer ob gradnji nove tovarne kondenzatorjev Gorenje v Rogatcu. Zasnove o izgradnji gospodarskega objekta na območju Rogatca segajo že nekaj let nazaj. Konkretni dogovori med šmarsko občino in Gorenjem so obrodili sadove lansko leto, ko je gradbeno podjetje Rogaška Slatina pričelo z deli. Tovarna leži malo odmaknjena iz središča Rogatca v smeri proti Dobovcu, tik ob glavni cesti. Proizvodna hala meri 48 krat 50 metrov, dodano pa ji bo še poslopje za upravo. Z deli so začeli konec avgusta, po načrtih arhitekta Iva Prodana in statika Vita Črnka. Največ težav so imeli s pripravo terena, ker je zemljišče mehko in so z utrjevanjem izgubili precej časa. Predvidoma bodo zaključna dela opravili v mesecu aprilu. Zatem naj bi stekla poskusna proizvodnja kondenzatorjev za hladilnike.

Po besedah predsednika izvršnega sveta šmarske občine Franca Miakerja, je nova tovarna več kot dragocena za celo občino, predvsem pa za krajane na območju Rogatca in tudi onstran Sotle. V tovarni bo zaposlenih 70 delavcev, doslej pa se jih je prijavilo že 350. Tako s slovenske kot s hrvaške strani. Čez Sotlo je Straža s steklarno, v njej pa je precej zaposlenih tudi Slovencev. Iz podatkov je razvidno, da omenjena tovarna ne bo mogla rešiti problema zaposlovanja na omenjenem območju. Zato načrtujejo v Rogatcu tudi izgradnjo obrata rogaškega Korsa, ki pa bi z Gorenjem predstavljala rešitev za velik del tistih, ki bi z zaslužkom v tovarni ostali tudi doma na posestvih — ki zaenkrat sama zase ne dajejo dovolj za preživljanje.

D. M.

LETOS PREBERI TUDI KAKŠNO CANKARJEVO KNJIGO, TOVARIŠ DIREKTOR!

POTROŠNIKI O OBLEKAH

Modna revija TKANINE v Domu JLA združena z razgovorom potrošnikov o cenah, izbiri in modi

Modnih revij smo v Celju sicer že navajeni, vendar bo ta, ki jo pripravlja trgovsko podjetja TKANINA Celje, vendarle nekaj posebnega.

Posebnega zato, ker se ne bo omejila samo na prikazovanje najnovejših modelov, temveč so poskrbeli tudi za novost. Po kratki reviji bodo namreč v sodelovanju z našim časopisom in Radiom Celje organizirali razgovor z obiskovalci revije, torej potrošniki, o vsem, kar bo potrošnike zanimalo. Že sedaj pa lahko predvidevamo, da bo tekla beseda o cenah, možnosti izbiranja oblek v Celju, torej o vsem tistem, kar je za potrošnika najbolj aktualno. Pri TKANINI poudarjajo, da ne gre za reklamen razgovor, temveč predvsem za razgovor, ki naj bi povečal povezavo potrošnika s trgovcem. Zato bodo direktor TOZD MALOPRODAJA, ZVONE MIRT, predsednica sindikata, TRUDA TOMAŽIN in vodja oddelka »URŠKA«, MIRA GORŠEK odkrito spregovorili in odgovorili na vsa vprašanja potrošnikov.

Takšen pristop je nedvomno zelo pomemben, saj je trgovčeva osnovna dolžnost zadovoljiti kupca. Zadovolji pa ga lahko najbolje le na način, da spozna njegove želje in predloge. Pri TKANINI so trdno prepričani, da je teh veliko, le da je povezava s potrošnikom še vedno preslaba in so premnogokrat omeji le na stik med kupcem in prodajalcem. Prav z željo, da bi poglobili stike s svojimi kupci, se je TKANINA odločila za takšen pristop, ki je sicer prvi tovrstni korak, prepričani pa so, da ne bo zadnji.

Zato so se odločili, da bodo najprej prikazali številne modele večernih oblek, cocktail oblek, plesnih oblek in še posebej oblek za svečane priložnosti, ki so pomembne za življenjske trenutke človeka, torej za poroko, maturo itd. Modele bodo predstavile znane manekenke iz Ljubljane, komentirala pa jih bo modna kreatorka STAŠA GORENŠEK.

TKANINA Celje je povabila k sodelovanju tudi trgovsko podjetje MERX, ki bo vsem obiskovalcem postreglo s kavico, ZLATARNE Celje pa bodo manekene opremile z nakitom.

Tako bo torej TKANININA prireditev imela dva dela. Najprej modna revija, takoj za tem pa pogovor s potrošniki ob kavici.

PRI TKANINI so se odločili, da bodo vstopnice brezplačne, vsi zainteresirani pa jih bodo lahko dobili na oddelku URŠKA v veleblagovnici TKANINA, ki je specializiran prav za obleke, kakršne bodo prikazane na modni reviji.

In seveda še informacija.

Modna revija z razgovorom bo danes teden, v četrtek, 4. marca, ob 17. uri v veliki dvorani Doma JLA.

TKANINA vas vabi!

»ERA« 10 LET V CELJU

NOVI PROSTORI

Pred meseci opuščeni prostori enote opekarn na Ljubečni pod Golovcem (nekdanje Celjske opekarne) so pred dnevi postali novi delovni in življenjski prostori okoli tridesetčlanskega kolektiva celjskega sektorja trgovskega podjetja ERA v Velenju. Naključje je hotelo, da so otvoritev obnovljenih prostorov povezali z deseto obletnico ERE v Celju in srebrnim jubilejem velenjskega trgovskega kolektiva.

Opuščeni opekarniški prostori so zdaj postali lepo urejena trgovska baza ERE. Za preureditev objektov, ki so bili predvideni za rušenje, je bilo treba dosti volje in trdega dela. Kolektiv celjskega sektorja ERE pa je k vsemu temu dodal še precej udarniških ur.

Zdaj so tu v primernem okolju. Združeni vsi na enem mestu. Konec je dislociranih obratov. Razen tega pa jim je ta korak odprl lepe možnosti za razširitev dejavnosti. Od prodaje velenjskega lignita celjskemu potrošniku pred desetimi leti je ERA v Celju razvila izredno močno enoto, ki danes povezuje prodajo na malo in veliko ter skladišča. Zdaj je moč na enem mestu dobiti ves gradbeni material, keramične ploščice, izolacijski material, elektro in vodovodni instalacijski material, sanitarno keramiko, stavbno pohištvo, tapete, gospodinjske aparate, kuhinje in še vrsto drugih drobnih reči, ki jih človek potrebuje pri gradnji ali obnovi stanovanja.

Prodaja je urejena tako, da kupec najprej stopi v razstavno-prodajni prostor, kjer je vse blago lepo složeno. Od tod dalje je pot logična. Možne so velike izbire, prav takšne kombinacije, primerjave in podobno. Velika prednost je tudi v tem, da je moč do skladišč priti z vsemi vozili in da je parkirni prostor zelo velik.

Kolektiv celjskega sektorja ERE se je lotil dela v prenovljenih prostorih z veliko vnemo. Že takoj je uveljavil razprodajo kuhinjskih elementov iz opuščenega programa Gorenja. Popust je od 50 do 80 %. Izredno lepi pa so tudi načrti. Še zlasti na področju keramike in drugih dejavnosti.

Ob ureditvi poslovnih prostorov pa niso pozabili na druge, ki vplivajo na delovno storilnost zaposlenih in na njihovo počutje. Tudi s te strani je opravljeno vse, seveda v okviru možnosti in pogojev.

M. B.

SINDIKATI O STANOVANJIH

Včeraj je bila v Celju seja občinskega sveta zveze sindikatov, na kateri so člani med drugim razpravljali o stanovanjski politiki v občini ter o nadaljnjih nalogah sindikatov pri uresničevanju programov stanovanjskega gospodarstva. Več s seje, predvsem o rezultatih akcije »26 000 stanovanj«, ki smo si jo v letih 1974 in 1975 zadali v Sloveniji ter o konkretnih rezultatih stanovanjske izgradnje v celjski občini, pa bomo pisali v naslednji številki tednika.

D. S.

ŽALEC: ZA STABILIZACIJO

V okviru začrtanih smernic razvoja gospodarstva občine Žalec se postavlja kot prioritetne naloge pred vse OZD naloge za stabilizacijo gospodarstva v SFRJ. Tu gre za konkretne naloge, nosilce nalog in roke izvršitve posameznih zadolžitev na osnovnih žariščih nestabilnosti gospodarstva: nelikvidnost, izvoz-uvoz, splošna in skupna poraba, investicije, cene, integracijski procesi, razvoj samoupravnih odnosov itd.

Vse zadane naloge morajo izvrševati vse OZD v občini v cilju realizacije zastavljenih nalog ter kot osnovo za samoupravno in družbeno dogovarjanje v okviru družbenoekonomskega razvoja.

MP

KONJICE: O PLANU

Ob 7. uri se bo pričela v Slovenskih Konjicah seja občinske skupščine. Delegati bodo razpravljali in sklepali o vrsti predlogov, med njimi gotovo najpomembnejša pa sta predlog resolucije o družbenoekonomski politiki in razvoju občine v letu 1976 ter osnutek družbenega plana razvoja občine za obdobje 1976—1980. V ostalih točkah dnevnega reda se bodo delegati dotaknili še vprašanj v zvezi z zazidalnim načrtom mesta Slovenske Konjice, nadalje davkov občanov, štipendijske politike in drugih.

D. S.

LAŠKO

NOV ZDRAVILIŠKI HOTEL

Okoli stopetdesetčlanski kolektiv zavoda za medicinsko rehabilitacijo zdravilišča Laško je te dni slavil pomembno delovno zmago. Na vsak način pa je napravil takšen korak naprej v izboljšanju pogojev zdravljenja, nastanitve pacientov in njihovega počutja, da si zasluži novica o izročitvi novega hotela namenu več kot samo kratko informacijo.

Kolektiv se je ob spoznanju, da mora na svojem osnovnem področju napraviti nekaj več, razmeroma dolgo časa pripravljal na začetek obsežnih investicijskih del. Kajti z gradnjo novega hotela načrtov ni konec. To je pravzaprav šele njihova tretjina. Po sprejemu osnovne programske zamisli in projekta — pripravil ga je zavod za napredek gospodarstva v Celju, prvi glavni projektant je bil inž. arh. Janko Hartman, pozneje pa je osnovni projekt kot glavni projektant dopolnjeval in delo končal inž. arh. Jure Plahutar, gradbenega dela pa s soizvajalci izvajal Gradis, Celje — so konec oktobra 1972. leta pričeli z deli.

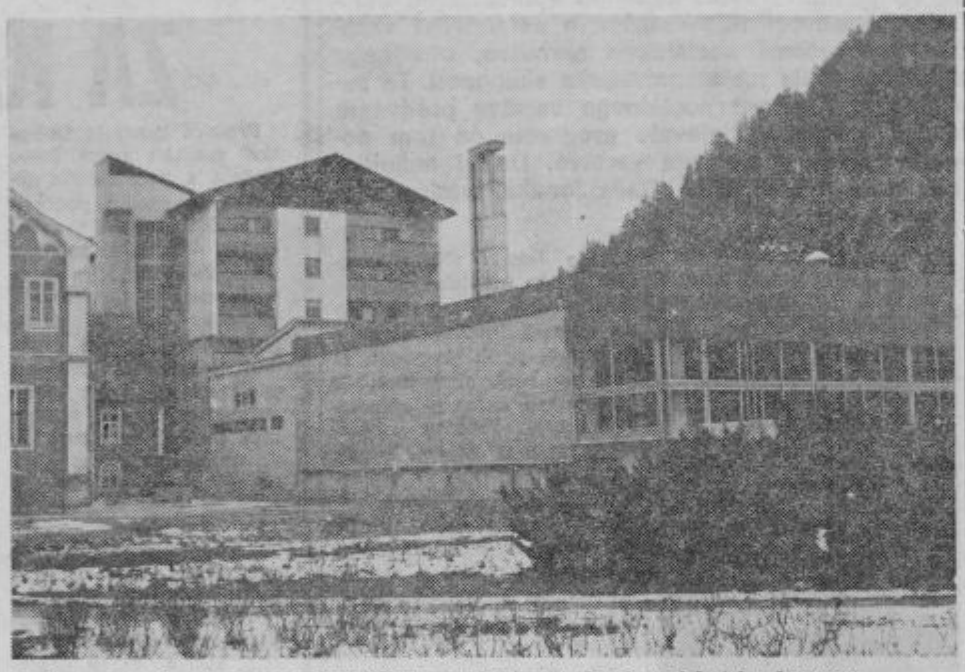

Laško: na levi del starega zdraviliškega poslopja, na desni novi hotel z bazenom

Začel je rasti novi hotel, vezni trakt in bazen. Po doslej znanih podatkih bo vrednost te naložbe okoli 42 milijonov dinarjev. Delo je bilo zahtevno, saj je izkušenj na tem položaju zelo malo ali jih sploh ni. Več problemov je nastalo tudi zaradi razmeroma močne in tople termalne vode in s tem v zvezi materialov in podobno.

Od ponedeljka dalje je novi objekt odprt za vse. Novi hotel ima pritličje in štiri nadstropja. V pritličju je vsega skupaj 36 individualnih kopalnih kabin (prej le sedem), v prvem nadstropju so vsi fizioterapevtski prostori, telovadnica in ena ordinacija, v ostalih treh nadstropjih pa so nastanitveni prostori. V vsakem je deset enoposteljnih in dvanajst dvoposteljnih sob, en apartman, klubski prostori, čajna kuhinja in drugi delovni prostori. V tem predelu so tudi tri dvigala, vse sobe imajo lastne sanitarije s prhami, poleg tega pa je v vsakem nadstropju še ena večja kopalnica. V novem hotelu je torej 117 postelj, ki pa jih lahko z dodatnimi ležišči povečajo za trideset.

Bazen meri 24 x 12 metrov. Prostor je ustrezno klimatsko urejen in opremljen.

Nove naprave so torej odprte in dostopne vsem, ne samo pacientom v zavodu, marveč tudi vsem drugim. Sicer so kabine na voljo vsak dan od sedme do devetnajste ure, bazen pa od desete do devetnajste ure.

Navzlic temu, da so z novim hotelom povečali v laškem zdravilišču kapacitete za 45 odstotkov, se bo število zaposlenih povečalo le za malenkost. Tudi v tem je skrb za dobro gospodarjenje.

Z dograditvijo novega hotela in bazena pa nalog za kolektiv zdravilišča v Laškem ni konec. Po načrtu, ki ga imajo, naj bi v letih do 1980. investirali še okoli 120 milijonov dinarjev in tako z nadaljnjimi naložbami dali svoji dejavnosti širše obeležje. Ne samo na področju zdravstvenih storitev, marveč tudi v izletniškem in zdraviliškem turizmu na sploh.

M. BOŽIČ

POKAL MERXU

Osnovna organizacija Zveze socialistične mladine v hotelu Evropa je v nedeljo pripravila zanimivo tekmovanje mladih iz gostinske šole in gostinskih delovnih organizacij. Tekmovanje je zajelo strokovno plat in vprašanja, ki so se nanašala na stoletnico Cankarjevega rojstva.

Vabilu se je odzvalo šest ekip, zmagala pa je vrsta Merxa v postavi Nada Lazar in Srečko Lešek. Zmagovalca sta prejela tudi prehodni pokal.

Tekmovanje je lepo uspelo, čeprav bi si zaslužilo večjo pozornost.

Prihodnje leto bo enako preizkušnjo pripravila mladina, ki dela v gostinski enoti Merxa.

FORMATOR LETOS

Včeraj dopoldne je bila najprej redna seja članov izvršilnega odbora, zatem pa še redna seja zbora pogodbenic poslovnega združenja za obrt, malo industrijo, gostinstvo in komunalo Formator v Celju.

Obe srečanji sta veljali ne samo oceni minulega dela, marveč še predvsem sprejemu delovnega in finančnega načrta za letos. Delovna aktivnost Formatorja je zelo široka in se ne začenja le pri stikih z republiško zbornico ter občinskimi skupščinami glede skupnega reševanja obrtnih vprašanj, razvoja obrti, tehnične opremljenosti in reševanja enakih ali podobnih problemov tudi za gostinstvo in komunalo, marveč sega še na druga področja. Tako za pridobivanje kreditnih sredstev za pospeševanje malega gospodarstva, na uveljavitev teh delovnih organizacij na domačem in tujem trgu itd. Izredno pomembna naloga se kaže v povezovanju članov za zagotovitev in razvijanje skupnih služb. Sicer pa sodi v letošnji delovni načrt Formatorja še izobraževanje zaposlenih delavcev, organizacija devetega sejma obrti, skupno urejanje zadev družbenega standarda zaposlenih delavcev itd.

MB

KAJ BO Z DOMOM NA GORI OLJKI?

Dom na Gori Oljki, ponos Savinjske doline, vsaj tako so včasih govorili, se je znašel zadnje čase v precej težkem položaju. Tako je bilo možno ugotoviti iz razprave na zadnji razširjeni seji sveta in delegacij ter skupščine Krajevne skupnosti Polzela.

V ilustracijo naj navedem nekatere dogodke. V letu 1963 je bil ob občinskem prazniku na Polzeli otvorjen tudi planinski dom na Gori Oljki. Kolikor je znano je adaptacijo vodilo Planinsko društvo Polzela, sredstva pa sta prispevali delovni organizaciji, tovarna nogavic in tovarna Garant.

Kmalu po otvoritvi pa je postal dom predmet razprav na sodišču in končna razsodba, da dom prevzame občina Žalec, ki ga je nato dala v zakup takratknemu Gostinskemu podjetju Braslovče. Po združitvi gostinskega podjetja s Savinjskim magazinom Žalec je dobil dom na Gori Oljki novega lastnika, ki pa ga je nameraval prodati, če ga ne bi bili prevzeli nazaj obe polzelski delovni organizaciji, ki so vanj ob začetku vložili največ sredstev.

Zadnji dve leti dom bolj kot ne životari, saj je dostop do Gore Oljka zelo slab. Tako je dom postal nekoristno breme obeh delovnih organizacij.

Mnenja vseh prisotnih je bilo, da planinski dom ne more ostati v takšnem stanju. Potrebno bo modernizirati cesto, da bi tako omogočili lažji pristop na Goro Oljko. Urediti pa bo treba tudi dom, saj drugače bo pričel propadati. Žalostno ter resnično je dejstvo, ki ga je povedal predstavnik Planinskega društva na Polzeli, ko je dejal: »V času ko smo bili pripravljeni prevzeti dom, da bi prišel do rentabilnosti, so bili preveliki apetiti in planinsko društvo je ostalo praznih rok«.

T. TAVČAR

TURIZEM

ZDRAVILIŠKI TURIZEM

10 LET MEDNARODNEGA DELA

Ob deseti obletnici podpisa pogodbe med Zvezo bolniških blagajn Avstrije in Zvezo naravnih zdravilišč in zdraviliških krajev Slovenije je prišla pred dnevi delegacija zastopnikov avstrijskih bolniških blagajn v Rogaško Slatino.

Po tej pogodbi lahko pošiljajo avstrijske bolniške blagajne svoje člane na zdraviliško zdravljenje v Rogaško Slatino in Radence. V preteklih desetih letih se je obisk avstrijskih socialnih zavarovancev precej povečal, kar velja zlasti za Rogaško Slatino.

Kot je izjavil vodja avstrijske delegacije g. Tomanek, je njihova zdravstvena služba zelo zadovoljna z uspehi zdraviliškega zdravljenja v Rogaški Slatini. Zato predvidevajo v bodoče povečanje števila svojih zavarovancev, katerim bodo odobrili zdraviliško zdravljenje v tem našem znanem zdraviliško-turističnem kraju.

Goste je seznanili z novimi zdraviliško zdravstvenimi objekti in s sodobno zdravniško službo v Rogaški Slatini tamkajšnji predstojnik zdravstvene službe prof. dr. Heribert Zaveršnik. V imenu zdravilišča sta jih pozdravila glavni direktor Lojze Libnik in direktor Stane Čuješ, v imenu sopodpisnika pogodbe pa tajnika Zveze naravnih zdravilišč in zdraviliških krajev Slovenije prof. mg. Ludvik Rebeušek.

Vsekakor pomembni dogodek, ki je v mednarodnem zdraviliškem turizmu še precej redek in izjemen.

Golte — koliko smuči . . .

ZIMA NA GOLTEH

Golte živijo svoje zimsko, smučarsko življenje. Začelo se je sicer pozno, pa vendar še v času, ki obeta ob kolikor toliko zadovoljivih pogojih, še dolgo uživanje na snegu.

Golte imajo dovolj obiskovalcev tudi med tednom. Če drugih ni, so tu otroci, ki prihajajo na smučanje, v šole v naravi. Prvi so bili na snegu učenci osnovne šole v Mozirju. Za njimi so prišli mladi iz tretje osnovne šole v Celju. Morda se bodo te dni zvrstili še drugi. Čas hiti in ne kaže čakati predolgo.

Kolektiv rekreacijskega centra na Golteh nudi šolskim skupinam izredno dobre pogoje. Otroci plačajo za gondolsko žičnico in za uporabo vlečnice samo 35 dinarjev na dan. Ob tem pa dobijo še toplo malico.

Podobne ugodnosti nudijo na Golteh tudi organiziranim sindikalnim skupinam.

Snega je dovolj. Tudi do 90 cm. Snežna odeja je torej debela in če jo bodo skrbno teptali, bo vzdržala dlje kot sicer. Urejena so vsa smučišča. Tudi vlečnice redno obratujejo.

Pomenek z Ivanom Drolcem, direktorjem Izletnikove temeljne organizacije združenega dela na Golteh pa je pokazal, da bodo morali napraviti še nekaj več, da bo smučanje na pobočjih pod Medvedjakom varno in prijetno tudi tedaj, če bo manj snega. Gre namreč za spoznanje, da se bodo morali bolj kot doslej lotiti čiščenja terena. Skale, štori dreves in podobne reči seveda vplivajo na to, da je varno smučanje šele tedaj, ko je najmanj pol metra snega in še več. Če pa bi bil teren očiščen, bi lahko smučali že pri dvajsetih centimetrih. Ne glede na stroške, se bodo na Golteh morali lotiti tega dela. In še nekaj. K vzdrževanju planinskih pašnikov bi lahko pripomogla tudi čreda ovac.

Skratka, na Golteh se zavedajo nalog. Ob tem pa bo treba tudi v akcijo, sicer bodo večne težave s terenom, snegom in smučarji. Tudi poškodb bo manj, če bodo s smučišč odstranili skale, štore in še kaj.

Golte doživljajo te dni svojo pravo zimo. Z debelim snegom pokrite smreke so prava paša za oči. Zato so tudi sprehodi lep užitek.

M. B.

SOCIALNO VARSTVO

SKUPEN INTERES VSEH

V mesecu marcu bo preteklo eno leto od takrat, ko je bila s samoupravnim sporazumom ustanovljena občinska skupnost socialnega varstva v Celju. Samoupravni sporazum o ustanovitvi skupnosti so sklenili delovni ljudje, organizirani v občinski skupnosti socialnega skrbstva, otroškega varstva, pokojninskega in invalidskega zavarovanja, zaposlovanja ter stanovanjske skupnosti. Te samoupravne interesne skupnosti so se povezale v občinsko skupnost socialnega varstva predvsem zato, da bi v njej oblikovale celovito politiko socialnega varstva, usklajevale programe na tem področju, pa tudi sredstva za uresničevanje sprejetih programov socialnega varstva. Da bi nekoliko bolje spoznali delo skupnosti socialnega varstva, smo za razgovor prosili Rada Jonaka, predsednika izvršnega odbora te celjske skupnosti.

NT: S kakšnim namenom je bila v občini ustanovljena skupnost socialnega varstva?

Rado Jonak: »Človeka, njegovih težav, tegob in problemov, njegove varnosti in počutja ni mogoče deliti na področja in resorje. Zato je potreben na področju socialne varnosti delovnih ljudi celovit in usklajen pristop. Ob mnogih zadovoljstvih, ki jih prinaša življenje se pojavljajo tudi težave, ki jih človek ne more obiti. Zato ni nič čudnega, da se ravno na področju socialnega varstva izkazuje visoka stopnja skupnega interesa delavcev in občanov. V občinsko skupnost socialnega varstva je povezanih več skupnosti, vendar mora priti v skupnem delu do izraza tudi samostojnost in odgovornost posameznih skupnosti. Skupnosti namreč na prostovoljni osnovi dogovarjajo v skupnost socialnega varstva skupne cilje, skupne naloge in tako zagotavljajo novo kvaliteto v celotnem področju socialnega varstva. Prav zaradi tega je prišlo v lanskem letu tudi do nekaterih praktičnih problemov v našem delu. Eno poglavitnih vprašanj je namreč bilo, kako organizirati dolgoročnejše sodelovanje med posameznimi skupnostmi, in sicer tako, da bomo ob tem zagotovili polno iniciativo občanov in delovnih ljudi«.

NT: Kako pa je steklo začetno delo v skupnosti?

Rado Jonak: »V Celju smo bili med prvimi, ki smo ustanovili to skupnost zavedajoč se mnogih problemov s tega področja. To, da smo bili med prvimi ustanovitelji, nam je v začetku delalo precejšnje težave. To pa zato, ker smo poznali probleme, nismo pa vedeli, kako naj jih razrešujemo Danes je naše delo lažje, saj so skupnosti ustanovljene že tudi v ostalih občinah, v veliko pomoč pa nam je tudi republiška skupnost socialnega varstva. Lahko pa rečem, da naše delo še vedno ni zaživelo tako, kot bi moralo in da naše delo še nismo vgradili v skupščinski sistem«.

NT: Je skupnost že izdelala program svojega dela?

Rado Jonak, predsednik izvršnega odbora občinske skupnosti socialnega varstva v Celju

Rado Jonak: »Naša skupnost je že izdelala program svojega dela, o njem pa bodo najprej razpravljali delegati vseh petih skupnosti in nato še naša skupščina, ki bo končno sklepala o programu dela. Predlog programa vključuje naloge, ki jih bo skupnost opravjala kot sestavni del skupščinskega sistema, nadalje tiste, ki jih bo opravljala kot vzpodbudnik in usmerjevalec razvoja ter naloge s področja medsebojnega povezovanja petih skupnosti«.

NT: Kateri pa so problemi, ki jih boste morali najprej rešiti?

Rado Jonak: »Odprti problemi, katerih reševanje bo nedvomno vplivalo na delo skupnosti, se med drugim navezujejo tudi na materialna sredstva za delovanje skupnosti, na prostorska in kadrovska vprašanja. Vendar upamo, da bomo v letošnjem letu ustvarili potrebne pogoje za naše nadaljnje delo«.

DAMJANA STAMEJČIČ

REKLI SO

NENEHNA SKRB ZA KADER

Pretekli teden je Občinska gasilska zveza Žalec pričela z trimesečnim tečajem za gasilce podčastnike. Na vprašanje zakaj se je Občinska gasilska zveza Žalec odločila za ta tečaj nam je predsednik Občinske gasilske zveze Žalec Franc Jelen povedal: »Obstoječi akcijski program požarnega varstva v žalski občini zajema med ostalimi nalogami tudi nenehno skrb za strokovni kader. Odkar obstaja OGZ Žalec so bili že trije podčasniški tečaji. Tečajniki iz prejšnjih dveh tečajev že danes uspešno vadijo gasilsko operativo po društvih, organizacijah združenega dela ter v civilni zaščiti. Viden napredek je pri strokovnih tekmovanjih v občini, prav tako pa so vidni rezultati na republiških tekmovanjih, ker naša društva dosegajo vidne uspehe. Če pogledamo število in vzroke požarov na našem območju ugotavljamo, da sodobna tehnika izpodriva zaostalost, pa naj si bo to v organizacijah združenega dela kot pri občanih. Požari so zahtevnejši in terjajo izvežbanega gasilca. Te in podobne naloge

gasilska društva v naši občini jemljejo resno, kar nam priča število prijav na podčastniškem tečaju. Število prijav ter udeležba na prvih predavanjih se je povečala na sto slušateljev. Tako bo morala Občinska gasilska zveza v naslednji sezoni pripraviti še en tečaj. S tem bi rad pohvalil društva in slušatelje, ki so pripravljeni žrtvovati svoj prosti čas z namenom, da se bodo pravilno usposobili za razne požare in druge intervencije ter v bodoče aktivno delali na področju požarnega varstva.«

T. TAVČAR

Mozirje: razvoj občine

Delegate vseh treh zborov občinske skupščine v Mozirju čaka na jutrišnji skupni seji, štirinajsti po vrsti, več pomembnih zadev. S sprejemom resolucije o družbenoekonomski politiki in razvoju občine v letošnjem letu zaključujejo izredno živahno razpravo o tem dokumentu in s tem v zvezi o vseh važnejših problemih v gospodarstvu in družbenih službah. Osnutek resolucije je namreč sprožil veliko novih mnenj in pobud. Čeprav vseh v končnem besedilu niso mogli upoštevati, je resolucija, o kateri bodo sklepali na jutrišnji seji, vendarle bolj določna in bolj obvezujoča kot je bil prvi osnutek.

Če sodimo po dnevnem redu za jutrišnje zasedanje, potem je občinska skupščina osvojila pobudo občinske konference Zveze komunistov o čimprejšnjem sprejemu družbenega dogovora o družbeni samozaščiti v občini. Tak predlog namreč zdaj prihaja pred delegate. O njem pa bo tekla tudi javna razprava.

Na jutrišnji štirinajsti seji občinske skupščine pa bodo razpravljali še o predlogu družbenega dogovora o razporejanju dohodkov v letošnjem letu, o zagotavljanju sredstev državnih organov v Sloveniji, o splošni porabi pa tudi o predlogu odloka o najvišji stanarini letos. In končno se bodo srečali še s poročilom izvršnega sveta o razreševanju vprašanj nadaljnjega razvoja Solčavskega.

MB

Štore: 1 leto dela

Te dni, ali točneje povedano 28. februarja, poteka leto dni, odkar je bila ustanovljena osnovna organizacija Zveze socialistične mladine Slovenije v okviru krajevne skupnosti Štore. Leto dni dela bodo mladi v Štorah počastili na redni konferenci, ki jo bodo imeli jutri, v petek, 27. t. m.

Ocena enoletnega dela osnovne mladinske organizacije v krajevni skupnosti Štore bo pokazala ne samo na izvršene naloge, in teh ni bilo malo, marveč tudi na nekatere probleme, s katerimi se srečujejo pri svojem delu.

Mladi v Štorah so se med drugim izkazali v akciji »očistimo okolje«. Aktivni so bili tudi ob krajevnem prazniku, saj so pripravili več kulturnih programov itd. Precejšnje težave pri delu imajo zaradi pomanjkanja lastnih prostorov. Ker pa se zavedajo, da bodo pri tem uspeli le tedaj, če se bodo izkazali pri delu, bodo tudi na redni letni konferenci sprejeli obširen delovni načrt za prihodnje obdobje. Zlasti si želijo več kulturnih prireditev. Zato bodo v načrt bržčas zajeli ustanovitev mladinske dramske skupine. To delo bodo opravili skupaj z mladimi v domu učencev v Štorah.

Svojo aktivnost potrjujejo tudi na področju splošnega ljudskega odpora, vrh tega pa niso prezrli dneva žena. Zato bodo v počastitev osmega marca obiskali nekatere starejše krajanke in jim čestitali k prazniku.

NAMIK BEDŽETI

NOVA SKUPNOST

Celje bo v kratkem dobilo novo samoupravno interesno skupnost. Iniciativni odbor za ustanovitev te skupnosti je v ponedeljek dokončno oblikoval predlog samoupravnega sporazumo o ustanovitvi občinske komunalne skupnosti in predlog družbenega dogovora o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena ter o načinu soodločanja delovnih ljudi in občanov v komunalnih zadevah. O obeh dokumentih je pred dnevi razpravljal tudi izvršni odbor predsedstva občinske konference SZDL in ju podprl kot primerne za javno razpravo.

Predloga dokumentov opredeljujeta med komunalne dejavnosti posebnega družbenega pomena: oskrbo naselij z vodo, javno razsvetljavo, kanalizacijo, oskrbo s plinom, vzdrževanje zelenic, čistoče, urejanje ulic, trgov in cest, pokopališče in pogrebne dejavnosti, tržnice, parkirišča in še druge podobne dejavnosti. O teh zadevah bodo krajevne skupnosti in delovni ljudje odločali neposredno in prek delegatsko sestavljene skupščine in njenih organov. V pristojnost skupščine bo sodilo, med drugim, tudi odločanje o standardih za posamezne komunalne storitve, določanje cen za individualne storitve, načrtovanje dolgoročnega in srednjeročnih programov razvoja posameznih komunalnih dejavnosti.

Tako bo zdaj še slednje področje življenjskega pomena za širši krog uporabnikov storitev dobilo svojo samoupravo, ki so ji prenešene številne težave in problemi.

SPLOŠNA PORABA

ŠEST MILIJARD!

Dve tretjini proračuna občine gre za dejavnost organov družbenopolitičnih skupnosti in za politične organizacije. Skupaj s stroški strokovnih služb v SIS preko 6 milijard starih dinarjev.

Dve tretjini proračuna občine gre za dejavnost organov družbenopolitičnih skupnosti in za politične organizacije. Skupaj s stroški strokovnih služb v SIS prek 6 milijard starih dinarjev.

Nekaj več so lani porabili v občini za šolstvo, se pravi na eno šolo še za eno »administrativno«. To je prvi vtis, ki ga človek dobi, ko vzame v roke obsežno gradivo za razpravo o delitvi dohodka za osebno, skupno in splošno porabo. Gradivo je popolno in slehernega Celjana (razdeljeno je v 20 tisoč primerkih) obvešča o programirani dejavnosti na vseh področjih družbenega življenja in o sredstvih zanje. Naš zapis nima namena znova razložiti tega, kar je izčrpno povedano. Našo pozornost priteguje le ena postavka, en problem, zapleten sicer pa vendar mu venomer obračamo hrbet. Razraščanje administracije, ne da bi dvakrat preudarili pred skokovitim naraščanjem stroškov nujne administracije, pa vendar drage. Da ne bo nesporazuma, češ, delegatski samoupravni sistem ni poceni. Za delovanje sistema se neposredno namenja le 3 odstotke tega zneska!

Predlog splošne porabe v občini Celje predvideva oblikovanje dohodkov proračuna v letošnjem letu v višini 78 milijonov in 305 tisoč dinarjev. Dohodki pa so v predlogu razporejeni v višini 26 milijonov 307 tisoč dinarjev za občinsko upravo, za izdelavo planov in drugih projektov za skupščino 3 milijone 490 tisoč, za občinsko javno tožilstvo 3 milijone 702 tisoč, za nadomestila voljenim organom 2 milijona dinarjev V finančnih načrtih samoupravnih interesnih skupnosti pa je za strokovne službe predviden izdatek 4 milijone 994 tisoč dinarjev, pretežno za osebne dohodke. Pri tem niso vštete niti vse samoupravne interesne skupnosti temveč le kulturna, telesno kulturna, otroško varstvo in socialno skrbstvo, izobraževalna, klub samoupravljalcev in INDOK center s postavko 1 milijon 200 tisoč dinarjev. Postavke torej nad katerim seštevkom se vsekakor velja zamisliti. Napak bi bilo sklepati, da je predvidene stroške administracije moči enostavno razpoloviti. Pa še pristaviti, da gre za birokracijo. Birokracija nam zdaj s te strani ne grozi, vsaj kar zadeva občinske upravne organe. Pred leti smo namreč to službo družbeno preveč razvrednotili tako, da je danes bolj nebogljena, nedovolj učinkovita, vsekakor pa neustrezna samoupravnemu sistemu. Če še kje preži nevarnost birokracije potem je to prej v samoupravnih interesnih skupnostih, kjer je še največ realnih pogojev za to.

Bolj gre zato, da se v iskanju učinkovitejše dejavnosti zatekajo k oblikovanju novih strokovnih služb izven obstoječe uprave ali pa iščejo storitve pri obstoječih zavodih. Pri tem pa se kadrovski potencial v občinskih upravnih organih ne zmanjšuje. Vse to seveda nenehno zvišuje družbeno režijo. Tako in s tem si lahko odgovorimo, na primer, zakaj dajemo za analize, načrte in projekte kar 3 in pol milijone dinarjev, za informativno-dokumentacijski center 1 milijon 200 tisoč dinarjev mimo sredstev in dejavnosti občinskih upravnih organov, ki bodo dobršen del te dejavnosti tudi še v naprej opravljali, zakaj sicer na dve tirih. Nič manj zaskrbljujoča ni ugotovitev, da je z oblikovanjem samoupravnih interesnih skupnosti zrastla nova uprava, ki danes velja že pet milijonov dinarjev. Tudi za ta del dejavnosti se občinska uprava ni zmanjšala, prej se hkrati še povečala. Saj stroški zanjo naraščajo letno po stopnji več kot 20 odstotkov, letos še vedno 17 odstotkov. Če pa prištejemo še stroške za letos izdvojene dejavnosti iz občinske uprave pa po stopnji 28 odstotkov. Ne gre, da bi zavračali iskanje ustreznejših oblik organiziranja dejavnosti organov družbeno političnih skupnosti ali razvoj njihove funkcije pa tudi ne napore za bolj učinkovito upravo — toda, ali hoditi po najdražji poti je vendarle vprašanje, ki mu lahko namenimo vsaj nekaj več pozornosti in preudarnosti.

BOJAN VOLK

TEDNIKOVA OKROGLA MIZA O „ŽENSKIH" VPRAŠANJIH

ŽENSKIH VPRAŠANJ NI!

Pred tremi leti je bilo, ko smo se v redakciji Novega tednika za okroglo mizo pogovarjali o družbenoekonomskem položaju žensk v naši družbi ter o vrsti vprašanj, ki so zadevala položaj kmečke ženske, nočnega dela žena in vključevanja žensk v družbenopolitično življenje. Pred dnevi pa smo ponovno sedli za okroglo mizo. Namenoma smo na razgovor povabili tudi nekatere tistih žensk, ki so se že leta 1973 odzvale našemu vabilu, kajti ugotoviti smo želeli predvsem dvoje:

prvič, ali se je družbenoekonomski položaj žena v zadnjih treh letih menjal in

drugič, katera so tista vprašanja, ki še vedno ovirajo večje uveljavljanje žensk v naši družbi.

V razgovoru so sodelovale: Ruža Lipovšek, laborant v kontroli kvalitete v Metki Celje; Nada Pražnikar, kmetijski tehnik iz Laškega; Elza Sagadin, uslužbenka v Merxu Celje; Sonja Ocvirk, strokovni tajnik svetov in komisij pri občinski konferenci SZDL v Celju; Majda Trógar, predsednica sveta za spremljanje družbenoekonomskega položaja žensk pri občinski konferenci SZDL v Celju in Anica Pevec, kmetica iz Ponikve. Razgovor je vodil glavni urednik Novega tednika Bojan Volk.

Humanizirati delo

Ruža Lipovšek: Če najprej navežem svoja razmišljanja na nočno delo žensk, lahko rečem, da se je položaj žena, ki to delo opravljajo, v zadnjih letih precej izboljšal. To govorim predvsem iz izkušenj v naši delovni organizaciji, kjer smo delavci dobili novo kuhinjo in s tem tudi urejeno prehrano. Le-ta je precejšnjega pomena ravno pri opravljanju nočnega dela.

Novi tednik: V zadnjem času pri nas ne govorimo več o nujnosti ukinjanja nočnega dela žensk, ampak o nujnosti humanizacije dela. To pa pomeni urejevanje vseh tistih problemov, ki se porajajo tudi ob nočnem delu žensk. Sicer pa bi veljalo razmisliti, kaj bi pomenila ukinitev tretje izmene za določen kolektiv in morda ugotoviti, kdo pravzaprav opravlja nočno delo.

Sonja Ocvirk: O nočnem delu žena smo govorili tudi na javni tribuni, ki jo je organiziral svet za spremljanje družbeno-ekonomskega položaja žensk pri občinski konferenci SZDL v Celju. Tedaj smo ugotovili, da v delovnih kolektivih niso urejena tista vprašanja, ki sovpadajo z nočnim delom žena. To pa so vprašanja otroškega varstva, prehrane in druga. Tribuna je sprejela stališče, naj delovni kolektivi posvečajo večjo pozornost vsem tem vprašanjem ter z morebitnim ukinjanjem nočnega dela žena ne odpirajo še večjih problemov.

Novi tednik: Kakšno pa je razmerje moških in žensk pri opravlajnju nočnega dela?

Ruža Lipovšek: Pri nas opravljajo nočno delo pretežno ženske, le malo je v nočnih izmenah moških. Ravno obratno razmerje pa je v jutranjih izmenah, ko delajo pretežno moški. To pa predvsem zato, ker so moški v našem kolektivu večinoma vodstveni in vodilni delavci.

Novi tednik: Ko govorimo o problemih nočnega dela žensk, ne moremo mimo vpliva, ki ga ima otroško varstvo na produktivnost. Zato nas zanima, ali smo v zadnjih letih dosegli določen napredek na tem področju?

Sonja Ocvirk: Mislim, da smo v celjski občini storili na tem področju velik korak naprej. Tako glede kadrov, kot tudi pri odpiranju novih oddelkov otroškega varstva. Vendar pa menim, da kljub temu problemov otroškega varstva še zdaleč nismo rešili in da bi morali iz leta v leto zajemati vse več otrok v vzgojno varstvene ustanove. Že zdaj je v otroškem varstvu zajetih 30 odstotkov otrok.

Izobraziti kmečko žensko

Novi tednik: V kolikšni meri pa so ženske same prispevale k razreševanju vprašanj otroškega varstva?

Elza Sagadin: V zadnjih treh letih so ženske bistveno vplivale na razvoj področja otroškega varstva kot tudi na razreševanje vprašanj vseh ostalih področij družbene dejavnosti, gospodarstva in življenja sploh. Danes je ženska zastopana in prisotna v vseh sredinah in povsod močno poudarja probleme, ki jih občuti kot delavka, mati in gospodinja. Prepričana sem, da smo ravno v zadnjih letih zabeležili na področju vključevanja žensk v družbeno-politično življenje lepe uspehe. Nedvomno so k temu pripomogle tudi številne organizirane oblike izobraževanja, v katere so se ženske številno vključevale.

Nada Pražnikar in Ruža Lipovšek

Majda Trogar: Ženska je kot delegatka dobila pomembno mesto v skupščini, v samoupravnih interesnih skupnostih in družbeno-političnih organizacijah. Tudi v samoupravnih organih je zastopano veliko žena, podatek pa govori, da je od 666 vodilnih delavcev v celjski občini kar 143 žena.

Sonja Ocvirk: Sprejetje nove ustave je gotovo pogojevalo večje vključevanje žena v samoupravno in politično življenje, menim pa, da se je v zadnjih letih spremenila tudi mentaliteta mož, ki počasi prevzemajo nase delež gospodinjskega bremena in tako ostaja ženski nekoliko več časa tudi za družbeno delo.

Nada Pražnikar: Tudi kmečka ženska se uveljavlja kot samoupravljalka preko delegacij, vendar še vedno v premajhnem številu. Mislim, da je kmečka ženska premalo izobražena, da bi se lahko bolj uveljavljala na vseh družbenih področjih in tudi pomagala reševati probleme, ki jih vsakodnevno čuti.

Anica Pevec: Veliko več kot doslej bi morali k izobraževanju kmečke žene prispevati kmetijski kombinati. Vprašanje izobraževanja pa je le eno od mnogih, ki jih občuti kmečka žena. Zakaj ne govorimo o postopnem izenačevanju socialnega in pokojninskega zavarovanja kmečke žene z industrijsko delavko?

Pomoč prek servisov

Novi tednik: Ko govorimo o vzrokih za premajhno družbeno-politično aktivnost žensk, se velikokrat ustavimo tudi ob vprašanju obremenjenosti žensk z gospodinjskim delom. Kaj smo v zadnjih letih storili, da bi našo ženo razbremenili kopice gospodinjskih opravil?

Majda Trogar: Mislim, da smo dosegli določen napredek tudi pri delitvi dela v krogu družine. To velja predvsem za mlajše družine, kjer sta oba zakonca zaposlena in v katerih možje že sprejemajo del gospodinjskega dela od svojih žena. Seveda pa je k temu prispeval velik delež tudi razvoj tehnike. Ženske pa bi gotovo razbremenili tudi s tem, če bi ustanovili razne servise. In ne samo ženske. Servisi bi bili v pomoč tako ženskam kot tudi moškim in bi omogočali družinam več prostega časa. Saj vemo, da največ žena in mož opravi najtežja dela v gospodinjstvu v soboto in nedeljo, čeprav sta ta dva dneva namenjena pravzaprav počitku in rekreaciji družine.

Nada Pražnikar: Z uvedbo celodnevnega pouka v naše šole bo tudi kmečka ženska precej manj obremenjena kot doslej. To so kmetice že spoznale, in zdaj že podpirajo uvedbo celodnevne šole.

Novi tednik: Kako pa je z vrednotenjem poklicnega dela žensk, z njihovim napredovanjem in z možnostjo prevzemanja vodilnih delovnih mest?

Sonja Ocvirk: Napredek smo gotovo dosegli že s tem, ko smo iz razpisov odstranili zahteve podjetij po kadrih glede na spol. Včasih so namreč podjetja v razpisih točno opredelila zahtevo, ali želijo zaposliti moškega ali žensko. Glede napredovanja žensk pa bi dejala, da je ob tem zelo važno vprašanje izobraževanja žensk ob delu in pridobivanje ustreznih kvalifikacij. Na tem področju pa smo gotovo še malo storili.

Anica Pevec: Nujno bi morali doseči tudi drugačno vrednotenje kmečkega poklica in dela kmečke ženske. Še vedno se namreč dogaja, da so možje nosilci statusa kooperantov, čeprav so sami zaposleni v gospodarskih organizacijah in opravlja pretežni del kmečkih opravil ženska. Menim, da ima velik pomen ob tem tudi izobraževanje kmečkih žensk.

Majda Trogar: Verjetno bomo morali tudi sistem pridobivanja kvalifikacij nekoliko spremeniti, saj vemo, da v Sloveniji delavci nimajo možnosti pridobivanja visoke kvalifikacije, čeprav so v nekaterih razpisih prostih delovnih mest še vedno zahtevki po takšnih kadrih.

Za zaključek

Razgovor za okroglo mizo v redakciji Novega tednika je izoblikoval več ugotovitev.

- **Formalno-pravno je pololžaj žensk v naši družbi rešen.**
- **V praksi smo dosegli pomemben napredek pri spreminjanju družbeno-ekonomskega položaja žensk. Ženske se ne umikajo več družbenemu delu in se aktivno vključujejo v proces samoupravnega odločanja.**
- **Rezultati, ki smo jih dosegli na vseh področjih naše družbe, so gotovo tudi rezultat vse večje afirmiranosti žensk.**
- **Razgovor je razgrnil še vrsto nerešenih vprašanj, posebej še tista, ki zadevajo kmečko žensko.**
- **Uspehi, ki smo jih v zadnjih letih dosegli pri spreminjanju družbeno-ekonomskega položaja žensk pa nas še vedno opozarjajo na to, kako nujno je spreminjanje odnosa do teh vprašanj, ki niso več samo »ženska«, ampak so družbena vprašanja.**

Zapisala: DAMJANA STAMEJČIČ

Elza Sagadin, Sonja Ocvirk, Majda Trogar

Urednik Bojan Volk in Anica Pevec

POGOVOR O KULTURI V LAŠKI OBČINI

ZRCALNA PODOBA ČASA

Naslednji poskus odslikavanja kulturnih dejavnosti, kot se odražajo v delu, programih in seveda tudi problemih kulturne skupnosti v občini, je res samo poizkus. K razgovoru smo povabili predsednika skupščine kulturne skupnosti v občini Laško profesorja JANEZA PEŠCA, ki je posredoval predvsem kritične in analitične misli na vzroke in vire sedanjih razmer v kulturnem življenju v občini ter misli, ki naj spremljajo napore v prihodnje. Pomočnik vodje strokovnih služb za temeljne interesne skupnosti v občini ALBERT ŠIPEK pa je bil v pomoč pri posredovanju konkretnih podatkov in izkušenj, ki izvirajo iz stikov z ustvarjalci in porabniki ter na osnovi zaključkov ter spoznanj izvršilnega odbora kulturne skupnosti v tej občini.

Novi tednik: Kaj vse predstavlja kulturno dejavnost, trajno kulturno življenje v občini, kako je le-to organizirano, kakšna je njegova odmevnost?

Albert Šipek: V občini je registriranih 21 kulturno-umetniških društev, oziroma skupin. Med temi so najmočnejše zastopani pevci. Pevskih društev je pet med odraslimi, nadalje so tu še zbori po šolah, dva mladinska zbora in študentski oktet, ki pa v domači občini ne nastopa, marveč v Ljubljani. Tri godbe na pihala so naslednja močna skupina, ki se jim pridružujejo instrumentalni sestavi zabavne glasbe, usmerjeni bolj v komercialno smer. Dramskih skupin je nekaj, vendar sta najbolj dejavni v dveh odročnih krajih; na Svibnem in v Reki pri Laškem. Ves čas so dokaj delavni tudi likovni-amaterji. Občinska knjižnica bo končno vendarle v vseh ozirih začela izpolnjevati svoje poslanstvo, z »Zbornikom« pa se ponovno oživlja založniška dejavnost.

Janez Pešec

Albert Šipek

Janez Pešec: V primerjavi s preteklostjo je kulturno življenje, vsaj kar zadeva aktivne ustvarjalce kulturnih dobrin, precej skromno. Vzroki za to bi bili: Splošno znan vzrok je prodor izredno vplivnega a ne zmeraj tako doslednega medija — televizije. V hiše so prišli prek etra film, odrska umetnost, glasba, likovni svet — skratka vse veje umetnosti. Bližina poklicnega gledališča in gost osebni promet do metropol je premostitev ovire za tiste, ki želijo užiti vrhunske stvaritve v slovenski kulturi. Res je, da to ni za plitvejše žepe, kar je seveda narobe, če upoštevamo, da tek po kulturni hrani ne raste skladno z lestvico osebnih dohodkov. Drug izredno pomemben dejavnik so kadri — ljudje, ki bi bili organizatorji, režiserji, pevovodje, dirigenti — skratka aktivni ustvarjalci določenih kulturno-umetniških dobrin na ravni amaterskih zmogljivosti. Ti ljudje nimajo časa, ker smo jih vpregli v delegacije, v politične forume, jih obgrmadili z zadolžitvami, ker so to pač osebnosti odprte za javni interes, družbeno aktivne in zato na vseh kadrovskih seznamih. Nekaj bi jih bilo treba »žrtvovati« kulturnemu življenju v razcvet.

Novi tednik: Laška občina gotovo ni izjema, ko vedno znova ugotavljamo, da se vse kar je povezano s kulturno dejavnostjo bori s težavami in da jih, če v gospodarstvu ne teče vse gladko, najprej čutijo prav tu? Kako je s tem in katera so ključna izhodišča za kvalitetne premike in prodor med množice?

Albert Šipek: Žal je treba povedati, da kot na vseh ravneh, tudi na tem »odru« igra glavno vlogo — denar. Ne rečem, da ga v občini primanjkuje za delno nagrajevanje, oziroma za financiranje kulturniških skupin. Le-te so dosedaj dobile finančni prispevek ne glede na kvaliteto in uspeh javne prireditve. Seveda ne moremo trditi, da dobijo dovolj — kajti denarja ni nikoli preveč. Kar pa je mnogo večji problem, manjka denarja za nekatere investicije na področju kulture. Nekaj šolskih razredov smo v preteklih letih pomagali opremiti kot dvorane za kulturne in javne prireditve (predvsem okoliške šole), ostajajo pa brez ustreznih prostorov vsi trije centri v občini. V Radečah je dvorana sicer last prosvetnega društva, vendar je stara in pogosto mnogo pretesna za obisk, v Rimskih Toplicah gostujejo vsi v zdraviliški dvorani, v Laškem pa je najslabše, saj nekdanji telovadni dom ni bil grajen za oder, marveč predvsem za športne potrebe. Vrh vsega so zasedeni stranski prostori, tako da so onemogočene gledališke prireditve, no, pa tudi akustičnost dvorane je vprašljiva. Dom »Dušana Poženela« bi potreboval vsaj delno preureditev in obnovo.

Janez Pešec: Je že res, da smo v prejšnjih časih imeli mnogo več raznovrstnih prireditev, da je bilo več navdušenja in da ni bilo toliko zahtev za pomoč. Seveda se časi spreminjajo. Amaterski dejavnosti je danes televizija ne samo konkurent glede občinstva, marveč mu »predpisuje« določen nivo, izpod katerega amaterska skupina, kakršne zvrsti je že, ne more re iti. Zato ravno pravimo, da ni dveh kultur in dveh nivojev umetniških stvaritev, razen seveda dobrih in slabih. Amaterizem če se hoče obdržati, uveljaviti, mora imeti raven a še potem je vprašljivo, kakšen bo obisk. V Radečah smo po vojni nekatere igre in operete nekajkrat ponovili v kraju samem, danes so reprize že tvegane. A toliko truda za enkratni nastop?!

•

In od investicij, ki so dolgo vrsto let v tej občini vozile »slalom« mimo kulturnih potreb, je odvisno še marsikaj. Prostor mora biti za vsako dejavnost pa čeprav bi se aktivni člani kulturnih skupin odrekli vsakršni pomoči. In tu je težava. Za redno dejavnost denarja še je, za investicije pa ga vselej zmanjka.

JURE KRASOVEC

3. MARCA V GLEDALIŠČU

ŠERBEDŽIJA IN KRLEŽA

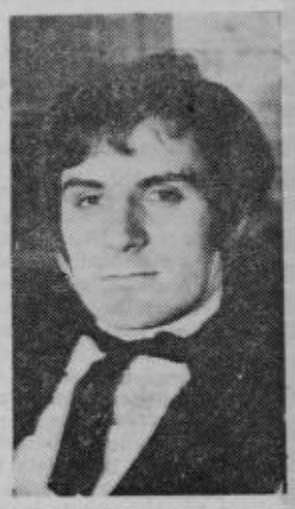

V sredo, 3. marca ob 19.30 bo v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju gostoval znani jugoslovanski gledališki in filmski igralec Rade Šerbedžija. Igralec zagrebškega Teatra itd bo nastopil z recitalom »Krležin obračun s nama«. Z omenjenim recitalom je doživel velik uspeh pri gledališkem občinstvu v Ljubljani prejšnji mesec. Rade Šerbedžija bo govoril besedilo, zbrano iz najrazličnejših Krleževih del: od Matvejevićevih razgovorov s Krležo« do »Petrice Kerempuha« in »Mojega obračuna z njimi«.

Uporabimo besedilo Jožeta Javorška, ki ga je zapisal v Delu 21. januarja: »Kar se tiče posredovanja Krleževih besedil pod skupnim naslovom »Krležin obračun s nama«, se človeku vsiljuje misel, da že zlepa ni prisostvoval tako izraziti gledališki skrivnosti, taki, kateri bi lahko rekli, da v njej »Beseda meso postaja«.

Rade Šerbedžija je v besedilo dobesedno zlezel ter ga nato v najrazličnejših artističnih inačicah posredoval kot svoje osebno doživetje. Zdaj je igral Matvejevića, zdaj rezonerja, zdaj tihega razmišljevalca, zdaj ostrega napadalca, zdaj spet otožnega poeta, zdaj igralca na potovanje v svet brezsmislov, pa panonskega govornika, nato skrivnostnega sogovornika Miroslava Krleže in spet človeka, ki govori iz groba svojih pokopanih misli. Včasih se je zazdelo, da je podoben Paganiniju, ki se tokrat virtuozno igra z besednim materialom . . .«

Torej, 3. marca se nam obeta v celjskem gledališču velik kulturni dogodek. Ne zamudimo ga!

D. M.

ALOJZ ZAVOLOVŠEK

ZVEST KRAJINAR

Ob letošnjem kulturnem prazniku je v Domu kulture pripravila občinska kulturna skupnost in Kulturni center Velenje koncert dekliškega pevskega zbora gimnazije Velenje pod vodstvom prof. Ivana Marina in hkrati otvoritev samostojne likovne razstave akademskega slikarja Alojza Zavolovška iz Velenja.

Zavolovšek, ki je že večkrat razstavljal v Šoštanju, se je tokrat predstavil s petimi akvareli in petnajstimi oljnimi podobami večjega formata, kar je tudi razumljivo, če upoštevamo široke poteze razgibanih ploskev, ki so pogost motiv tega krajinarja, doma iz Gornje Savinjske doline. Sedanja razstava je dejansko mala retrospektiva slikarja, ki že več kot dve desetletji živi in dela kot likovni pedagog v Velenju. Ob pogledih na ta velika platna se nehote poraja vprašanje od kod tolikšna ustvarjalnost pri človeku, ki je sicer redno zaposlen in se praktično lahko slikarstvu posveča le v redkih prostih popoldnevih, ob nedeljah, ali pa kot mi je sam dejal, celo ponoči na račun spanja. Torej garaško delo na kulturnem področju, ki se sicer odraža v številnih eksponatih, kar pa gre nujno večkrat tudi na škodo kvalitete.

Če so Zavolovškovi akvareli prečiščeni in barvno sliko-viti, pa tega ne bi mogel trditi za olja, ki so slikana s široko potezo čopiča, skoraj da skicozno, razen izjem kot so slike: Ljubno, Motiv iz Kisovca, Elektrarna Šoštanj, Velenjski nebotičniki in Gozd, ki je nastal že pred 10. leti. Vse ostale slike pa so si več ali manj podobne vsaj glede kolorita, verjetno zato, ker so bile naslikane v ateljeju in se slikar ni mogel dovolj študijsko poglobiti v čudovito svež barvni ambient razgibane štajerske pokrajine, ki je Zavolovšku že vseskozi še najbolj blizu in jo tudi najraje upodablja. Izjema je slika novejšega datuma Gozd II., ki pa ima le realistični naslov, dejansko pa je to povsem abstraktna kompozicija prečiščenih barvnih ploskev, ki se zlivajo v konico nekakšne vizije gotske katedrale. Zavolovškove krajine so sicer kompozicijsko razgibane, vendar slikarsko razmeroma bledе in morda zavestno dokaj poenostavljene

Izjemna podoba je edini portret Podlesnikove mame, ki je psihološko ter barvno izvrstno preštudiran in prava škoda je, da se slikar ne posveča bolj portretom, pri katerih ne skopari z intenzivnimi barvnimi toni, ki tako toplo in prijetno učinkujejo na gledalca.

Vsekakor je 20 slik, kolikor jih je na razstavi, izredno lep in dokaj uspel ustvarjalen opus prizadevnega umetnika Alojza Zavolovška, ki je ostal zvest podoživljanju domače pokrajine, katera je na odmaknjenih področjih še vedno poetično čista in neokrnjena v svoji prvobitni podobi.

V. KOJC

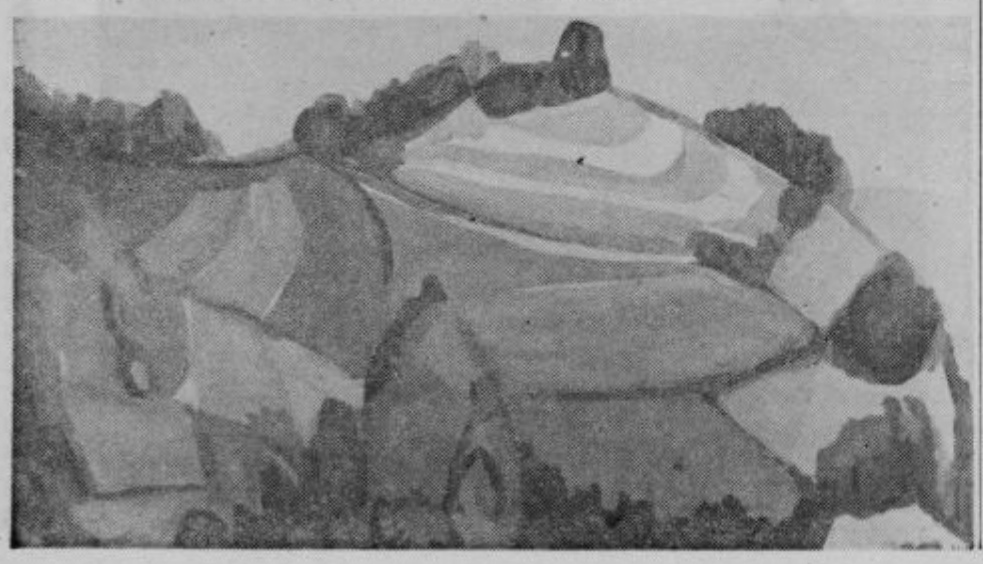

IZ OSREDNJE KNJIŽNICE

ROKOPISI IN PODPISI

Celjanke resnično čitajo več kot močnejši spol? V celjskih knjižnicah 223.000 knjig

Ali veste, da so v celjski Osrednji knjižnici ugotovili, da si izposoja knjige več žensk kot moških in več mladih kot srednje starih in starejših ljudi? Tako bi lahko sklepali, da Celjanke čitajo več kot Celjani. Vendar, to ne drži povsem. Namreč, ženske si v veliki meri izposojajo knjige za moške člane družine, mlajši pa večkrat hodijo v knjižnico za starejše. Tako so ugotovili v knjižnici.

Toliko za uvod, zdaj pa k nekaterim številkam, ki statistično zelo zanimivo prikazujejo vse o knjigah in obiskovalcih knjižnic v celjski občini.

Osrednja knjižnica je ob zaključku leta razpolagala s 223.000 knjigami. Te so razdeljene: Oddelek za študij (študijska knjižnica) 135.000 knjig, Oddelek za odrasle in mladino 75.000, Oddelek za otroke 15.000 in knjižnica Gaberje 14.000 knjig. Letni »prirastek« knjig je nekaj več kot 8.800 primerkov.

Lansko leto so oddelki izposodili 178.000 knjig ali približno 80 odstotkov vsega knjižnega sklada. Zanimivo pri tem je, da izredno prednjači oddelek za otroke, ki je vsako knjigo posodil tri in polkrat, mnogo manj pa oddelek za študij.

In bralci? Število stalnih bralcev je 13.313, obiskovalcev pa je bilo lani preko 90.000. Če upoštevamo celoten knjižni sklad, pride na enega bralca 16,7 knjige, lani pa si je vsak od stalnih bralcev izposodil 13,4 knjige.

Vzemimo za primerjavo še podatek iz konca leta 1974 za druge občine oziroma njihove matične knjižnice. Velenje 23.000 knjig, Slov. Konjice 13.000, Šmarje 10.000, Žalec 9.500, Šentjur 5.500 in Mozirje 2.500.

Ob takšnem »številčnem prikazu« pa moramo opozoriti še na oddelek za posebne zbirke pri celjski Osrednji knjižnici, ki je prav gotovo premalo poznan.

Ko so ob zaključku leta popisovali »posebne zbirke« so dobili naslednje številke:

119 rokopisov in avtogramov, 207 fotokopij in mikrofilmov, 208 geografskih kart, 49 grafik, 957 muzikalij, 6614 lepakov in letakov ter 4.647 razglednic. Zanimivo, ali ne?

M. S.

30. JUBILEJ

ŽABE PRAZNOVALE

Prejšnji petek, 20. februarja so celjski Žabarji slavnostno proslavili svoj 30. jubilej. Na slavnostnem koncertu v Narodnem domu v celju so še enkrat pokazali, da so eden najboljših amaterskih plesnih orkestrov in da se je njihov tridesetletni entuzijazem poplačal s priljubljenostjo in utripom, ki ga živi z njimi vsak Celjan. Orkester z dirigentom Edvardom Goršičem je po tridesetih letih, lahko rečemo, v razcvetu in lahko ob tem koncertu in jubileju samo želimo še naprej tako plodno in uspešno pot.

Poleg vzdušja v dvorani, ki je bila polna vnetih ljubiteljev in koncertnih spremljevalcev Žab, je k dobremu zvoku in vzdušju pripomoglo vsekakor tudi dobro ozvočenje. Orkester je dosegel dobro zvočnost in uigranost med katero so tudi posamezniki s svojimi soli močno navdušili. Posebno so navdušili s svojimi soli: Roman Fonda, Marjan Ašič, Milan Gorjanc, Zoran Kovač, Milan Pleterski in Hinko Has.

V drugem delu koncerta, je kot gostja nastopila Alenka Pinterič, žal samo s tremi skladbami. Poleg vrste šopkov ob jubileju pa je Železničarsko prosvetno društvo podelilo priznanja in značke aktivnim članom Žabavnega orkestra, ki v njem delujejo že več let. Tako so prejeli priznanja in bronaste značke: Marjan Božič, Roman Fonda in Franc Mauer. Priznanje s srebrno značko za 15 in več letno sodelovanje je prejel dirigent Edvard Goršič. Priznanja z zlato značko, za 25 letno delo pa so prejeli: Marjan Nunčič, Vendi Videc, Avgust Lavrenčič, Janko Četina, Milan Gorjanc, Jurij Plahuta, Mirko Videčnik, Milan Pleterski, Zlatko Vogelsang in Marjan Ašič.

Posebno priznanje in čast za orkester je bila prisotnost predstavnikov plesnega orkestra RTV Ljubljana, med njimi dirigenta Jožeta Privška, ki so se svojim amaterskim celjskim kolegom oddolžili ob jubileju z lovorjevim vencem, šopkom in darilom.

Program sta vodila Alfonz Kumer in Silva Železnik. Ob jubileju vsem Žabarjem še enkrat iskrene čestitke.

VOJKO RIZMAL

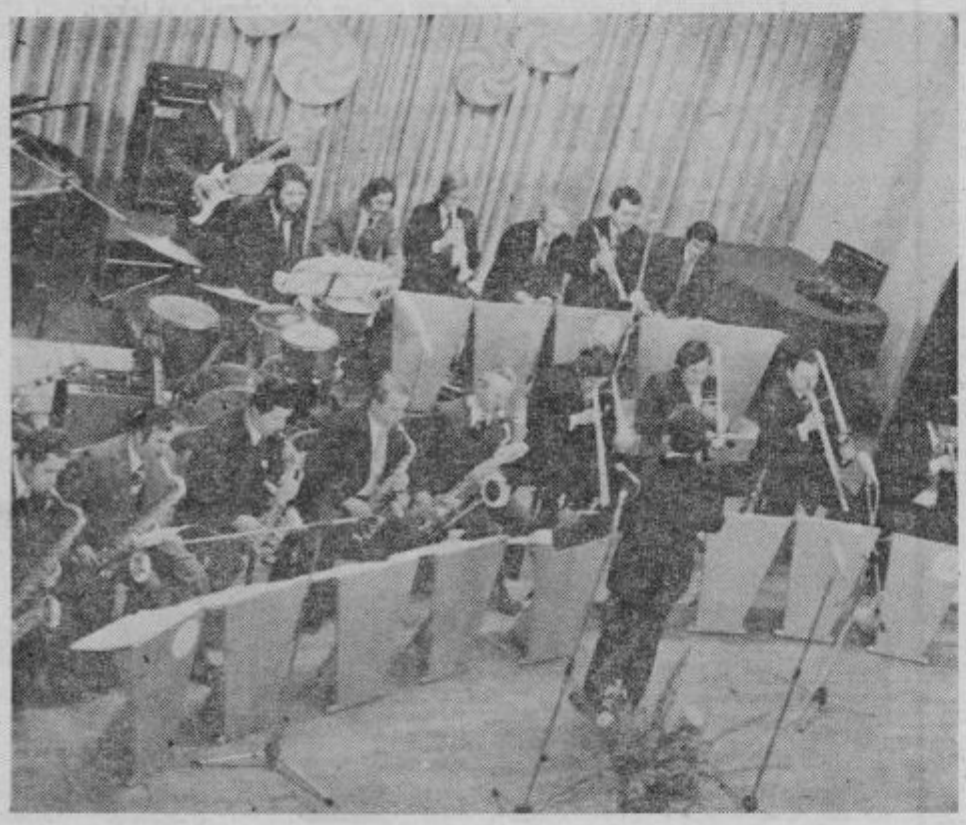

ZELO USPEŠNA 23. PARADA HARMONIKARJEV

V nedeljo 22. februarja je bila v Narodnem domu v Celju že 23. parada harmonikarjev, ki delujejo kot samostojna sekcija pri DPD »Svoboda« Celje. Vsekakor je za tako dolgo in množično delovanje sekcije, velika zasluga neumornega pedagoga Oskarja Leskovška. To se je videlo tudi na tej paradi, saj so v večini nastopali njegovi učenci. Najuspešnejši njegov učenec pa je bil vsekakor dirigent pionirskega zbora in obeh harmonikarskih orkestrov — Albert Završnik. V kratkem času, kar vodi te harmonikarske skupine, je vnesel veliko svežine in muzikalnosti. Drugače je Albert Završnik redni predavatelj na Celjski glasbeni šoli, v nadaljnem študiju pa se je posvetil tolkalom.

Skratka, 23. parada harmonikarjev je še enkrat pokazala, da je zanimanje za ta instrument veliko in da so tudi pedagogi, ki delujejo v okviru sekcije »Svobode« Celje, veliko naredili in dvignili raven samega instrumenta. Ob paradi pa ne smemo pozabiti tudi neumornih organizacijskih duš harmonikarske sekcije. To sta predsednik sekcije Dobršek Dušan, ki je tudi povezoval program in prejšnji dolgoletni predsednik sekcije Ivo Umek, ki pa še vedno živi s sekcijo.

V. R.

KOMORNI MOŠKI ZBOR

VELIKO DELA

Ne samo tekoče delo, tudi letna konferenca članov komornega moškega zbora je pokazala, da čakajo ta amaterski kolektiv v letošnjem letu še nekatere odgovorne naloge. Odgovorne tudi zato, ker se venomer srečujejo z bitko za kvaliteto pa tudi za širino dela. To je zbor, ki že od nekdaj goji tesne stike s svojim zatedjem, delovnimi kolektivi, manjšiim kraji in podobno, hkrati pa sega tudi v širši krog tudi z mednarodno udeležbo. Zato popularnost in zato visoka odličja z domačih in mednarodnih tekmovanj.

Komorni moški zbor se bo na začetku aprila znova predstavil doma s celovečernim koncertom. Priprave na ta nastop pa tudi na druge tečejo z veliko odgovornostjo. V letošnjem delovnem načrtu je še snemanje posebnega programa za ljubljansko radijsko hišo, tudi v okviru posebnega tekmovanja med slovenskimi zbori. Odgovoren bo nastop na tradicionalnem bienalnem tekmovanju slovenskih zborov v Mariboru. Toliko bolj, ker brani zlato odličje z zadnje in prejšnjih preizkušenj.

Pomembno mesto v letošnjem načrtu imajo tako imenovani popularni koncerti. Predvideni so v Vojniku, Sl. Konjicah, na Taboru, v Žibiki, Šentjurju in morda še kje. Tudi letos bo komorni moški zbor sodeloval na medobčinski reviji odraslih pevskih zborov. Letošnja bo 13. junija v Rogaški Slatini. Po daljšem času se bodo celjski pevci pod vodstvom prof. Cirila Vertačnika znova odzvali na razpis mednarodnega pevskega tekmovanja v Gorici. Na vidiku je tudi gostovanje v zvezni republiki Nemčiji. In če k vsemu temu dodamo še udeležbo zbora na različnih proslavah, priredit. vah in ne nazadnje njegove priprave za snemanje druge gramofonske plošče, tokrat z umetno pesmijo, smo zapisali skoraj vse. To pa je tudi načrt, ki predviđeva, da bo zbor samo letos zabeležil okoli trideset nastopov. Za amaterske pevce v vsakem primeru velika obremenitev, še zlasti, ker gre za ljudi, ki so tudi na svojih delovnih mestih polno obremenjeni.

MB

HLAČNE NOGAVICE
SAMO ZA 10,00 DINARJEV!
— Hlačne nogavice BRIT vseh velikosti in barv
— Izredno priložnost velja izkoristiti tudi ob 8. marcu — DNEVU ŽENA
— Priporočata se prodajalni »POLONCA« v Celju in »JELKA« na Polzeli
POLZELA
TOVARNA NOGAVIC — POLZELA

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA

69

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

Na občne zbore je prihajal po službeni dolžnosti in sreski načelnik ali njegov namestnik, v imenu JSZ iz Ljubljane Jože Grošelj. Tudi predsednik JSZ Srečko Žumer je prišel nekoč na sestanek odbora v Ljubnem, češče pa Kovač in Jurač iz Celja.

Ne da bi se spuščali v programe posameznih sindikalnih organizacij, bo vendarle koristno navesti, zakaj delavstvo ni bilo enotno, kako so si organizacije nasprotovale in kakšni razdori so obstojali znotraj samih organizacij. Spomnimo se na Pleščevo pripovedovanje o patru Angeliku. Poznano je, da je bil frančiškan Angelik Tominec med tistimi kršč. socialisti v JSZ, ki so se že 1931 leta uprli klerikalni politični liniji. Hotela si je podrediti sindikalno gibanje. Zabeležimo lahko tudi zanimivost, da je bila na konferenci duhovnikov iz delavskih krajev — sklical jo je ljubljanski škof Rožman — zahtevana zmernost pri reševanju socialnih problemov in predvsem pokorščina cerkvenim avtoritetam. Skratka, speljati so hoteli sindikat v voz klerikalnih, strankinih interesov. Konferenci je nepovabljen prisostoval pater Ačko, ki je prinesel zapiske in sklepe konference na sejo načelstva JSZ. Načelstvo je zatem protestiralo pri škofu zaradi žaljivih očitkov, izraženih na konferenci na račun krščanskih socialistov. Te je prizadel sklep, da je treba vreči njihovo vodstvo ali se polastiti organizacije za katoliško delavstvo. Patru Ačku je škof zaradi te njegove »nekorektnosti« napisal pismo, v katerem ga je imenoval izdajalca in mu dosmrtno prepovedal obisk vseh sej in sestankov na ljubljanski škofiji (F. Ačko, Spomini, IZDG). Vodstvo JSZ je bilo nepopustljivo. Še nadalje je zastopalo interese delavcev preko svojih organizacij, ni dovolilo vdora klerikalnih veljakov v sindikat in je še naprej težilo k približevanju sindikalistom materialističnega svetovnega nazora in bilo pripravljeno na skupne akcije z marksisti.

Franc Zagrožen (Bailnov) partizansko Marijan, trg. pomočnik, je spadal na Ljubnem poleg Ferda Zajca med prve in najodločnejše sodelavce Osvobodilne fronte. V partizane je šel junija 1942. leta. Umrl je v noči med 30. in 31. decembrom istega leta za ranami, ki jih je dobil kot mitrajezec v zadnji močni prehranjevalni akciji Pohorskega bataljona pred svojo poslednjo bitko 8. 1. 1943 na Osankarici. Zagožen je podlegel ranam pri Velunjškovih na Sp. Razborju. Slika je iz 1940. leta in prvič objavljena.

Toda tista leta je vsaka sindikalna struja »vleklaa v svojo smer. JSZ ni imela kaj koristnih stikov z narodnimi socialisti (Narodna strokovna zveza = NSZ) in ne s socialdemokrati. Tudi komunistična stranka Jugoslavije, ki je takrat delovala v največji tajnosti, ni prišla do izraza. Po šestojanuarski diktaturi 1929 leta je bila močno oslabljena. Večina članstva je bila v zaporih, vsako leto je bilo v Sloveniji nekaj procesov proti komunistom. Za sorazmerno majhne prestopke — razširjevanje letakov protidržavne vsebine, sodelovanje v part. organizaciji — so sledila zaslišavanja, mučenja in večletne zaporne kazni. Toda tudi komunisti in njihovi somišljeniki, ki so delovali v »rdečih« sindikatih (Strokovna komisija), so ostajali zaprti v svojem krogu. Premalo je bilo poglobljenega sindikalnega dela med delavstvom, kar spričo razredčenih kadrov ni bilo nič čudnega. Položaj se je pričel spreminjati šele v 1935 letu, po četrti drž. partijski konferenci (1934 leta v Ljubljani), ko je bila postavljena zahteva, da morajo komunisti utrjevati enotno fronto s sindikati kršč. socialistov in narodnimi socialisti. Toda šele v 1937 letu je prišlo do vidnejših uspehov. V juniju 1937 je začelo izhajati novo, legalno komunistično glasilo »Delavski listi« pod uredništvom Franca Leskoška. Kršč. socialisti so imeli glasilo »Delavska pravica« in socialdemokrati zopet svoje glasilo.

»Delavski list« je opravil določeno poslanstvo pri zbliževanju delavskih organizacij. Marksističnemu delavstvu je pojasnjeval, da je neobhodna povezava s krščanskimi socialisti in prav tako z demokratično razpoloženimi malomeščani in s kmeti, čeprav so pripadniki katoliškega svetovnega nazora, kajti le tako bo možno s skupnimi silami ustvariti slovensko ljudsko fronto. Pri tem sodelovanju je JSZ odigrala pomembno vlogo.

Predvojno sindikalno gibanje JSZ v Zg. Savinjski dolini je na splošno malo znano in bi mu veljalo posvetiti ob priliki več prostora, kajti mnogi predvojni sindikalni organizatorji, člani JSZ so se že v prvih mesecih snovanja ilegalne mreže Osvobodilne fronte priključili 1941 leta kot zvesti sodelavci, nekateri šele spomladi naslednjega leta, a le redki so stopili ob stran v najtežjih časih borbe za svobodo.

O nekaterih lesnih delavcih, žagarjih in splavarjih smo že spregovorili. Pisali smo o Žmavcu — Mrazeku, o Kovšaku, navajali smo številna imena v borbi padlih, v koncentracijskih taboriščih preminulih ali v celjskih in mariborskih zaporih mučenih in ustreljenih talcev, ki so bili po poklicu lesni, gozdni delavci ali splavarji. Sedaj bi bilo treba še opisati druge borce in politične aktiviste iz tega področja in med njimi Jožeta Blekača — Slavca, Ivana Parta, potem Franca Nareksa, ki je vodil na Ljubnem pred vojno Zadrugo splavarjev. In še mnoge druge.

Čeprav smo porabili za opisovanje dogodkov med NOB in v njo vnesli tudi značilnosti, ki so nastajale že pred vojno v zvezi izvrševanja opravil na področju sečnje lesa, žaganja in splavarenja, kar veliko prostora, nam bo vendarle ostalo še mnogo pomembnih stvari neobdelanih.

PISMA

Objavljamo le pisma s polnim naslovom avtorja. Za vse navedbe v pismih odgovarjajo izključno pisci.

PRIZNANJE, KOMUR GRE

Pred kratkim sem z družbo obiskal gostilno »Pri ribiču« v Celju. Bili smo presenečeni nad novo ureditvijo. In ne samo to. Bili smo tudi zadovoljni z vljudno in dobro postrežbo. Z nasmehom in prijetno besedo nas je sprejela natakarica Marinka, zadovoljni pa smo bili tudi s hrano, ki smo jo naročili.

Zato, priznanje, komur gre!

ALOJZ VEHOVAR, Celje
Mariborska cesta

LAHKO BI SE DOBILE ZA 8. MAREC

Prispevek učenca Petra Klakočera »Napad na Kozje«, objavljenem v Novem tedniku, mi je obudil spomin na tisto noč, v kateri sem doživela ognjeni krst partizanske bolničarke.

Deset partizank nas je bilo na tečaju bolničark. Vodil ga je dr. Adolf Drolc. Tu pa je bil tudi bolničar Julij. Bili smo pri Rautarjevi Emici nad Jurkloštrom. Sredi noči so nas prebudili, da smo morale prevezovati ranjene partizane, katere so pripeljali kmetje na vozovih.

Ker še nikoli nisem videla takšnih ran, sem bila globoko pretresena. Zdravnik je operiral skoraj na prostem. Brez anestezije. Nekaj časa sem še vzdržala, ko pa je prišel na vrsto borec s težko rano na glavi, sem se od slabosti zrušila. Toda, čez nekaj minut sem že bila pri sebi in spet pomagala zdravniku.

Kot rečeno, nas je bilo na tečaju deset. Bila sem najstarejša. Imela sem 24 let. In edina tudi poročena. Tudi moj mož je bil tedaj v partizanih. Bil je komandir čete. Druge so bile dekleta. In dobro smo se razumele. Žal, pa se po tistem tečaju nismo več srečale. Morda je prav zdaj čas, da bi se dobile. Gotovo se še spominjajo bolničarke Lizike. Lahko bi si pisale, še lepše pa bi bilo, če bi se kje dobile za praznik žena!

ELIZABETA POZLEP,
Reka 1 A, Laško

DOLGA JE TA POT

Avtobusna postaja v Turnem-Slivnica je na neprimernem mestu. Lahko bi tudi rekli — na gnojišču. Zato so se sestali ljudje, predvsem delavci, ter se dogovorili za prestavitev in zgraditev nove in pokrite avtobusne postaje na križišču nove ceste za Slivnico. S tem se strinjajo tudi delavci iz vasi Javorje. Na to postajo namreč prihaja k vsaki izmeni po okoli dvajset delavcev, ki čakajo na avtobus ob vsakem vremenu, tudi snegu in dežju.

Delavci so poslali prošnjo za prestavitev in zgraditev nove avtobusne postaje celjskemu Izletniku, ki se je strinjal s to pobudo. Ker pa je treba za to tudi občinsko gradbeno dovoljenje, so se prizadeti obrnili na ustrezno službo občinske skupščine Šentjur. Toda, od tam že tri mesece nobenega glasu! Delavci pa še kar vsak dan čakajo svoj avtobus. Tudi na dežju in snegu, če je vreme takšno.

STANE KURNIK,
Slivnica 35

HUDA PRODAJALKA

Ob koncu januarja sem okrog petih popoldne stopil v zelenjavno trgovino Merx na Mariborski cesti, nasproti EMO. Ker so pravkar dobili sveži kruh, sem prosil prodajalko močnejše postave z naočniki za dvokilski hlebec »domačega«. S police je pograbila polovico hleba (zadnjega), ki je bil po vsej verjetnosti jutranji tega dne, saj prispeli kruh še ni bil na polici in me grobo zavrnila, rekoč: »Vzemite tega, če hočete. Če ne, pa nič!« Čeravno sem še iz tiste generacije, ko so nas učili, da se kruha ne smemo braniti, sem vseeno odklonil in zapustil trgovino ob glasnem komentarju, da sem siten ded in podobno.

Sprašujem se, »ali sem od »vljudne« prodajalke zahteval kaj tako nemogočega, saj menda za svoj težko prisluženi denar smem izbirati med svežim in nesvežim kruhom. Sicer pa se skoraj vse prodajalke v tej zelenjavni trgovini obnašajo zelo monopolistično, zavedajoč se, da s »svojo« trgovino pokrivajo dobršen del območja severno od Mariborske ceste, do Trnovelj in Hudinje. Sodim, da je takšen odnos prodajalk do potrošnikov skrajno neodgovoren, še zlasti, ker meče slabo luč na ostale, sicer prizadevne trgovske delavke in delavce in ne nazadnje tudi na ugledno in do potrošnikov korektno trgovsko podjetje Merx, Celje.

F. Č.

NAŠE PISMO »ZVESTEMU NAROČNIKU«

Pisali ste nam pismo, Boleče vsebine, saj omenjate težaven položaj družine. Grajate tudi odbor Rdečega križa in pravilno ugotavljate, da ta organizacija ni samo za to, da zbira in deli stare obleke. Vse lepo in prav. Toda, pozabili ste na nekaj, na kar zlasti v zadnjem času redno opozarjamo. Pismo je brez podpisa. Zakaj ste se skrili za anonimnost?

Če želite, da problem javno obravnavamo, bodite odkriti še vi. Sporočite nam svoj naslov, ime in priimek.

Naj to opozorilo velja hkrati vsem, ki se v pismih, ki nam jih pošiljajo, »pozabijo« podpisati in navesti vse svoje podatke, zlasti pa ime in priimek ter naslov. Nepodpisana pisma romajo v koš. Pa oprostite!

UREDNIŠTVO

VSAK SVOJ DELEŽ

Čeprav bo moje pismo primerno le za koš, vam vseeno pišem, ker je resnično in me zelo bode v oči. Veliko pišejo o prekrških in nedisciplinirani voznikih, ki jih strogo kaznujejo. Prav je, da so kazni stroge. Žal pa nismo strogi do tistih, ki skrbijo za ureditev cest. Oglejte si pozimi, ko zapade sneg, Dečkovo cesto. Res je, da ga takoj, ko zapade, očistijo s ceste na kolesarsko stezo in pločnik. Zato morajo pešci in kolesarji na prostor za vozila. Na ta prometni nered pa zdaj nihče ne preži, zlasti ne na tistega, ki skrbi za čiščenje cest. Kolesarja, ki mu zvečer ne gori luč, že pošljemo sodniku za prekrške, ki ga olajša za 150 din. Drugače pa, kolikor jaz vem, iz opazovanja, tu strogi predpisi veljajo le poleti. Nevarnost pa je zdaj največja. Saj Dečkova cesta od križišča za Novo vas pa do Mariborske ni razsvetljena.

Pa še to. Tam, kjer se ob Dečkovi cesti gradi nov rekreacijski objekt, je na pločnik večkrat nametana zemlja, da se potem pešci izogibamo na vozišče. Kaj to ni nevarno? Ali pa poglejte nered pred železniško postajo. Tam prehod za pešce sploh ni primerno urejen na takšni prometni cesti kot je ta. Voznik avtobusa mora tu biti kar pravi akrobat, da ne povozi kakšnega nesramneža, ki se prav izzivajoče vede na cesti. Tudi takšne ljudi je treba kaznovati, ki ovirajo promet!

Ne čudite se, da dobivate anonimna pisma, ker nihče ne sliši rad, kadar napišete resnico.

PEŠEC

V SOBOTO ZVEČER NA ŠMOHORJU

V soboto, 21. t. m. smo prišli ob osmih zvečer v planinski dom na Šmohorju, ki ga upravlja PD Laško. Odgovorni tovariš, bržčas dežurni, nas je opozoril, naj ne vstopamo v glavno sobo, ker je koča ta večer rezervirana za laške lovce. Zato nas je napotil v »mladinsko« sobo, kjer se pa odrasli z osnovnošolčki nismo počutili najbolje. Zato smo razočarani odšli nazaj v dolino. Pri tem pa smo si zastavljali naslednja vprašanja:

Kaj bi se zgodilo, če bi prišla v kočo večja skupina planincev, ki bi želela tu tudi prenočiti? Ali o podobnih gostinskih aranžmajih sklepa ožji krog odgovornih planinskih delavcev ali njihov upravni odbor? Zakaj PD Laško (in tudi druga planinska društva, opomba uredništva) v takih primerih ne obvesti javnosti, da je koča dne tega in tega rezervirana?

Če bi bilo to urejeno, bi ne prihajalo do podobnih neljubih situacij. In da bi do takšnih ne prišlo, smo se tudi odločili za to pismo!

STANE DEŽAN,
ALEŠ DRAGO
in ZVONE ZORE,
vsi iz Laškega

TABORNIKI V STRANICAH

V soboto, 14. februarja so konjiški taborniki, skupaj z medvedki in čebelicami, počastili spomin talcev, ki počivajo v dveh skupnih grobovih na Stranicah. Na pot iz Konjic so se odpravili v pravem snežnem metežu in viharju.

V Dolini smrti, pri grobovih jih je pozdravil predsednik Združenja zveze borcev iz Konjic, Jakob Štefančič, ki jim je tudi opisal pot Štirinajste divizije. Domačin Konrad Sodin pa jim je govoril o dnevu, ko je okupator na tem kraju obesil sto talcev.

Ob tej priložnosti so taborniki sprejeli prvo zvezdo, medvedki in čebelice pa veščine.

HEDVIGA VIDMAR

REBRA NA STREHI V DOBRNI

Skoraj v središču Dobrne, zdraviliškega kraja. Nič kaj lep »spomenik«. Namesto strehe je ostalo ogrodje. Vreme dela svoje, zlasti sneg. Tudi nesreča je lahko na vidiku. Morda bodo potem ukrepi za sanacijo stanja hitrejši. Na vsak način pa je vse skupaj, takšno kot je, že kar predolgo na očeh. Le zakaj?

NOVO V MOZIRJU

Sredi trga v Mozirju je zraslo novo poslopje. Novo in vendarle po arhitekturni izvedbi usklajeno z okoljem. V njegovem pritličju bo imela poslovne prostore enota celjske podružnice Ljubljanske banke, v nadstropju pa bodo prostori za vse občinske družbenopolitične organizacije.

AŠ KRAJ

KONJICE: OPTIMIZEM V DELU

evilne kadrovske spremembe, ne-niziranost nekaterih osnovnih orga-ij, neodgovornost posameznikov, ajhna množičnost, pomanjkanje nih sredstev . . . Vse to so te- s katerimi se srečujejo mladi svojem delu v konjiški občini. čudi na vse te probleme gledajo oršno mero optimizma, jih ven- ovirajo pri izpolnjevanju progra- in vsakodnevnih nalog. Zato so eji predsedstva občinske konferen- KMS dogovorili za nekaj nalog cij, od katerih bi morala biti že polovica izpeljanih.

teh kritičnih ocenah se upravi- sprašujejo, kje so napravili na- in kje je ključna rešitev osnov- problemov, ker ti povzročajo manj- se kot jara kača vlečejo iz leta o, iz mandata v mandat.

eveda, treba je delati, se boriti in dikovati ter upati na boljše čase. m je tudi odgovor.

loge, ki jih ima občinska organi- ZSMS je težko uresničiti s po- enega samega profesionalnega ca in nekaj bolj ali manj zagre- mladincev. Možnosti za še enega sionalca nimajo. S tem so se spri- li.

avzlic temu so prepričani, da bo- tevilne naloge uspešno izpeljali.

IRENA TAJNIKAR

ŽALEC: ZVEZA ZA TEHNIŠKO KULTURO

red dnevi so se v Žalcu sestali pripravljalnega odbora za ustano- Zveze za tehnično kulturo. Odlo- za ustanovitve te zveze je botro- dejstvo, da v žalski občini ni no- ga telesa, ki bi usmerjal in fi- no podpiral tiste klube in dru- ki se ukvarjajo s tehnično vzgo-

vzeli so se za predlog, da naj bi to delo zastavili na samoupravni se pravi tako kot velja za samo- me interesne skupnosti. Pri tem o pomagal tudi občinska konfe- a SZDL. Pri organiziranju Zveze nično kulturo občine Žalec pa bo- deg občinske konference Zveze so- tične mladine sodelovali še radio amarski klub, klub Ljudske teh- Juteksa in drugi.

DARKO NARAGLAV

VRH NAD LAŠKIM: »VERIGA«

ma je čas, ko imajo mladi v kra- h skupnostih nekaj več časa kot v h poletnih dneh.

je v osnovni organizaciji teren- mladinskega aktiva na Vrhu nad m v tem času bolj živahno, so mogli člani dramske skupine, ki mskem času redno pripravijo o odrsko delo in potem z zaslu- na gostovanjih pomagajo pri delu inskega aktiva.

krat, že tretjič po vrsti, je dram- skupina pripravila Finžgarjevo o igro v treh dejanjih »Veriga«. ral jo je domačin, prosvetni dela- Vrha, Drago Čepuš.

ani dramske skupine ne skrbijo za uprizoritev odrskih del ter stope doma in na gostovanjih v h krajih občine, marveč sodelu- skupaj s šolsko mladino tudi na rnih prireditvah in proslavah.

FRANC BREČKO

LJUBEČNA: SPOMINSKO OBELEŽJE

Krajevni skupnosti Ljubečna so o sprejeli pobudo odbora Zveze v iz Škofje vasi, da bi postavili inskо obeležje na kraju, kjer je 31. leti padel Franc Steklič-Luka. Steklič, rojak iz Zadobrove pri vasi, je bil med NOB sekretar okraj Celje-okolico. Padel pa je marca 1945. v meglenem jutru v lju Smiklavž pri Ljubečni.

ani ZB Škofja vas želijo, da bi inskо obeležje postavili do 27. apri- . do obletnice ustanovitve OF enskega naroda. Vendar pa po to . V Ljubečni se zato zavzemajo, obeležje postavili pozneje. Kajti ričani so, da takšnega obeležja ni postaviti čez noč. Prepričani pa so, da bodo pri postavitvi pomagale tudi krajevne skupnosti, na katerih področjih je takrat Franc Steklič deloval. V Ljubečni so v ta namen še sestavili odbor, ki se bo povezal z odborom ZB Škofja vas.

Upajo pa, da jim bosta pri postavitvi spominskega obeležja pomagala tudi občinski odbor ZB in občinska konferenca SZDL.

MILAN BRECL

PRAZNOVANJE 8. MARCA

V krajevni skupnosti Ljubečna bodo letošnji 8. marec praznovali drugače kot je bil to običaj. Na razširjeni seji krajevne konference SZDL so se odločili, da bodo praznovanje pripravili v skladu s priporočili družbenopolitičnih organizacij. Mladi in učenci osnovne šole bodo ženam v gasilnem domu pripravili kulturni program. S tem pa se bo praznovanje tudi končalo. Ne bo tako kot pred leti, ko so po kulturnem programu stopili na oder muzikantje in začelo se je vsesplošno rajanje, ki je bilo mnogokrat v večje veselje, moškim kot pa ženam, ki jim je bilo namenjeno.

Sredstva, ki jih bodo na ta način privarčevali bodo namenili za nakup aparata za zgodnje odkrivanje raka na dojki. Prepričani so, da bodo tako odločitev ugodno sprejele tudi vse krajanke v krajevni skupnosti Ljubečna.

M. BRECL

ŠOŠTANJ: PUSTOVANJE V DOMU PARTIZANA

Košarkarska in rokometna sekcija telesnovzgojnega društva Partizan Šoštanj sta se zedinili, da po več letih v Domu Partizana v Šoštanju ponovno organizirata nekoč tradicionalno pustovanje, ki bo v soboto, 23. februarja.

Za veselo razpoloženje bo tokrat poskrbel ansambel Dobri znanci, pela pa bosta priznana pevca Marjana Deržaj in Braco Koren.

Obe prizadevni športni sekciji si želita, da bi pustovanje kar najbolje uspelo s tem, da bi prireditev popestrile tudi številne maske.

V. K.

POLZELA: ZLATO S STOLA

PD Polzela je že petič zapored organizirala udeležbo na spominskem partizanskem pohodu na Stol. Od prvih štirih leta 1972 so trije dobili zlato značko, več je že bronastih in srebrnih, saj se sedaj skoro vsako leto udeleži pohoda okoli 20 planincev. Z njimi hodi tudi edina planinka z Gorenjske, ki je prehodila Savinjsko pot in letos dobila srebrno značko.

STANE ŠTORMAN

ŠPORTNI DAN

Letošnjo zimo je zelo malo snega, zadnji dan počitnic pa ga je zapadlo kar precej. Na nekaterih šolah so učencem podaljšali počitnice, na naši šoli pa so se odločili, da bomo imeli pouk. Vendar so se dogovorili, da nam bodo dali malo nalog. Tako smo imeli vseeno dovolj časa za uživanje zimskih radosti.

V četrtek smo imeli športni dan. Naš razred se je odločil, da se bomo odšli sankat in smučat k Ferličevim. Poiskali smo si primerno progo in se sankali. Smučarji našega razreda so si poiskali drugi tir, smučarji višjih razredov pa so odšli na Ključice, kjer je delala vlečnica. Tam so tekmovali v slalomu.

Naš razred je tekmoval, kdo bo prvi prevozil progo. Najbolj se je izkazal Miran.

Sankali in smučali smo se vse dopoldne, po poti pa kepali. Žal nam je bilo, ko je tovarišica dejala, da gremo domov. Toda popoldne smo nadaljevali sami z igrami na snegu.

DEJAN KRESNIK

NE POZABIMO NA PTICE

V naši naravi je čedalje manj pernatih prijateljev, zlasti ptic pevk. Kaže, da smo pozabili, da bi jim zagotovili normalne pogoje za obstoj in razvoj. Za to bi morali skrbeti ne samo člani društva za varstvo in vzgojo ptic, marveč vsi ljudje.

Ptice vsak dan pozobljejo na tisoče ton mrčesa, najhujših uničevalcev sadnega drevja, zelenjave in gozdov. Manj ko je ptic, več je mrčesa. In zato, da zatrejo mrčes, morajo kmetje vse več uporabljati razna škropiva. To pa so strupi. Njihovi ostanki škodujejo tudi človeku, da ne govorimo o pticah. In tudi zato je ptic vse manj.

Zato smo dolžni vsi skupaj, da tem pticam vsaj v zimskem času pomagamo. Postavljanje krmilnic in skrb za hrano bi morali uveljaviti povsod. To zlasti v zimskem času, poleti pa tudi ureditev umetnih valilnic v naravi.

V letih 1974/75 smo pokrmili 2.900 kg sončnic in semenja, v letošnji zimi pa že doslej 2.100 kg. V tej akciji so sodelovali nekateri kolektivi v Laškem kot GO Laško TOZD Preske, pa zdravilišče, pivovarna in GG Celje TOZD kmetijska kooperacija.

Seveda pa se pojavlja vprašanje, kaj pa drugi? Zato naj bi ta zapis spodbudil vse kolektive, vse delovne ljudi in občane, da sodelujejo z društvom za varstvo in vzgojo ptic v Celju. Društvo samo ima okoli sto članov in vsa njihova prizadevanja, tudi razstave, ki jih pripravljajo v Celju, Laškem in Sevnici, so namenjena osnovnemu cilju — varstvu ptic. Pomagajte, in zadovoljni boste!

JOŽE ZABUKOVEC Laško,
predsednik društva za varstvo in vzgojo ptic, Celje

AKTIVNI NA RESEVNI

Komisija za šport in rekreacijo pri osnovni organizaciji Zveze socialistične mladine Slovenije Resevna je v počastitev padlih borcev Dušana Laha in Cvetke Jerinove na Resevni pripravila tekmovanje v veleslalomu.

Na štartu je bilo 28 mladincev in mladink. Kljub pomanjkanju snega so bili doseženi dobri rezultati. Na prva mesta so se uveljavili: Zdravko Vrhovšek, Tomislav Novak, Rado Tacer, Bogdan Gobec in Milan Majcen.

MALA ANKETA

POTROŠNIKOV DROBIŽ

»Kaj vse vam pride na misel!«, smo jih najprej slišali od nekaterih Žalčanov, ki smo jih ustavili pred trgovinami v Žalcu. Naj vam razkrijemo v čem je tičala naša radovednost. Hoteli smo izvedeti, ali po nakupu preštejejo vrnjeni denar in če se jim kdaj pripeti, da je le tega premalo ali pa morda preveč. Saj poznate tisti pregovor: dinar na dinar . . .

Odgovori, ki smo jih dobili od nekaterih občanov so si, zanimivo, presenetljivo podobni in kažejo na veliko zaupanje kupcev do prodajalcev:

Magda GORENJAK, uslužbenka: »Navadno se mi tako mudi, da vrnjen denar spravim v denarnico in ga ne preštejem. Kljub temu ne morem trditi, da je vrnjena vsota denarja točna. Tudi prodajalcem se navadno zelo mudi, še posebno ob »špicah«, se pravi po drugi uri, ko se po trgovinah zbere veliko ljudi, in proti večeru. Mislim pa, da bi bilo prav, če bi vsakdo takoj preštel vrnjen denar.«

Marija BREZNIKAR: »Zgodi se, da dobim včasih kakšen dinar po nakupu premalo vrnjen, toda najpogosteje tega ne opazim takoj, ob naslednjem nakupu pa mi take reklamacije verjetno ne bi upoštevali, ker tudi lističev oziroma računov nikoli ne spravljam, razen morda pri večjih nakupih. Tako pa . . . Premalo smo pazljivi, vse preveč se nam vedno mudi, prav to pa velja tudi za prodajalce in blagajničarje.«

Branko OBLAK nam je prvi in brez oklevanja takole odgovoril: »Nikoli ne preštejem vrnjenega denarja, pa naj gre za drobiž ali za večjo vsoto. Ne vem sicer, zakaj ne, verjetno iz navade, velikokrat pa zaradi pomanjkanja časa ali gneče pred blagajniškim pultom. No, če bi šlo za malo več denarja, bi verjetno že opazil, ampak šele kasneje. Reklamacije mi seveda v takem primeru ne bi dosti pomagale.«

Jožica VANOVSEK, tajnica: »Redkokdaj preštejem denar, ki mi ga po nakupu vrne prodajalec ali blagajničarka, ali pa ga preštejem šele doma. Zgodilo se mi je že, da sem se hotela vrniti v trgovino in opozoriti blagajničarko, da mi je za tistih nekaj drobnarij, ki sem jih nakupila izstavila previsok račun. Potem pa sem le ugotovila, da se niso zmotili v trgovini, ampak da so v nekaj dneh tako poskočile cene . . .«

Kristina HERMAN: »O, jaz pa denar, ki mi ga vrnejo v trgovini vedno preštejem in ne morem reči, da sem kdaj odšla iz trgovine le z dinarjem manj, kot mi pripada po plačanem računu. Znam ga ceniti, ta naš preljubi dinar. Saj, ne rečem, da se tudi po trgovinah nikoli ne uštejejo. Mislim pa, da največkrat ne namenoma. Naglica, gneča v trgovinah in slaba volja je lahko brž tu.«

Zaključili smo naše anketiranje tudi v imenu tistih Žalčanov, ki so se nam, morda iz strahu pred fotoaparatom in novinarsko beležnico, diplomatsko izmuznili in tudi v imenu tistih, ki so nam dejali, da so le priložnostni kupci in da zato ne morejo realno odgovoriti na naše vprašanje. Ti »priložnostni kupci« so bili v glavnem moški . . .

In še poduk našega anketiranja: »Preštejte vrnjen denar, četudi je le drobiž, kajti: zrno do zrna — pogača, dinar na dinar — palača. Toda čigava?

MATEJA PODJED

NEVEDEN KMET IN DEBEL KROMPIR

Začnimo s preprostim seštevanjem. V osmih občinah našega celjskega področja imamo sezname zaščitenih kmetij, ki jih je v vsaki občini približno 300, v Savinjski dolini tudi nekaj več. Osemkrat tristo je dva tisoč štiristo. Okoli dva tisoč petsto kmetij smo našteli, ki bi jih bilo treba razviti, morda malce podkrepiti in morda jim omogočiti razširitev do dovoljenega maksimuma.

Toda to je le ena plat medalje. Rekli smo namreč tudi, da naj bi usmerjene kmetije, ki naj bi čim prej z blagovno proizvodnjo postale dovolj močne za nadaljnji razvoj iz lastnih sil, dobile dobre gospodarje. Kot ne moremo kompliciranega stroja prepustiti nekvalificiranemu delavcu, tako bi ne bilo prav, če bi dobro kmetijo prepustili nesposobnemu dediču.

Rekel bo kdo, češ, to je zasebna zadeva vsakega kmeta. Je že res, vendar je zemlja in tisto kar od nje pričakujemo, zelo pomembna družbena zadeva. Nekoč bomo morali priti tako daleč, da bodo kmetije vodili, jih razvijali in na njih dobro gospodarili vsestransko razgledni, v svoji stroki pa strokovno izpopolnjeni občani. Pregovor o nevednem (neumnem) kmetu in debelem krompirju je zgubil svojo veljavo, tako pravimo. Ali je res?

V odnosu do problema strokovnega, sistematičnega izobraževanja kmetov bi prej pomislili na to, da nekaterim naravnost odgovarja, če kmetje niso preveč »izbrihani«. Tisti, ki trdijo, da je za kmeta dovolj če zna najbolj preproste reči, so podobni avstroogrskim prosvetiteljem, češ, da je cesarsko-kraljevim podložnikom dovolj če znajo pisati, brati in nekaj malega računati. Človek nehote pomisli tudi na to, da nevednega kmeta nekateri ne bi radi osveščali tudi zato, ker ga je lažje prepeljati žejnega čez vodo. Če že kdo kakšnega kmeta pouči, kako bi kaj bolje obdelali, dosegel večji donos in boljšo kvaliteto, se navadno izogiba pouku, ki bi kmeta poučil o nastanku stroškov, o tem kako blago ugodno prodati.

Ob vsem tem dobro vemo, da razen nekaj srednjih, višje in agronomske fakultete, nimamo ničesar več. Skozi te šole gre majhno število dijakov in študentov, a še ti zvečine ne ostajajo v kmetijstvu. V osnovnih šolah čisto po naključju kdo od učiteljev polaga pozornost kmetijstvu, kot pomembni gospodarski panogi. Za vsak poklic, ki ga hoče mlad človek doseči, je predpisana strokovna, ali srednja šola — le za kmeta to ni obvezno — narobe — ni mogoče niti to, da bi zadovoljili interes, ki se samodejno kaže. Imamo pa na podeželju vedno več praznih učilnic po prešolanju višjih razredov v centralne osnovne šole, vedno več je strokovnjakov na posameznih občinskih področjih, ki bi bili kos dati kmetom dopolnilno izobrazbo — vendar se zadeve nihče ne loti z vso resnostjo. Najbrž bo odgovor naslednji: Kdo bo plačal?

In ko slišimo to besedo, se vse ustavi, čeprav na tihem vsi priznamo, da bo »debel krompir« pomenil srečo dokler bo kmet podedovana socialna kategorija in ne rezultat interesa ter z znanjem podkrepljena poklicna usmeritev.

JURE KRAŠOVEC

STROJNE SKUPNOSTI: USPEŠNI ŠMARČANI

Razvoj in ustanavljanje strojnih skupnosti počasi napreduje. Nekaj jih je že dalj časa v Savinjski dolini, ki so jih ustanovili predvsem lastniki hmeljskih nasadov. Tudi na šmarskem posvečajo vedno več pozornosti tej obliki združevanja osnovnih sredstev v kmetijstvu. Se kako važno je za proizvajalce, za zasebnika še toliko bolj), kako so izkoriščeni stroji, ki jih uporablja pri svojem delu. Znano je, po besedah Zvonka Novaka, komercialista kmetijske zadruge v Šmarju pri Jelšah, da so traktorji dobro izkoriščeni na vseh posestvih, drugače pa je z drugimi stroji. To so predvsem nakladalci in trosilci hlevskega in umetnega gnoja, sod za gnojevko, križna brana, sejalnica za koruzo, škropilnica za herbicide in drugi. Njihova izkoriščenost bi bila minimalna, če bi vse te stroje imel vsak kmet zase. Toda za sodobno kmetovanje so nujno potrebni. Zato je ustanavljanje strojnih skupnosti pomemben korak k ekonomičnejšemu in rentabilnejšemu gospodarjenju. V šmarski občini imajo že šest strojnih skupnosti in sicer v Zibiki, na Tinskem, v Olimju, Sotla — Rogaška Slatina in Sladka gora ter Zagorje—Lesično. Načrtujejo še tri in sicer v Imenem in dve v Kostrivnici pri Podplatu.

Nabavo omenjenih in še nekaterih drugih strojev investira zadruga preko svoje kreditno hranilne službe.

NOMADI PRIHAJAJO. V Obsotelju (pri Golobinjeku) se v tem času nudi takle »starodaven« prizor. Velikanska čreda ovac je pripotovala z juga in se ohranja pri življenju s skromnimi obroki suhih travnih šopov. Baje je ovčarsko nomadstvo postalo predmet zamotanih sporov, vsekakor pa enostavno to ni, če je bila problemu posvečena ena od oddaj o Gruntovčanih. (Foto: Drago Medved)

ŠE ENKRAT

OVČEREJA - SOLČAVSKO

Hvalevreden je bil nedavni članek v tedniku o oživljeni ovčereji na Solčavskem. Višinski pašniki pri nas so nekoč preredili več tisoč ovac. Zdaj se zaraščajo. Tudi divjad ima vse manj paše. Zato sili še na preostale plane, na obdelane površine.

V času NOB so bile ovce zlata rezerva kmetijam, saj okupator v letnem času ni nadziral njihovega števila. Partizanom in kmetom so prišle prav kot dodatno, nekontrolirano živilo. Takoj po vojni so se ovce hitro razmnožile. Pričela se je ponovna selekcija in prodaja plemenske solčavske ovce. V Solčavi so bili redni letni sejmi plemenskih ovac. Večkrat združeni s praznikom, z razstavo ovac, volne, preje in izdelkov iz volne. Obenem so prikazali proces dela na domačih napravah.

Ovca je skromna žival, in si je z gamsi ter srnadjo delila gozdne in gorske pašnike do najvišjih travnih polic v gorah. V sedanjih milih zimah bi se večji del prehranile same. Pozimi pa so zadovoljne tudi z manj kvalitetnim senom.

Ko so imele kmetije še po sto in več ovac je seveda moral biti tudi pastir in celo jagnjetar. Ovčje meso je odlično, če se pripravi kot to znajo domačini na Solčavskem. Ima prednost pred svinjskim in govejim mestom. Tudi bolj zdravo je.

Danes sta na kmetijah kvečjemu še po dva za delo zmožna človeka. Kako naj pazita še na ovce? Le tu in tam iti pogledat v planino, je premalo. Zadnji pastir v pravem pomenu besede je bil Robanov Joža. Sedaj gredo tudi na Robanovem ovce svojemu koncu naproti. Lani so se ovce dvakrat zapasle na police v stenah gora, od koder so jih vse izčrpane in po vrveh spustili in rešili celjski alpinisti. Škodo pa delajo tudi planinci, ki ne pazijo in rušijo kamenje.

V zadnjih letih so se tudi medvedje kar za stalno naselili na solčavskem in v okolici. In njihove žrtve so spet predvsem ovce. Potem pridejo še tatovi itd.

Pred leti so se na Solčavskem pojavilu mufloni (divje ovce), ki so prišli iz lovišč na Koroškem. Naši lovci so jih potem še nekaj uvozili iz Italije. Medtem ko jih v Avstriji znajo oziroma hočejo le obdržati v manjšem številu, se pri nas neomejeno množijo. Menda jih je že več kot sto. Če jih bodo lovci še naprej samo »gojili«, lahko računamo, da jih bo čez pet let najmanj petsto. Seveda pa je glede muflonov treba povedati še to, da ne dajo volne in tudi meso ni vredno ovčjega. Gre torej le za izvoz nekaterih trofej?

Ker so se nekdanji ovčji pašniki, goveji pa še bolj, zarasi, pritiska divjad, ki jo je vedno več — med njo tudi jeleni — na še preostalo kmečko obdelovalno zemljo. Če jih bodo lovci samo še »gojili« in »odrejali«, bo prišel kmalu čas, da bomo poleg medvedov dobili še rise in volkove, ki bodo skrbeli za ravnotežje v naravi. Solčavsko postaja rezervat divjadi. Vsak poznavalec sedanjih razmer ve, da vzreja ovac tako kot je bila nekoč, danes ni več možna. Kaže, da bi se vzreja ovac splačala, če bi našli rešitev v sedanjih razmerah. Sicer pa, kaj bo prinesel novi lovski zakon v tej smeri?

Še vedno je ravnovesje v naravi temelj sožitja in razvoja tako v rastlinskem kot živalskem svetu. Ne more se eden prekomerno razviti, ne da bi bil prikrajšan drugi. Le pametna mera vsakemu in obstoj ter razvoj bo mogoč vsem!

Ni č ne pomagajo izvajanja in besede nekaterih ljudi, da bi redili ovce, pletli in delali še kaj, če zato ni pogojev. Narava se uravnoveša sama, če jo pustiš v miru. Človek pa je takšen, da bi dal enemu vse, drugemu pa ničl? V takšnem položaju je bila doslej tudi Solčava. Navzlic temu Solčavani upamo, da je prišla preokretnica in da bo ravnovesje vsaj določeni meri vzpostavljeno. V ravnovesju, ko bo človek, Solčavan, dobil svoje, ko bo dobila svoje tudi ovčereja, pa turizem in druge dejavnosti.

VALENT VIDER

Muflon. Niti leto dni še nima. Lovec ga je rešil pogina. Vzredil ga je in zdaj je že goden, da gre nazaj v gozd k svoji divji muflonski tropi. Ker pa še tej noči pridružiti, ga lovska družina Solčava želi prodati.

LETOS PREBERI TUDI KAKŠNO CANKARJEVO KNJIGO, TOVARIŠ!

CELJSKA TRŽNICA

V zadnjem času je tržnica v Celju dokaj prazna. Cene so skoraj nespremenjene od preteklega tedna, le solata se je nekoliko pocenila — kilogram dalmatinske solate stane 25 dinarjev.

Sicer si pa poglejmo nekatere cene: jabolka od 6—8 din, orehi celi 20—25, jedrca po 70—80 din (drugega sadja sploh ni bilo), krompir je po 7—9 din, fižol po 16—20, česen po 30 dinarjev, kisla repa in zelje po 10, v glavah po 15 dinarjev, špinača je po 50 dinarjev in regrat po isti ceni, medtem ko radiča, motovilca in čebule sploh ni moč kupiti. Skuta je po 20, smetana po 24 in maslo po 35 dinarjev, jajčka pa so po dinar osemdeset do dva dinarja. Kaj drugega pa v preteklem tednu na celjski tržnici ni bilo.

NOVI tednik

MLADINA LAŠKE OBČINE PO POTI XIV. DIVIZIJE

MLADA POGUMNA SRCA

Bila je sreda. Popoldne. Sto petdeset mladih prostovoljcev iz Laškega, katerim so se pridružili še vojaki iz Celja in Postojne, delegacija iz pobratenega mesta Trstenik in Franc Mavec-Boris, je stalo postrojenih pred spomenikom žrtvam NOB na Dobrni. Sledil je pozdrav predstavnikov krajevnih družbeno-političnih organizacij in povelje komandanta pohoda Andreja Mavrija za odhod.

Zagrabili so v sneg in odšli v vse temnejši dan. Odšli so na pot, dolgo štiri dni in to po poteh, kjer se je pred več kot tridesetimi leti bojevala s sovražnikom legendarna štirinajsta. Mladi iz laške občine so se odločili, da na najbolj pristen način počastijo spomin na vse tiste, ki so po tistih krajih bili hude boje in dali tudi življenja zato, da imamo danes mir.

Na začetku kolone, ki se je vse bolj raztegovala, saj v gazeh ni bilo več prostora za dva, je vihrala zastava. Naša zastava!

Smer: Paški Kozjak, Plešivec, Graška gora, Bele vode, Šmihel, Rečica ob Savinji . . .

Po sedmih, osmih urah marša skozi cel južni sneg jih ni dotolkel. Če se je le oglasila harmonika so bili žulji pozabljeni in mokre noge tudi . . . Ob večerih so takole posedli in zapeli. Pesem preganja utrujenost. Komandant odreda Andrej Mavri se je menda komu »zameril«, da mu nekdo natika roge . . .

Prepričan sem, da je v tistih trenutkih, ko smo stopali proti Paškemu Kozjaku, bilo vsem kljub naporni poti lepo. Ne lepo zaradi zimske pokrajine, obilice snega, ki je segal čez mero vojaških škornjev, srn, ki sta potrpežljivo ležali pod s snegom bogato okrašenimi smrekami, noči in nočno čistino neba ter prijetnega vetrca, ki je hladil zasopihajoča telesa na poti v breg, temveč zaradi popolnoma nečesa drugega.

To je bil pohod zaradi in predvsem dveh stvari:

Prvič: spominski pohod zaradi legendarne štirinajste, ki je tam pred več kot tridesetimi leti grabila sneg in preganjala sovražnika ter

drugič: zato, da so mladi to pot spoznali in se istočasno spoprijeli z nekaterimi stvarmi, ki jim lahko ob primeru napada sovražnika pridejo še kako prav.

Skratka, šlo je za ohranjevanje tradicij in usposabljanje mladih za morebitne težke trenutke.

Mladi se v štirih dneh pohoda niso dali ugnati, kljub temu da so vsak dan prehodili toliko, kot recimo povsem navaden občan v nekaj mesecih (če ne štejemo zraven postopanja). Prvi dan so hodili štiri ure in pol, naslednji dan osem ur, tretji dan devet (imeli pa so tudi »vsiljeni« marš, ki je trajal pet ur brez počitka) in četrti dan zopet osem ur. Torej v slabih štirih dneh so mladi pohodniki prehodili kar 29 in pol ur! Lahko bi rekli, kapo dol pred mladimi.

In kljub dolgotrajni hoji po visokem snegu ter hribovitih predelih je samo osemindvajsetkrat morala posredovati medicinska sestra Vesna Sevenšek. Šlo je samo za žulje, ki pa so jih povzročili tudi čevlji. No, ko smo že pri čevljih, povejmo še to. Mladim bi že pred pohodom lahko svetovali, kako se z njimi ravna in se jih zavaruje, pohodu bili popolnoma da ne bi po nekajurnem mokri, noge pa prezeble. Sicer pa tudi to spada k pohodu, kot so rekli pogumni udeleženci tega zanimivega pohoda.

O sami poti lahko zaenkrat povemo samo to:

Bila je resnično naporna, vendar so jo vsi zmogli, kar je nov dokaz, da naši mladi niso kar tako. Komandirji čet Slavko Spilar, Roman Mavri in Zlatko Pavčnik, komisar pohoda Fanika Lapornik (sicer predsednica občinske konference ZSMS v Laškem) in komandant pohoda Andrej Mauri so vodili svojo posadko tako vešče, da je le kaj. Sicer so jo pa tudi lahko, saj ni bilo med potjo nobenih problemov. Disciplina je bila na višku, tovarištvo tudi, torej vladali sta tisti dve prvini, ki jih vedno najbolj želimo in ki tudi prideta najbolj do izraza takrat, ko je najhuje.

Pohodniki tudi drugače niso bili kar tako, saj je med njimi bilo kar 32 članov zveze komunistov, po končanem pohodu pa so jih za sprejem predlagali še osem. To je vsekakor kapital, ki ga ne gre prezreti!

Morda ob pohodu še nekaj drobcev:

● Pohoda so se udeležili tudi trije mladi iz pobratenega mesta Trstenika iz Srbije. Tako mladi nadaljujejo tradicijo sodelovanja, ki so jo začeli starejši med najhujšimi časi druge svetovne vojne.

● Na pohodu je bil tudi Mirko Mišmaš iz Sedraža. Rekli boste, pa kaj potem? Mirko je namreč na služenju rednega vojaškega roka in je pred pohodom prišel domov na dopust. Ni okleval, s svojimi prijatelji je odšel na štiridnevni pohod! Vredno posnemanja!

● Prvo noč so pohodniki prespali v planinski koči na Paškem Kozjaku. Po »partizansko«. Leči bi morali kar na tla v gostinskih prostorih, vendar jih je v tem prekinila prijazna upravnica Franja Zupanič. »Če mi boste jutri zjutraj pred odhodom vse pospravili,« je rekla, »lahko vzamete žimnice in si jih položite na tla, da vam ne bo prehladno.« Veselje: ena ekipa je izpraznila sobe, druga pomila tla, tretja pobrisala, četrta položila šotorska pregrinjala, četrta znosila žimnice . . . Potem so polegli, se pokrili z odejami in — zaspali. Prijetno zaspali. Naslednji dan so obljubo držali, vse pospravili in odšli. Oboji so bili zadovoljni!

● Najlepši sprejem so mladi pohodniki doživeli na Plešivcu, kjer so jih najprej pozdravili in jim pripravili program pionirji tamkajšnje osnovne šole, o legendarni štirinajsti je govoril borec Milan Pugelj iz Šoštanja, zvečer pa so imeli skupni miting z njihovo mladino. V programu so sodelovali tudi fantje, ki služijo reden vojaški rok in so se udeležili pohoda. No, in na Plešivcu je njihova kulturna skupina izdala tudi glasilo, kjer je bilo pojasnjeno, zakaj je do tega pohoda prišlo.

● Veliko je bilo tudi srečanj s kmeti, ki so partizanom pomagali v resnih in hudih borbah, gostoljublja pa niso odpovedali (in ga nikoli ne bodo) tudi tokrat.

Skoraj polovica pohodnikov so bila dekleta. Dekleta so tudi »najstarejši borci« v enoti SLO, saj fantje po dveh treh letih prostovoljnega staža odidejo v JLA. Dekleta so bila vzdržljiva kot fantje. Le-ti so bili baje kavalirji in so tovarišicam nosili nahrbtnike. Dekleta pa so fantom nosila puške.

Kolona stopetdesetih pohodnikov se je zagrizla v naslednjo strmino. Globoko v sebi so čutili, koliko slabše je bilo za borce legendarne Štirinajste. Na sliki je del kolone ob vznožju Graške gore.

Čeprav bodo pohod člani štaba skupaj z vodstvom SLO še temeljito analizirali, bi vendarle lahko dali naslednjo telegrafsko oceno:

Z moralnopolitičnega stališča, kar zadeva vztrajnost, srčnost in tovarištvo, je ocena odlična. Po vojaški izobraževalni plati je treba dati dobro oceno. Kar pa zadeva odmevnost in javno priznanje tolikšnim naporom, pa ostaja ocena pri nezadostnem.

TONE VRABL
TONE KOŠIR
LOJZE OJSTERŠEK

OBISK NA OSNOVNI ŠOLI N. CILENŠEK

DELO NAS GRADI

V pogovoru s predsednikom osnovne organizacije ZSMS na osnovni šoli Nade Cilenšek v Grižah, Dušanom Gostinčarjem, smo izvedeli marsikaj zanimivega o delu in aktivnosti mladih na tej šoli.

Dušan Gostinčar

Dušan, kako poteka delo mladinske organizacije na vaši šoli? Kakšni so vaši načrti?

Delamo po programu in se sestajamo vsakih štirinajst dni. Medtem pa skušamo uresničiti dogovore in sklepe iz naših sestankov. Občinska konferenca ZSMS je razpisala več akcij v katerih imamo mladi možnost sodelovati. Mi smo se odločili za sodelovanje v akciji Moj konjiček v prostem času. Skoraj vsi po vrsti radi pišemo, zato zdaj zbiramo prispevke za to akcijo, jih prebiramo, urejamo in dopolnjujemo. Odločili smo se tudi, da bomo skupaj s kulturno prosvetnim društvom, ki deluje na šoli izdali tri številke glasila Mladi rod. V prvi številki bomo izdali nagrajene spise ob 30-letnici osvoboditve in poročila in vtise iz proslav. Pred kratkim nas je obiskal tudi dramski igralec Dare Ulaga, ki smo ga že vsi dobro poznali iz televizijske nanizanke Erazem in potepuh in iz tega prisrčnega srečanja je nastalo več zanimivih spisov, ki jih bomo prav tako objavili v našem listu. Na šoli večkrat organiziramo različne akcije, kot je na primer ureditev šolskega okolja, v katerih vsi radi sodelujemo. Organizirali smo tudi plesne vaje, ki so bile pred kratkim zaključene in sedaj pripravljamo svečan zaključek.

Delo v različnih izvenšolskih dejavnostih je prijetno in koristno, toda za vse zastavljene načrte nam včasih zmanjka prostega časa, kajti naša skrb je učenje in tega je vedno dovolj. Toda kljub temu poskušamo in želimo doseči, da bi bili kar najbolj aktivni tudi na vseh drugih področjih. Konec koncev pa nas tako delo tudi dodatno izobražuje in dopolnjuje.

MATEJA PODJED

ADAPTACIJA BO

Trgovina »Merx« v Šmarjeti pri Celju že več mesecev daje upanje, da se bo po adaptaciji odprla. Na vratih trgovine se že dolgo časa bohoti listič z napisom: Zaradi adaptacije zaprto. O prenavljanju trgovine pa ne duha ne sluha. Vse je v zatišju. Vsi le upajo, kajti listič je še iz lanskega leta.

Najbolj so ogorčeni starejši ljudje, ki pravijo, da sta bili včasih v Šmarjeti dve trgovini za nekaj hiš, danes pa, ko jih je dosti več in ko se je okoliš močno razširil, pa ne zmorejo niti ene.

Prav bi bilo, če bi se kdo ojunačil in snel listič z vrat, sicer bodo ljudje res mislili, da se pripravlja otvoritev prenovljene trgovine.

VILI JAZBEC, Celje, Mariborska 189 a

Elektrotehniško podjetje
ELEKTROSIGNAL
Celje
Vodnikova 9

razpisuje
delovno mesto

VODJA tehniško komercialne službe

POGOJ:
visokošolska izobrazba elektrotehniške smeri.

Prijave pošljite na naslov podjetja v 15 dneh od objave razpisa. —

PGP GRADNJA
ŽALEC

objavlja prosto delovno mesto

KNJIGOVODJA
za strojno knjiženje

POGOJI:
za zasedbo delovnega mesta se zahteva ekonomsk srednja šola, po možnosti z nekaj prakse za oprav ljanje navedenega dela.

Stanovanje ni na razpolago, osebni dohodek po Samoupravnem sporazumu, poskusno delo je 30 dni.

Kandidati naj se prijavijo na naslov pismeno z do kazili o izobrazbi v roku 15 dni po objavi.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi drage žene, mame in stare mame

Urške Brglez

se zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti, darovali vence in cvetje ter izrekli sožalje!

Žalujoči:
mož Ivan, hčerka Rozika z družino ter sinova Ivo in Henrik z družinama

GRADBENO PODJETJE
LAŠKO

Trubarjevo nabrežje 12
tel.: 730-072

opravlja poleg gradbene operative še MIZARSKE USLUGE za razne mizarske izdelke po naročilu in posebnih željah naročnikov.

Se priporočamo za naročila!

Paberki s poti po Tuniziji (1)

NEDELJA NA KAMELAH

Avtor tega zapisa ob svoji Selmi

Bila je prva nedelja v letošnjem februarju. Za spremembo v Tuniziji, oddaljeni deželi na začetku afriškega kontinenta ob Sredozemskem morju. Ko sem zjutraj vstal in stopil skozi vrata sredi bungalovskega naselja hotela El Bousten v Hammametu', sem dobro vedel, da nisem v Celju. V pljuča mi ob prvem vdihu ni leglo nekaj težkega, temveč me je v nosnicah zaščegetal kristalno svež in skoraj nekoliko oster zrak. Nebo je bilo čisto kot gaza, različno sredozemsko drevje in nežno cvetje pa se je rahlo pozibavalo v prijetnem jutranjem vetrcu. Za vogalom se je stiskalo krdelo mačk, ki so potrpežljivo čakale, da se bo proti njim stegnila roka in odvrgla kaj za pod zob. Na drugem koncu so cveteli belo rožnati mandeljni, za njimi pa vrsta košatih pomarančevcev in limonovcev. Oranžasti in rumenkasti sadeži med temno zelenim listjem so lepšali že tako lepo jutro tunizijske nedelje.

Nekje zadaj je monotono in zdolgočaseno, kot bi že bilo naveličano tega dela skozi dolga stoletja, ropotalo Sredozemsko morje, po široki mivkasti poti, ki je nekakšen naravni pomol med morjem in zelenjem s hoteli, pa so utrujeno in naveličano stopale kamele, ob njih pa njihovi gospodarji, zaviti v dolge, črne in debele pelerine. Saj res, pri njih je tudi v tem času zima, vendar za spoznanje drugačnejša kot naša. Podnebje je več kot ugodno in sredi dopoldnevov se je temperatura povzpela tudi nad 25 stopinj C. Tako so naš domačini dokaj čudno gledali, ko smo na terasi prikupnega hotela El Bousten sedeli v kopalkah, se nastavljali prijetnim sončnim žarkom ter od časa do časa zaplavali v bazenu, kjer je sladka in tudi nekoliko ogrevana voda. Najpogumnejši rokometaši so se pognali celo v Sredozemsko morje, vendar je tisto bilo vse prej kot prijetno. Morje je namreč zaradi odprtosti, nikjer ni otoka, ki bi vsaj malo zadržal stalno prelivanje vode, izredno hladno in domačini so nam povedali, da tudi poleti ni kaj dosti boljše.

Po zajtrku, kjer so naš njihovi prijazni natakarji že pozdravljali z »dobro jutro, kako ste?« in podobnimi krajšimi frazami v slovenščini, smo se podali na posebno »vožnjo« — jahanje s kamelami do najvišje beduinske vasi v Tuniziji. Preden bom napisal nekaj več o tej enkratni karavani na kamelah skozi sredozemska polja in zelenje, morda še nekaj stavkov o njihovih natakarjih.

Že takoj ob našem prihodu so postali pozorni na nekatere naše besede in po prebitju začetne treme so nas vprašali, kaj recimo pomeni »dobro jutro«. Razložili smo jim, oni pa so se obrnili vstran, izvlekli beležko in si to zapisali. Naslednji dan so nas že pozdravljali z »dobro jutro, kako ste, lahko noč« in podobnim. Ko smo jih vprašali, zakaj vse to, so povedali, da je pri njih vedno več gostov iz Jugoslavije in da bodo morali znati tudi nekaj našega jezika. Celo jedilni list, ki je bil vsak dan napisan na sicer samo ciklostilni papir, je med svetovnimi jeziki francoščino, angleščino in nemščino, imel v četrti rubriki srbohrvaščino. Drobna pozornost, vredna posnemanja. In še to: kljub temu, da so nekateri želeli biti še hitreje postreženi, kot so sploh lahko bili, naj povemo za njihove natakarje, da so več kot samo vljudnostno prijazni in hitri ter ustrežljivi. Tudi tu bi se lahko marsikdo iz podobne jugoslovanske stroke marsikaj naučil. No, se pa tu in tam tudi kateri »spozabi« in ti ne vrne drobiža. Ko ga blagohotno opozoriš, se pač naredi, da te sploh ne razume. V tem primeru bi lahko rekli, da so bili morda pri nas na praksi . . .

Ko sva s Fonzijem povedala drugim članom naše tunizijske odprave, da greva jahat kamele, so se nama smejali in kimali z glavami, kako bo vse skupaj videti. No, rekla sva si: prav gotovo se po Tuniziji ne bova vozila samo z avtomobilom, kajti to se lahko doma, kjer pa ni kamel. Če ne bo šel nihče drugi, greva pa sama, saj sva samostojna in si privoščiva tisto, kar je nekaj posebnega v za nas posebni deželi. Končno so se nam pridružili še nekateri, predvsem turistični del naše odprave. Kamele so potrpežljivo sedele sredi peska in nas nekam čudno opazovale, ko smo se jim približevali. Z lastnikom smo se hitro dogovorili. »Vožnja« s kamelo do beduinske vasi in nazaj stane za osebo dva (njihova) dinarja, kar bi bilo v našem denarju 9000 starih din. Za takšen edinstven nedeljski izlet na kameli, in to sredi Tunizije ter v beduinsko vas, res ni veliko.

Zlezli smo na kamele in do prvega smeha je prišlo, ko so se do tedaj zložene kamele začele postavljati na dolge noge.

TONE VRABL

SLIKOVNA KRIŽANKA

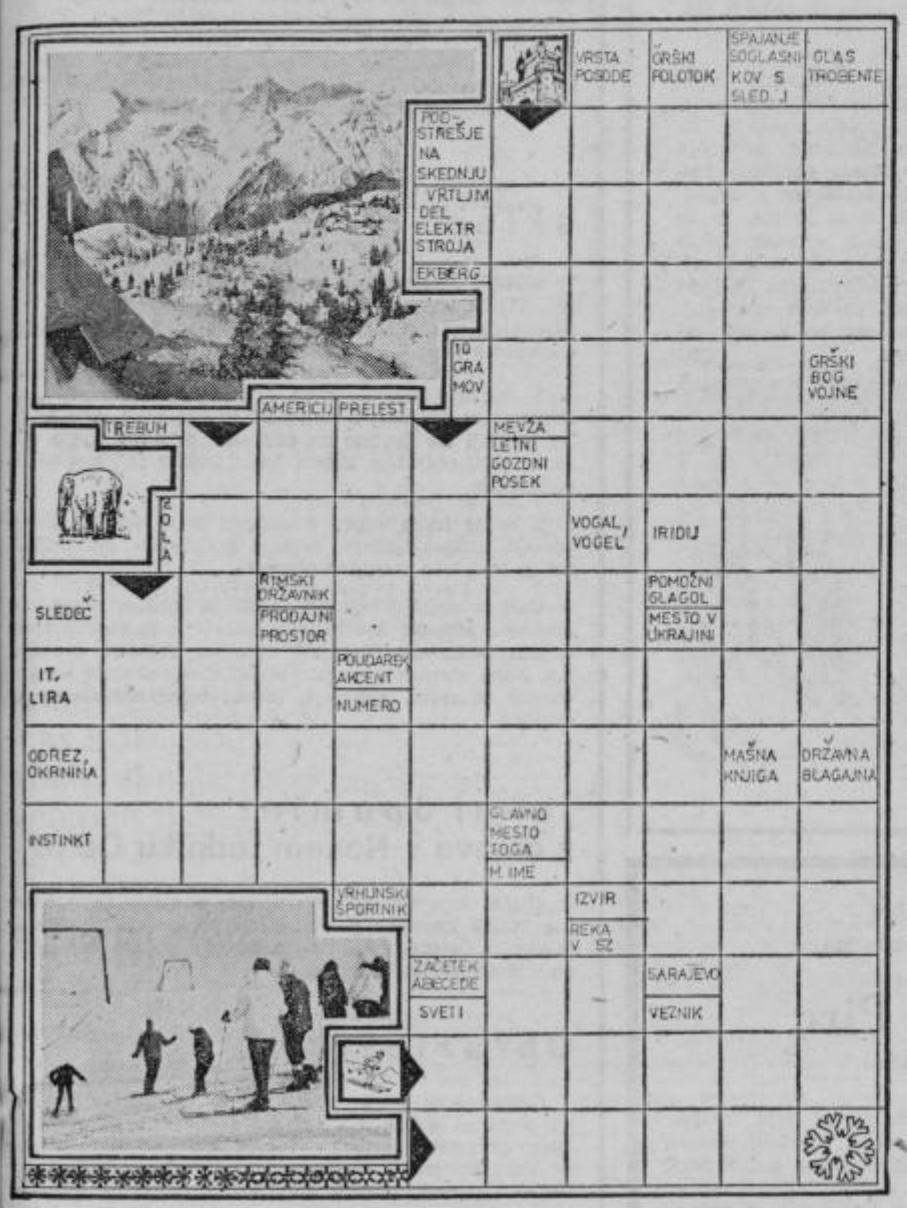

ANEKDOTE

Francoski ilustrator Gustave Doré slovi po ilustracijah Svetega pisma, Božanske komedije in številnih drugih klasičnih leposlovnih del. Njegov oboževalec pisatelj Theophile Gautier, je nekoč dejal:

»Rad bi imel Doréjevo domišljijo. Zaneslivo vem, da bi na tèmo, vpliv bolh na žensko čustvenost ustvaril sto petdeset sijajnih risb.«

•

Francoski pisatelj Roland Dorgelès je zapisal:

»Kako prijetno bi bilo življenje, ko bi ljudje, ki imajo denar, tega uporabljali, kot bi ga uporabljali, tisti, ki ga nimajo.«

•

Vsakokrat, kadar je francoski ministrski predpredsednik Gaston Doumergue prišel v kako ministrstvo, palačo ali železniško postajo, je čakalo na desetine fotografov s prsti na sprožilcih. Ko je nekoč naletel pri ministrstvu za zunanje zadeve na iste fotografe kot prejšnji dan, je Doumergue vprašal:

»Povejte mi no, dečki, ali sem se od sinoči močno spremenil?«

•

Rimski cesar Tit Flavij Domicijan je bil silno len ter je večino časa prebil v sobi. Najrajši je nabadal muhe na zlato iglo. Ko je nekdo hotel z njim zasebno govoriti, je vprašal dvorjana Vibija Cispa, če je kdo pri cesarju.

»Nikogar ni,« je odgovoril dvorjan, »niti muhe.«

•

Francoski dramatik Etienne Bernard Debrien je naročil ženi, ki je imela v gledališču sedež v prvi vrsti, naj močno ploska njegovi drami. Drama pa je bila dolgočasna in med odmorom je prišel soprog strašno mrkega obraza k ženi.

»Kaj se jeziš? Ali ne vidiš, kako divjo ploskam? Nisi zadovoljen?« ga je vprašala.

»Ah, mar nisi opazila, da imaš oblečene rokavice?« je vzkliknil Debrien.

•

Med skušnjami za eno od svojih komedij je Alessandro de Stefani, pisec komedij in režiser razlagal igralcem pomen Fragonardove slike, o kateri je govorila komedija. Mlada igralka je poslušala režiserjeve besede, videlo pa se je, da ne razume za kaj gre, posebno, ker se je od časa do časa zasmejala.

»Zakaj se smejete?« je vprašal De Stefani, morda mislite, da je Fragonard ime vina?«

»Ne. Ne,« je odgovorila, »vem, da gre za vrsto sira«.

•

Francoski skladatelj in kontrapunktist Théodore Dubois je nekoč obljubil površnemu nenadarjenemu pianistu, da bo prišel na njegov koncert. Vendar je zamudil: Ko je prišel, je vratar že stražil vhod v dvorano.

»Obljubljam vam, da ne bom povzročil niti najmanjšega ropota!« je zašepetal Dubois.

»Saj ne gre za to,« je odvrnil vratar, »a če odprem vrata, jo bodo vsi, ki so v dvorani, pobrisali!«

•

Glede pičlega spoštovanja mogočnikov do pisateljev je Duclos — francoski romanopisec in zgodovinar dejal:

»Stvar je taka, da se nas boje, kot se tatovi boje svetilk.«

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

SLIKOVNA KRIŽANKA

Vodoravno: pravo, repek, atast, Volta, skovir, AN, petelin, bič, Lokrum, enice, Aare, regent, val, ata, Jaki, Ema, SO, alias, krinka, Laško.

ZA BISTRE OČI
Glej risbo!

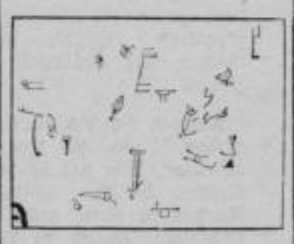

BREZ BESED

Možje in fantje!

Veleblagovnica in prodajalne T premorejo vse – tudi najlepša darila za 8. marec!

HČI GROFA BLAGAJA 47

RADO MURNIK

Kmalu za njim je prišlo z gostilničarjem Čičigojem red nekaj meščanov z ogleda. Vsi so bili še vedno v ojni paradi. Iskri ostrogarček Rok Pilko je imel toliko rožja, da ga je komaj prenašal. Leno se je primajal kisnatakar Anže in stregel gostom.

Tedaj pa je nenadoma počil nad ulico strahovit strel. otresla so se okna in vrata. Vsi so mahoma onemeli, upli dvignili glave in se vprašujoče pogledovali.

»Turki!«

Vsi so se ozrli na ostrogarja Pilka, ki je nekam plašo izpustil strašno besedo. Potem pa so nehotoma pogleali proti vratom, kakor bi moral tam skozi zdaj pa zdaj rimahati sovražnik.

»Jezus, Marija! Ustrelilo je na Gradu!« je prikričala ostilničarjeva debela žena jokavo, bleda ko zid. Vsa zbena od silnega strahu je tarnala: »Za božje in zadnje sodbe voljo vas prosim: molimo, molimo in delajmo pokoro!« benem je prijokala Čičigojeva hčerkica Maruša in tretaje skrila glavo v materino krilo.

»Na Grad, na Grad!« je zavpil ostrogarček Pilko.

Gostje so skočili pokonci. Naglo so plačali in odhiteiz gostilne. Zunaj je videl vitez Ahac vse črno ljudi, zoglav, golorokih, glasnih, razburjenih. Težko se je rinil ed množico mestni vratar, ki je bil zaklenil Pisana vra- in nesel ključe mestnemu sodniku. Mlado in staro, vse je gnetlo mimo mestne shrambe za mrvo proti strmi oti proti mestnim utrdbam. Lahna sapa jim je prijetno ladila lica. Kmalu pa je donašala zagoltni duh po dimu nad temnim drevjem so zagledali razsvetljen kolobar, lizu utrdb, na grebenu grajskega hriba sta gorela dva likanska kupa osmoljenih drv. S stoterimi jeziki je lizal enj obe grmadi in prasketaje metal iskre v osvetljeni eli dan. Na licih in na rokah je čutil vitez Ahac njegovo rkoto. Od spodaj je zaslišal bobnanje vojakov po sončem zahodu.

»Poglejte proti jugu, proti Krimu, ljudje božji,« je klikl ostrogarček Pilko, ki se je čutil zelo hrabrega, odkar je vedel, da so mestna vrata zaprta. »Poglejmo no, kako gore grmade ob taboru svetega Ahacija, na Mokrcu, na Krimu — ne na vrhu, bolj na sredi — in na Ljubljanskem vrhu in tam više na Grmadi, pri sveti Katarini in na Jetrbeku . . .«

»Pa v nižavi se tudi sveti,« je pripomnil vitez Ahac.

»Tam so Turki zapalili!« je pričal meščan Pilko. »Poglejte, poglejte no, koliko vasi gori na Barju: Matenja na levi Loka, za Matenjo pa Brest! Slabo se vidi zaradi dima. Kako se kadi!«

»Jaz pa dobro vidim,« je dejal mlad Ižanec, dolgokorak možak z visokimi rameni. »Tam gore vasi Tomišelj na desni ob holmu Kamnik, na levi Studenec, zadaj Vrblje in Kremenica in čisto zadaj Ig in Strahomer. Dim se dviga zelo visoko.«

Naglas so zajokale trepetajoče Barjanke, ki so bile pribežale iz onih vasi na Grad. Jelo se je mračiti.

»Bog se usmili,« je tožil star kmet, »komaj smo si spet postavili svoje revne bajte, glej, pa nam jih zažgo ti vragi.« Glas se mu je tresel od žalosti in strahu.

»Kaj pa na gorenjski strani?« je opomnil ostrogar in hitel gledat proti severu. »Aha! Na Šmarni gori že sveti velikanska sveča na zadnem vrhu, vštric tabora in cerkvice na vzhodnem hribu. Na Šmarjetni gori tudi že kurijo. Kmalu bodo gorele grmade nad Begunjami, nad Bledom, Jesenicami, nad Belo pečjo in oznanjale tudi bratom Koroščem, da se bliža Turek.«

»Rudnik gori!« je zaklical pri utrdbah močan glas. Množica je zavrvela tjakaj.

Žene, vse prestrašene, so molile s povzdignjenimi rokami; povsod so se jokali in ihteli drhteči otroci.

»Tako blizu so že!« se je čudil vitez Ahac in pozorno gledal proti Rudniku, kjer so švigali rdeči plameni pod debelimi oblaki gostega dima. »Čez dobre četrt ure so lahko že pred Ljubljano«.

»Zamišljen se je vrnil z Grada v mesto in si dejal: »Mestna vrata in gostilne so zaprte. Prenočeval bom pri straži ob Pisanih vratih in čakal Turka. Jutri se pa že poizkusim izmuzniti in se pri Žabjeku prepeljati na levi breg. Obiskati moram učenega zdravnika Jisroela, da dobim njegovo čudotvorno mazilo, kajti človek ne ve nikdar . . .

Zapeli so ljubljanski zvonovi, zapele so orgle po razsvetljenih molilnicah in zapeli so v polnih cerkvah in zunaj njih meščani in nemeščani in na kolenih prosili božje pomoči.

Vitez Ahac je še nekoliko časa kolovratil po najstarejšem delu Ljubljane. Pri mestnih vratih, ob obzidju, po ulicah, povsod so stale dvojne straže in povsod je slišal Slovencem takrat najstrašnejšo besedo: »Turki!«

19

•

Ljubljansko barje je pokrivala gosta megla. Nad vzhodnimi gozdnimi vrhovi se je pokazal zadnji krajec.

Po planotah Dolgega hriba in po dolinah ob vzhodni strani Dolenjske ceste pri Rudniku in Lavrici so taborili konjeniki bosenskega beglerberga Isa paše. Dasi je bilo že opolnoči, vendar so še vedno prihajali jezdeci z ujetniki in uplenjenim blagom z dolenje strani, od gorenje pa so se vračali ogleduhi, ki so bili oprezovali okoli Ljubljane.

Malone tik nad cesto, na golem zahodnem obronku Debelega hriba južno pod Rudnikom je stal purpurni šotor Osman paše. Na srednjem kolu je brlela oljenica; lahko se je gugala in obsevala s svojim medlim svitom luskinaste oklepe, ščite, handžarje in drugo orožje. V ozadju je počival Osman paša na preprogah, mehkih ko mahovina. Na desni, blizu vhoda, je ležal 18-letni Omar, odet s svojim dolgim kaftanom; na levi se je bil zleknil sluga Ilmihal na kupu pregrnjenega listja in smrečja. Naokoli so spali konjeniki, deloma v šotorih, deloma pod milim nebom, spali mirno, kakor sita zverjad. Nekateri pa so ostali pri konjih, ki so zobali pšenico.

ALPINISTIČNI KOTIČEK

CELJSKA NAVEZA NA KAVKAZ

Na sestanku kluba ekspedicionistov, ki je bil nedavno v Ljubljani, so odseki prijavili samostojne odprave v izvenevropska gorstva. Odprave v Hindikuš, Ande, Karakorum, Trisul in Kavkaz so prijavili seveda odseki, ki imajo možnost organiziranja velikih samostojnih odprav in predvsem dovolj denarja ter v domačem kraju podporo športnih in družbenih forumov. To so Železničar Ljubljana, Mojstrana, Tržič, Ljubljana Matica in Kozjak Maribor. V sklopu mariborske odprave v Centralni Kavkaz (skupina Bezengi) nastopa tudi celjska naveza Čanžek—Crepinšek, ki bosta v moštvu po svojih dosedanjih plezalnih vzponih brez dvoma med vodilnimi alpinisti.

Na pot bo šlo 10 alpinistov, 7 in AO Kozjak Maribor, 1 iz AO Slovenj Gradec in dva Celjana. Kavkaz je sicer nižji od Himalaje, Andov in Hindikuša, po višini sten, izrednih razdaljah in objektivni nevarnosti pa med najtežjimi v alpskem svetu sploh. Stroški take odprave seveda niso majhni, saj se prav zaradi tega celjski AO lahko ključ odličnim kadrom le posamično vključuje v moštva drugih odsekov, slovenske ali državne odprave.

Do sedaj so celjski alpinisti sodelovali po vojni na treh himalajskih odpravah, v Hindikušu, Andih in dvakrat v Kavkazu. V nekaj letih mora celjski odsek s podporo vseh planincev, delovnih organizacij in športnega foruma dokazati, da nima samo prvorazrednih posameznih navez, temveč tudi sposobnost samostojne odprave. Neosvojenih gora in sten je še veliko. Ostale so res samo najtežje, zato bi bilo prav, da gora ali smer nekje daleč in visoko nosi celjsko ime.

•

22. 1. 1976 je začela s predavanji in vajami letošnja plezalna šola. Število tečajnikov se je ustalilo pri 12 in ti redno obiskujejo tedenska predavanja in bodo v nekaj tednih pod vodstvom članov-inštruktorjev prvič resno pogledali v zasnežene strmine Savinjskih Alp.

•

Snežne razmere: opozarjamo na izredno nevarnost pršnih plazov na vsem alpskem področju nad debelo drevesno mejo. Nad 1500 m je zapadlo do 2 m pršiča, ki še leži, zato je vsak vzpon proti vrhovom in tudi višjim postojankam skrajno tvegan in celo nemogoč. Nevarnost bo trajala do odjuge.

CIC

Južna stena Dih-Tan — 5100 m, eden od ciljev letošnje odprave

---

IN MEMORIM

10 let je minilo, odkar sta nas za vedno zapustili naši dragi — mama, babica, prababica, tašča in teta

Josipina Golob

roj. PEKLAR

in naša teta

Julijana Peklar

1 leto je minilo, odkar nas je za vedno zapustil naš dragi oče, tast, stari oče, pradedek in stric

Karl Golob

major JLA v pokoju

Hvala vsem, ki se jih spominjajo in obiskujejo njihov zadnji dom

Žalujoči domači — Golob — Milojević

ZAHVALA

Ob izgubi moje sestre in tete

Ivanke Pirc

rojene ORTL

se iskreno zahvaljujem vsem, ki so nam izrazili sožalje in nam kakorkoli pomagali v težkih trenutkih. Hvala vsem, ki so jo pospremili na zadnji poti in ji poklonili cvetje, ali v ta namen darovali denar za posebne namene. Posebna hvala tov. Sajovcu, predstavniku krajevne organizacije in družbeno političnih organizacij in tov. Žabkarju, predstavniku TT Prebold za poslovilne besede, pevskemu zboru in godbi TT Prebold ter vsem drugim, ki so sodelovali pri pogrebni svečanosti. Posebna zahvala tudi duhovniku g. Turbina Stanku za spremstvo in pogrebni obred.

Brat Franc z družino

„SIGMA" -ŽALEC

Odbor za medsebojna razmerja

objavlja

naslednja prosta delovna mesta:

1. glavnega projektanta
2. knjigovodja dobaviteljev
3. knjigovodja stroškov
4. konstrukter v tehničnem sektorju
5. dva delovodja energetskih naprav
6. dva zidarja
7. dva monterja plastične opreme
8. osem monterjev vodovodne instalacije
9. tri monterje ogrevalnih naprav
10. dva strugarja
11. osem ključavničarjev
12. pet PK ključavničarjev
13. PK vodovod. instalater
14. PK zidar
15. varilec — obločni
16. štiri čuvaje — portirji

POGOJI:

pod 1.: se zahteva dipl. ing. gradbeništva za visoke gradnje ali arhitekt s štiriletnimi izkušnjami na takšnem ali podobnem delovnem mestu

pod 2.: ekonomski tehnik s triletnimi izkušnjami na delovnem mestu knjigovodja dobaviteljev

pod 3.: ekonomski tehnik s triletnimi izkušnjami v stroškovnem knjigovodstvu

pod 4.: strojni tehnik s štiriletnimi izkušnjami na delovnem mestu konstrukterja v tehničnem sektorju

pod 5.: strojni delovodja energetskih naprav s štiriletnimi izkušnjami na takšnem ali podobnem delovnem mestu

pod 6., 7., 8., 9., 10., 11.: se zahteva ustrezna poklicna šola s 3-letnimi izkušnjami na zahtevanih delovnih mestih

pod 12., 13., 14., 15.: se zahteva osnovnošolska izobrazba z ustreznim tečajem in enoletnimi delovnimi izkušnjami

pod 16.: se zahteva osnovna šola ter 1 leto delovnih izkušenj na takšnem ali podobnem delovnem mestu

Pismene prijave z osebnimi podatki in dokazili o izpolnjevanju pogojev naj pošljejo kandidati v 10 dneh po objavi na naslov »SIGMA« Žalec, Pečnikova 1, odbor za medsebojna razmerja.

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev imeti tudi odslužen vojaški rok.

Osebni dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.

Častno sodišče pri Gospodarski zbornici Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali dr. Ivo Frelih, kot predsednik, ter člana dr. Stanislav Pirš in Martin Hajdinjak, dipl. iur., ob sodelovanju tajnika častnega sodišča dr. Zdenke Adamič in zapisnikarice Terezije Brglez, po tožbi toižilca pri častnem sodišču štev. 732-30/74 z dne 9. 6. 1975 zoper »ERA«, Trgovsko in proizvodno podjetje OZD Velenje TOZD trgovina n. sol. o., zaradi kršitve dobrih poslovnih običajev ob prisotnosti tožilca pri častnem sodišču Vinka Butala, dipl. iur., in Verdelj Gustava, direktorja TOZD trgovina in prevozništvo pri obtoženi stranki ter oškodovanke Anice Dokler, na javni ustni obravnavi dne 30. 9. 1975, po tajnem posvetovanju, sprejelo tale

sklep:

»ERA«, trgovsko in proizvodno podjetje OZD Velenje TOZD trgovina n. sol. o., je prekršilo dobre poslovne običaje v smislu 61. člena statuta Gospodarske zbornice s tem:

1. da ni dostavilo enega komada že plačanega štedilnika VŠ 136/85 po ceni 1400,40 din tako, kot je to ob prodaji na drobno na obrtnem sejmu v Celju dne 29. 9. 1974, obljubilo kupcu Anici Dokler iz Vizor št. 1, p. Strmec;

2. da je temu kupcu z zamudo in to šele na intervencijo inšpekcijskega organa podaljšalo garancijski list in izplačalo zamudne obresti.

Častno sodišče ugotavlja, da je opisano ravnanje obtožene stranke kvalificirati kot težji primer kršitve dobrih poslovnih običajev; zato se obtoženi stranki, kot članu zbornice, na podlagi 62. člena statuta Gospodarske zbornice Slovenije, izreka ukrep družbene discipline,

javni opomin:
z objavo v Novem tedniku Celje

»ERA, trgovsko in proizvodno podjetje OZD Velenje TOZD Trgovina n. sol. o., je dolžno nositi stroške postopka Častnega sodišča in stroške objave tega sklepa v Novem tedniku Celje.

Obrazložitev:

Častno sodišče je ugotovilo, da je tožena stranka na obrtnem sejmu v Celju, po svoji poslovni enoti — Blagovnici »Standard« iz Velenja dne 29. 9. 1974 prodala Anici Dokler iz Vizor št. 1, p. Strmec, štedilnik VŠ 136/85 L, desni, za dinarjev 1.400,40. Kupec je kupnino takoj plačal. Častno sodišče je ugotovilo oz. verjelo kupcu in priči Ivanu Bednjičkemu, da je bila obljubljena oz. dogovorjena takojšnja dostava kupljenega blaga (konkretno 2 dni). Ker tožena stranka blaga v dogovorjenem roku oz. v že zamujenem roku ni prejela, so kupec sam oz. njen mož, zet kupca in drugi večkrat urgirali dostavo kupljenega blaga, vendar zaman. Pri tem so se vsi obračali neposredno na toženo stranko, ki je bila tudi označena na prodajnem dokumentu (račun-dobavnica). Šele na intervencijo inšpekcijske službe, kamor se je obrnil zet kupca, je tožena stranka dne 9. 12. 1974 dostavila kupljeno blago, torej po 71 dneh od dneva prodaje. Šele 9. 7. 1975 je tožena stranka priznala obresti za zamudo pri dostavi kupljenega blaga in za čas zamude podaljšala garancijski list. Vse to pa je tožena stranka priznala kupcu po vložitvi tožbe tožilca častnega sodišča Gospodarske zbornice Slovenije.

Zagovor tožene stranke iznesen v odgovru na tožbo in na javni obravnavi, češ da šofer in dostavljalnista našla stranke, ker je ta oddaljena od glavne ceste, je neupoštevan, ker je sodišče ugotovilo, da stanuje stranka ob asfaltirani cesti. Zagovor tožene stranke, da je bila dobava zadržana v nadi, da bo stranka urgirala dobavo in takrat točno opisala kraj dostave, pa je ovržen s točnim naslovom stranke, navedenem na prodajnem dokumentu, obenem pa kaže na nepravilen in neposloven odnos tožene stranke do kupcev. Pri presoji krivde je prišlo do vprašanja, koliko časa bi pri takem poslovanju in takem odnosu do kupca ta čakal na dostavo, če se ne bi obrnil za pomoč tržni inšpekciji. Neupoštevana je tudi trditev oz. mnenje tožene stranke, da bi se moral kupec logično obrniti direktno na prodajalčevo enoto »Standard«, ne pojasni, kako naj bi kupec zanjo izvedel, da je ta organizacija prodajala blago in pa, da tega pri intervencijah oz. urgencah za dostavo blaga nihče ni povedal. Tožena stranka bi se morala zavedati, da je kupec kupil in plačal blago zato, ker ga je potreboval oz. ga je hotel takoj uporabljati.

Zaradi izredno malomarnega odnosa do kupca je bilo sodišče mnenja, da gre za težji primer kršitve dobrih poslovnih običajev in izreklo javni opomin z objavo v lokalnem časopisu.

Častno sodišče hoče s tem doseči, da bi tožena stranka in eventualno druge trgovske organizacije, ki tako ali podobno poslujejo, spremenili nepravilen in neposloven odnos do kupcev in se zavedalo prevzetih obveznosti pri prodaji blaga, zlasti takega, ki je plačano vnaprej.

S tem je sklep utemeljen.

PREDSEDNIK SENATA
DR. IVO FRELIH, l. r.

ŠPORT NT – ŠPORT NT – ŠPORT NT – ŠPORT NT – ŠPORT NT

TRIM AKCIJE 76: ZA UVOD 315 SMUČARJEV

V soboto in nedeljo je bila na Golteh letošnja prva trim rekreacijska akcija in to v smučanju pod geslom »Vsi veselo na poljano belo« ali izlet na smučeh. Proga je bila dolga dva kilometra in speljana iz Medvedjaka preko Starih stan in Morave do koče. Prvič se je akcije udeležilo 315 smučarjev in smučark in to največ iz naslednjih delovnih organizacij: LB 17, LIK Savinja 12, PTT 11, EMO 9 itd. Poleg tega je organizator, Zveza za športno organizacijo, podelil tudi 14 družinskih diplom.

Akcijo bodo ponovili tudi to soboto in nedeljo, danes in jutri (četrtek in petek) pa bo tudi na Svetini ter na Grčku. Torej dovolj možnosti, da vsak, ki zna smučati, dobi prvo značko iz kolekcije trim za letošnje leto. Proge so primerne za vse, tako smučarje začetnike, kot tudi za seveda že bolj izkušene. Pohitite, kajti nihče ne ve, kako dolgo bo še sneg. Hudo bi bilo, če bi vam ob koncu leta v kolekciji manjkala prav značka trimčka smučarja!

HOKEJ: PADEC NA ZADNJI STOPNIČKI

Celjski hokejisti na ledu niso uspeli. Padli so na zadnji stopnički pred vstopom v I. A zvezno ligo. V Beogradu na štadionu Tašmajdan so Celjani izgubili drugo kvalifikacijsko srečanje proti Partizanu 1:8 (0:3, 0:4, 1:1). Zmaga partizana je bila popolnoma zasłužena in srečanje je bilo odigrano pod popolnoma normalnimi in dobrimi pogoji.

Ob povratku iz Beograda nam je trener Jože Trebušak povedal: »Ne iščemo vzrokov za poraz drugje. Vzroki so v nas samih, v igralcih, ki so se predali že v Celju po vodstvu 3:0 in niso izkoristili priložnosti za visoko zmago. Na popravnem izpitu v Beogradu je bilo napraviti kaj več še težje. Toda kljub temu se je zgodilo to, kar niti najmanj nismo pričakovali. Naši igralci so se ustrašili nasprotnika in odgovornosti. Igrali so dve tretjini s strahom pred veliko odgovornostjo. Igra je bila zato slaba, zlasti v obrambi. Tu je zadovoljil le Bojan Kerkoš, v napadu pa delno Vrtovšek, Bratec in Lesjak. Vsi ostali so psihično popolnoma odpovedali. Breme, da morajo zmagati, je bilo za našo mlado ekipo pretežko. Zavedali so se, da morajo pred Celjani uspeti. Temu primerna je bila tudi igra. Žal še nismo pripravljeni za tako težak izpit.«

In kaj sedaj?

»Potrebno bo nadaljevati z začetim delom. Po analizi psihičnega stanja v ekipi, to je velika šola za bodoče delo, nadaljujem s pripravami že sedaj. Nova sezona bo prinesla nove moči, fantje bodo leto dni starejši in imeli bodo več zaupanja. To pa nam je tokrat primanjkovalo.«

Prvenstvo je zaključeno. Celjani so šesti med petnajstimi moštvi. To je lep uspeh. Lansko leto so bili petnajsti. Pripravlja se novi sistem tekmovanja. Pomembno je, da se v Celju dela načrtno. Mladina prihaja. Igralci prvega moštva se kalijo in priložnost za prodor med najboljše bo ponovno dana. Takrat pa bodo fantje iz Mestnega parka prav gotovo pokazali svojo pravo vrednost. Kljub spodrsljaju v Beogradu pa se vam športno Celje zahvaljuje, za prijetne in lepe tekme v letošnji sezoni. Kljub vsemu ste uspeli! Na poti proti vrhu so pač prisotni tudi porazi. Takšen je šport. J. KUZMA

VELENJČANI DRUGI

Sporedno z državnim prvenstvom v hokeju na ledu so zaključila tekmovanje tudi moštva v republiški ligi. Gorenje iz Velenja je v drugi finalni tekmi izgubilo proti Bledu z rezultatom 2:11 (1:4, 1:1, 0:3), v prvem srečanju v Celju pa 3:10 (2:2, 3:4, 4:4).

Samo srečanje je ponovno potrdilo, da Velenjčani brez svojega drsališča ne morejo resno ugroziti moštva, ki imajo svoja drsališča. Kljub temu so igralci Gorenja pokazali dobro igro in se enakovredno borili za naslov republiškega prvaka. Po tem porazu so osvojili častno drugo mesto v republiki. Zadetka na zadnji tekmi sta dosegla Letner in Skoftjek. jk

ŠE 114 DNI DO BAI 76

OSEM NASLOVOV ZA KLADIVARJA

Stoštirinajsi dni pred Balkanskimi atletskimi igrami v Celju so atleti Kladivarja dosegli nekaj novih, lepih uspehov, ki kažejo na to, da bo letošnja sezona tudi po tekmovalnih dosežkih uspešna. V Velenju je bilo republiško prvenstvo v krosu, kjer so Celjani osvojili pet prvih mest — tri med posamezniki in dve med ekipami. Tako so zmagali Zvonka Blatnik med starejšimi mladinkami, Krofl med mlajšimi člani in »povratnik« Peter Svet med člani v teku na 10 km. Razveseljiva je predvsem zmaga slednjega, saj so ga po hudi poškodbi in dolgem zdravljenju mnogi že odpisali. Vendar Peter je zdržal tudi to, zanj najhujšo bitko, treniral in se zmagoslavno vrnil. Z zmago na republiškem prvenstvu je dokazal, da bo tudi letos, če bo zdrav, med najboljšimi jugoslovanskimi dolgoprogaši, poleg tega pa prav gotovo tudi v reprezentanci, ki bo nastopila na BAI. Na istem tekmovanju so ekipno zmagali še mlajše mladinke in člani. V skupni uvrstitvi (vse discipline) je Kladivar drugi za velenjskim Rudarjem, ki se je v zadnjih letih prav specializiral na organizacijo krosov.

Ostale tri naslove so dodali skakalci v višino na republiškem zimskem prvenstvu, ki je bilo v Celju. Mladi Marko Prezelj je zmagal med člani (206 cm), Boris Cop med mladinci (196 cm) in Mojca Jager pri mladinkah (163 cm). Načrtno delo v zadnjih dveh letih se tako že pozna, saj je vrsta mladih atletov napovedala veliko boljše čase celjski atletiki. To je razveseljivo še posebej zato, ker bodo letos organizatorji takšne športne manifestacije, kot je BAI. Stadion »Borisa Kidriča« je v teh dneh kljub snegu ves v znamenju obnavljanja. Podrli so ograjo, za semaforjem vse splanirali itd. Uredili bodo tudi novo živo mejo okoli atletskih stez. V dvorano bodo položili tartan, kjer bodo atleti lahko trenirali v primeru slabega vremena. Za metalce bodo uredili igrišče med stadionom in Dečkovo cesto. Press center za več kot sto novinarjev pa bo v dvorani restavracije Kladivar. Zlasti te prostore bo treba še posebej dobro urediti, da ne bi prišlo do kakšnih nepotrebnih zastojev in težav.

Seveda vestno delajo tudi vse ostale komisije, kajti čas otvoritve doslej največje športne manifestacije v Celju, se izredno hitro približuje. Torej zastavimo vsi sile, da bi od 18. do 20. junija sprejeli pripravljeni goste iz Bolgarije, Romunije, Grčije, Turčije in seveda naše atlete ter tako še enkrat dokazali, da smo resnično pravo mesto atletike. TONE VRABL

Prva tri mesta na krosu v Velenju med mlajšimi mladinkami so osvojile Celjanke. Od leve proti desni: Jožica Novak (druga), Zvonka Blatnik (prva) in Ida Bunderle (tretja). Torej dobre naslednice Danice Urankar, ki se je poslovila z atletskih stez po uspešni karieri.

Peter Svet se je po daljši odsotnosti zmagoslavno vrnil na stezo. In to tam, kjer je pred poškodbo dosegel enega svojih največjih uspehov — prvo mesto na Balkanu. Zdaj je za uvod postal republiški prvak in upajmo, da bo tako uspešna cela sezona, ki je pred njim. Za njim teče Stanko Lisec, ki je bil tokrat tretji. posnetka: LOJZE OJSTERŠEK

SKOKI NA POLZELI IN LJUBNEM

V soboto je SK Oljka Andraž pripravil na 30-metrski skakalnici na Polzeli meddruštvene skakalne tekme, kjer je nastopilo 72 skakalcev iz devetih klubov. Največ uspeha so pri pionirjih imeli mladi skakalci iz Braslovč, ki so osvojili dve prvi mesti.

REZULTATI ML. PIONIRJI: 1. Kralj 127,0 (18,5, 18,5), 2. Debelak 115,0 (17,5, 18,5), 3. Zbičajnik (vsi Braslovče) 107,0 (16,5, 17) itd; St. PIONIRJI: 1. Donko (Braslovče) 181,0 (25, 24,5), 2. Koželj (Velenje) 145,5 (24,5, 21,5), . . . 4. Dovečar (Braslovče) 138,0 (19,5, 20,5); MLAJSI MLADINCI: 1. Dobravec (Ljubno) 182,0 (24,5, 25,5), 2. Vršnak (Rečica) 172,0 (24, 24), . . . 4. Plaskan (Oljka) 161,0 (22,5, 23,5); ST. MLADINCI: 1. Tanjšek (Oljka) 199,5 (27, 27), . . . 3. Uratnik (Oljka) 165,0 (22, 24); ČLANI: 1. Barloh 204,5 (28, 27), 2. Farti 204,0 (27,5, 27,5), 3. Murko (vsi Izletnik Celje) 199,0 (27, 27) itd. Vsoboto, 28. t. m., pa bo na 30-metrski skakalnici na Polzeli občinsko prvenstvo Žalca v smučarskih skokih. Pričetek bo ob 15. uri.

Na 35-metrski skakalnici v Ljubnem pa je nastopilo 67 skakalcev iz sedmih klubov. Zmagovalci v posameznih kategorijah so postali: ML. PIONIRJI: Debelak (Braslovče) 104,5 (19, 18,5); ST. PIONIRJI: Donko (Braslovče) 159,0 (24, 24,5); ML. MLADINCI: Dobravc (Ljubno) 166,5 (25, 26); ST. MLADINCI: Tanjšek (Oljka) 178,0 (27,5, 27,5); ČLANI: Murko (Izletnik Celje) 190 (30, 29,5).

Sedmega marca pa bodo na 65-metrski skakalnici pripravili skoke za pokal »Savinjskega flosarja.« T. TAVČAR

STRELJANJE: PREMAJHNO STRELIŠČE

Strelci so po nekaj tednih prekinitve, pričeli s sezono. Na strelišču SD »Ingrad« je bilo izvedeno prvo kolo občinske lige. Tekmovali so z zračno puško serijske izdelave. Nastopilo je 13 ekip. Vsaka ekipa pa je sestavljena iz petih tekmovalcev, lahko pa nastopi tudi ena rezerva. Na strelišču se je pojavila tudi ekipa Žične, ki pa potem ni nastopila, ker bi prišla na vrsto šele v poznih večernih urah. Namreč spričo majhne kapacitete strelišča (le 6 strelnih mest) je tekmovanje trajalo od 15 pa tja do 22 ure. Torej, kot že mnogokrat doslej smo spoznali, da v Celju mujno potrebujemo zimsko dvorano, kjer bi lahko uredili strelišče za vsaj 12 strelnih mest. Seveda gre tu za tak problem, ki ga strelci sami brez pomoči in razumevanja širše družbene skupnosti, ne bodo mogli rešiti. Zelo razveseljivo je dejstvo, da je v ligi sodelovalo precej mladih tekmovalcev. Že v prvem kolu smo bili priča izenačeni borbi tako v ekipni, kot v posamični konkurenci. Med presenečenja lahko štejemo dober plasma strelcev iz Vojnika. Pri posameznikih pa sta zelo dobro streljala pionir Branko Malec iz Štor in pionirka Alenka Jager iz Celja. Oglejmo si podrobne rezultate: ekipno: 1. SD »Kovinar« Štore 1334 krogov (Dečman 276, Kočevar 271, Stritar 263, Malec 262, Mernik 262), 2. SD »Celje« 1334 krogov (Jerman 276, Dobovičnik 275, Seršen 265, Jager 260, Pihler 258), 3. SD »Bratov Dobrotinšek« Vojnik 1233 krogov (Samec 260, Sisinger 244, Koštomaj 243, Ledinek 239, Petek 237), 4. SD »Tempo« Celje 1190 krogov (Strajher 268, Petrič 262, Cvek 261, Hočevar 243, Petrovič 156), 5. SD »Ingrad« 1179 krogov (Belehar 251, Todorovič 248, Kranje 234, Kobale 226, Tauzes 239), 6. SD »Avto« 1176 krogov (Podplatan 253, Gačnik 253, Horvat 247, Končan 229, Horvat D. 194), 7. SD »Cinkarna« 1165 krogov (Jonke 244, Krajnc 244, Počivalšek 229, Horvat 226, Luzer 222), 8. SD »Miličnik« 1123 krogov (Pečjak 242, Kranjec 231, Mlinarič 227, Malus 216, Krajnc 207), 9. SD »Celje — mlada ekipa 1123 krogov (Alenka Jager 245, Marjan Roškar 229, Franc Krašek 225, Marjana Roškarič 221, Mirko Jevnišek 203), 10. SD »Tempo« — mlada ekipa 1102 (Ivan Štubec 254, Aleš Hočevar 236, Vito Slapnik 222, Vito Krofllič 200, Albin Snajder 190), 11. SD »Metka« 1095 krogav (Gorenjšek 248, Šlogar 232, Rebevšek 214, Fajdiga 212, Brilej 189), 12. SD »Bratov Dobrotinšek« Vojnik — II. ekipa 1049 krogov (Klopotan 229, Robačar 219, Jelen 214, Petek 205, Ojsteršek 182), 13. SD »Dobrna« 981 krogov (Pan Sandi 246, Slamberger 208, Skoflek 185, Pan Zoran 179, Smrečnik 163).

Najboljša desetorica pri posameznikih: 1. Jože Jerman SD Celje 276 kr., 2. Vili Dečman SD Kovinar 276, 3. Marjan Dobovičnik SD Celje 275, 4. Ivan Kočevar SD Kovinar 271, 5. Jože Strajhar SD »Tempo« 268, 6. Ervin Seršen SD Celje 265, 7. Drago Stritar SD Kovinar 263, 8. Branko Malec SD Kovinar 262, 9. Robert Mernik SD Kovinar 262, 10. Martin Petrič SD »Tempo« 262.

II. kolo bo izvedeno na istem strelišču v petek 27. 2. 1976. Celotna liga obsega pet kol. TONE JAGER

ŠPORT V ŠENTJURJU

Na področjih Resevne je bil po večletnem premoru ponovno izveden tradicionalni »Lahov smuk«. Prehodni pokal je prejel Iztok Horvat, Šentjur, s časom 1:14,4. Drugi čas je imel Albin Rožanc 1:17,2 in tretji Jani Jenšterle 1: 17,8.

Občinskega prvenstva osnovnih šol v veleslalomu se je udeležilo 90 tekmovalcev. REZULTATI: ml. mladinci: 1. Boris Debelak, 2. Franc Urbajs, 3. Rafko Vončina (vsi Šentjur); st. pionirji: 1. Peter Koprive (Planina); ml. pionirji: 1. Hari Cmok (Šentjur); cicibani: 1. Dušan Debelak (Šentjur); st. pionirke: 1. Simona Jevšenak (Šentjur); ml. pionirke: 1. Nadja Vrečko (Šentjur); cicibanke: 1. Alenka Jazbec (Planina). M. I.

ŠPORT IZ ŽALCA

Občinskega sindikalnega tekmovanja v Žalcu v odbojki se je udeležilo 24 ekip. Pri starejših članih je zmagal Ferralit Žalec pred Tekstilno tovarno Prebold, Juteksom Žalec itd. Pri mlajših članih pa prav tako Ferralit pred SIP-om Šempeter, Tovarno nogavic Polzela itd.

Prvenstva ŠSD občine Žalec se je udeležilo 252 tekmovalcev, ki so se pomerili v veleslalomu na smučišču v Libojah. V posameznih kategorijah so zmagali: CICIBANKE: Polonca Marovt iz Braslovč; ML. PIONIRKE: Nevenka Oblak iz Žalca; ML. PIONIRJI: Uroš Kragl iz Žalca; ST. PIONIRKE: Saša Rak iz Braslovč; ST. PIONIRJI: Marko Ocvirk iz Vranskega; MLADINKE: Tatjana Rojnik iz Braslovč in MLADINCI: Boris Rožič iz Braslovč.

Zaradi velikega zanimanja za namizni tenis v žalski občini se je telesnokulturna skupnost Žalec odločila, da bo ustanovila občinsko ligo. Pričetek tekmovanja bo 28. t. m., nastopilo pa bo 8 ekip.

T. TAVČAR

URH IN MARINC NA DUNAJ?

V Ribnici je bilo zadnje kvalifikacijsko tekmovanje kegljačev in kegljavk za vstop v državno reprezentanco, ki bo zastopala Jugoslavijo na svetovnem prvenstvu na Dunaju, meseca maja letos. Med tekmovalkami sta se uvrstili v reprezentanco tudi dve Celjanki — Magda Urh in Janja Marinc.

Pot kvalifikacij je bila psihična obremenitev za vse. Najprej je odpadla Eva Ludvig, ki s svojim znanjem vsekakor spada med najboljše. Pozneje, v borbi med najboljšimi 16 tekmovalkami, je odpadla tudi Tanja Gobec, ki je osvežitev med kandidatkami za državno reprezentanco. Končni zbir pa pove naslednje:

Po osmih kvalifikacijskih nastopih je na koncu Magda Urh šesta s 3301 kegljem, Janja Marinc sedma s 3267 keglji in Tanja Gobec enajsta s 3207 keglji. Osem najboljših je znanih. Toda selektorji še niso zadovoljni. Vsekakor imajo svoj načrt in politiko. Morda je preveč tekmovalk iz Slovenije, zato so tekmovalke, ki so si priborile potni list za Dunaj, med njimi tudi Urhova in Marinčeva iz Celja, sprejele obvestilo, da jih čaka še štirikratno tekmovanje in preizkušnja z rezervo.

Tako bosta najboljši celjski tekmovalki še nastopili 6. marca v Beogradu na prvi novi preizkušnji. Najboljših sedem pa bo potovalo na Dunaj. Celjski tekmovalki Magda Urh in Janja Marinc sta si priborili pravico sodelovanja na svetovnem prvenstvu na Dunaju. Vsaka druga odločitev pa gre samo na račun medrepubliške »kuhinje«.

J. KUZMA

KOŠARKA

TEŽKA ZMAGA

V III. kolu SKL so Celjani igrali doma in dosegli dragoceno zmago nad Rudarjem iz Trbovelj s 65:60 (37:33). Točki sta ostali doma, kar predstavlja veliko dragocenost. Sicer pa smo za obe točki le nekoliko trepetali . . . Celjanom ni in ni šlo. Trboveljčani so vso tekmo igrali le s šestimi mladinci, ki so pokazali zvrhan koš »mladeniškega ognja«. Borili so se srčno za vsako žogo! Domači trener Zmago Sagadin, ki ima na voljo kar 12 igralcev, tokrat ni dolgo zmogel zlomiti odpor gostov. Na parket je pošiljal domala vse igralce, ni pa ujel z izjemo zadnje četrtine igre petorke, ki bi bila učinkovita. Z izjemo Pipana in ob koncu tekme tudi T. Sagadina ne bi mogli tokrat pohvaliti niti enega Celjana. Vsi so igrali dokaj pod svojimi sposobnostmi. Kriza je očitna in še ni prebrodena po težkem porazu v II. kolu v Mariboru proti Braniku. Igralci so preutrujeni, pretrenirani, neuigrani, delali so veliko napak v netočnem podajanju, slabem izvajanju metov, ni bilo pravega ritma v igri, protinapadi so bili počasni, preveč je bilo zaustavljanja igre z namernimi osebnimi napakami. Še in še bi lahko pisali o spodrsljajih. Gostje so bili povsem enakovredni po igri in rezultatu Celjanom v I. polčasu, v drugem so celo v 30. minuti povedli s 49:48, da je v zadnjih osmih minutah tekme le prevagala večja izkušenost domačinov. Srečanje ni zadovoljilo okrog 200 gledalcev. Želimo le, da bi prehodno krizo igralci kar najhitreje preboleli, saj morajo že v prihodnjem kolu nastopiti v Ajdovščini proti Fructalu, ki še ni doživel poraza. Trener Rudarja je bil presrečen ob tesnem porazu njegovega moštva, saj je pričakoval izdaten poraz z 20—30 koši razlike.

SMUČANJE

PREDVSEM ŽIVAHNO

Na državnem prvenstvu na Starem vrhu je bila v ospredju le Andreja Jezernik (Izletnik), ki je v veleslalomu bila peta, v slalomu pa sedma. Le ena sama lastovka! Kje so časi, ko so Celjani imeli na državnih prvenstvih številna zastopstva in tudi večje število dobrih uvrstitev . . .

Na Golteh je bilo tekmovanje za kategorizacijo. Pri ml. mladinkah je bila Jagričeva četrta, Jugova šesta, pri st. mladinkah Dvoršakova druga in pri ml. in st. mladincih med najboljšimi ne srečamo nikogar iz širše celjske regije! Na državnem prvenstvu pionirjev v Črni se je v kategoriji ml. pionirjev uvrstil Cesar iz Celja na šesto mesto!

Na prvenstvu ŠSD Kajuh celjske gimnazije je na Golteh v veleslalomu nastopilo 64 tekmovalcev in tekmovalk. Pri mladincih je zmagal Kolenc pred Maligojem in Vovkom, pri mladinkah pa B. Jugova pred Dvoršakovo in D. Jugovo.

Na prvenstvu laške občine, ki je bilo na Šmohorju, pa je v veleslalomu nastopilo 52 mladih smučarjev. Pri cicibanih so bili najboljši — Ožek, Hartman, Majcen (vsi Laško), pri ml. pionirjih — Otrin, Leben, Karlatec (vsi Laško), pri st. pionirjih — Klemen, Škrnicki in Vidic (vsi Laško), pri ml. pionirkah Škorja (La), Martinšek (Radeče) in Kumberger (La) ter Istenič (Ra), pri pionirkah pa Žabkar (La), Kavšek in Kranjc (obe La). K. JUG

FIAT 750 prodam poceni. Cesta II. grupe odredov 2 (Ostrožno), Celje, Aleksič.

AMI prodam poceni. Cesta II. grupe odredov 2 (Ostrožno), Celje.

POSTELJO, skoraj novo in jogi 110x200 ter preprogo itison svetlorjavo 215x180, posamezno ali skupaj prodam za 1000 din. Jakhel, V. Prekomorske brigade 4, tel. 21-456.

ZAZIDLJIVO parcelo 597 m² v Hruševcu, z vso potrebno dokumentacijo za gradnjo prodam. Franc Kavčič, Šibenik 11, Šentjur.

OSEBNI avto NSU 1000 C, prodam ugodno. Informacije popoldne. Srebočan, Gorica 53, Celje.

KRAVO, mlado sivorjavo rodovniško, prodam. Leber, Zelče, Vojnik.

SENO in otavo (sladko) večjo količino, prodam. Nova vas 23, Šentjur pri Celju.

PIŠČANCE do enega tedna starosti lahko dobite doma vsak dan, na trgu pa vsak ponedeljek, sredo in soboto. Umetna valilnica Vinter, Lopata 55, Celje.

SOBNO kredenco starinsko, prodam. Gigica Nerat, Miklošičeva 3, pritličje levo.

FIAT 750 (je novejša školjka), stroj potreben popravila, prodam ugodno tudi na ček. Ogled vsak dan pri Radku Jelenu, Šentrupert 13, Gomilsko.

2VICE jurkomandere, prodam. Helena Motoh, Arclin 39, Škofja vas.

POHIŠTVO — šivalni stroj patent, prodam. Selič, Stanetova 16, Celje.

TOVORNI avto 2,5 t, obnovljen kason, dolg 6 m, prodam ali zamenjam tudi za osebnega. Branko Mastnak, Kajuhova 11, Celje.

DVE TRIDELNI okni in strešno opeko, prodam. Pavel Jeseničnik, Celje, Bezenškova 15.

FIAT 750, letnik 1969, novejši in parcele primerne za vikend, manjši vinograd, prodam. Marija Lipovšek, Male dole 27, Vojnik.

AUSTIN 1100, letnik 1968, zelo ugodno prodam. Janko Hrustelj, Pernovo št. 3, Žalec.

PRIKOLICO za osebni avto, novo, prodam. Alojz Petrej, Ivenca 20/a, Vojnik, telefon 750-722.

CERADNO kabino za traktor zetor 42 KM, novo in polnilec za lažji akumulator 12 V, prodam. Silvo Peček, Završe 21, Grobelno.

HLADILNIK, dobro ohranjen in nekaj kuhinjskih elementov, prodam nujno zaradi selitve. Ogled vsak dan razen sobote in nedelje od 16. ure dalje. Darko Završan, Letnarjeva 6, Celje, Sp. Hudinja.

KUHINJSKO kredenco, mizo, stole, peč, prodam. Ogled v soboto, nedeljo. Marija Petelinek (pri Kolar), Dobje 23, p. Dramlje.

TRAJNOGOREČO peč kamin EMO na trdo gorivo — moped tomos avtomatic, brez izpita in nova vrata 130x60 cm, prodam. Teharje 25.

TELEVIZOR »telefox«, odlično ohranjen, prodam. Janez Zadravec, Ul. 29. novembra 55.

MOPED T 14, dobro ohranjen prodam tudi na ček. Pero Kartoš, Zabukovica 84, Griže. Ogled vsak dan popoldne.

DIATONIČNO harmoniko, novo in trajnogorečo peč, prodam. Lončar, Rečica, Laško.

ŠTEDILNIK na trdo gorivo, manjši, prodam. Miha Ojsteršek, Marija gradec 49 a, Laško.

SAMONAKLADALKE prodam. Franc Lešnik, Hramše 24 pri Dobrni.

OTROŠKO posteljico prodam ugodno. Vera Tanšek, Cesta na Dobravo 53 b, Celje.

PRASIČA, 100 kg, prodam. Zavšek, Arja vas 4, Petrovče.

MOPED tomos tip AON na štiri prestave, prodam. Jani Krajnc, Breg 49, Polzela.

PUHALNIK z motorjem prodam. Ferdo Bornšek, Prekorje 34, Škofja vas.

NSU 1000, letnik 1971 prodam ugodno. Jože Jamnišek, Arclin 66 a, Škofja vas.

SLADKO seno, ca. 2000 kg in otavo prodam. Karl Borštner, Prekopa 38, Vransko.

DVE MLADI kravi in telico — šeke, prodam ali zamenjam za lažje šeke ali frizijke. Franc Rožanc, Vinski vrh pri Slivnici.

V DRAMLJAH prodam parcelo, sončno, 30 arov, za vinograd oziroma vikend, 2 km od asfalta, dostop z vsakim vozilom do parcele. Neža Kramaršek, Dramlje 43.

TRAKTOR »fergusON«, 25 KM, v dobrem stanju prodam ali zamenjam motorni okopalnik za kosilnico alpino in parcele ob Šmartinskem jezeru. Franc Krutec, Runtole 7, Škofja vas.

PRIKOLICO za osebni avto prodam. Jernej Obad, Zelče 5, 63212 Vojnik.

TRAKTOR zetor 3511 rabljen eno leto, odlično ohranjen, ali stayer 430, letnik 1972 prodam. Ivan Gobec, Završe 11 a, Grobelno.

ŠROTER z enofaznim elektromotorjem, novim, ugodno prodam. Marija Krašek, Kasaze 77, Petrovče.

PERUTNINARJI! Piščance težke pasme ter nesnice, lahko same jarkice, naročite pismeno ali osebno vsak dan od 15. do 18. ure v valilnici Roje, Šempeter. Izreden popust za petelinčke srednjega tipa, stare tri tedne — cena 5 din.

MAN kiper 635, v odličnem stanju, registriran še 5 mesecev, prodam ali zamenjam za večjega MAN mercedes, ostalo doplačam. Kupcu avtomobila so garantirani prevozi najmanj za eno leto. Ogled vozila v soboto, 28. in nedeljo, 29. 2. v delavnici nasproti klavnice v Šentjurju pri Celju. Alojz Lah, Splošno cementarstvo, Hrušovec, Šentjur pri Celju.

VODNO črpalko, hidrofor avtomatsko, novo, enofazno prodam. Cena po dogovoru. Karli Peganc, Gaberno 16, Laško.

MOTOR za jeep willys, brezhiben, prodam za 1400 din. Alojz Čampa, Gaberke 84, Šoštanj, tel. 880-099.

TRAKTOR, 25 KM, prodam. Iganc Vindiš, Zg. Grušovlje 14, Šempeter v Savinjski dolini.

TRAJNOGOREČO peč EMO 5 prodam. Garancija osem mesecev. Zglasite se po 14. uri. Milica Jocković, Veselova 8, Celje.

KOSILNICO bertolini z žetveno pripravo, v dobrem stanju prodam. Jože Cizej, Šentrupert 20, Gomilsko.

HIŠO s 500 m² zemlje prodam v središču Polzele. Ponudbe pošljite pod oznako »270.000«.

KOTEL, plinski, 150 l, skoraj nov, prodamo za 15.000 din. Ogled je mogoč vsak dan, razen ob sobotah in nedeljah od 6. do 14. ure, v dijaški kuhinji srednje šole, Celje, Kajuhova 2.

ZASTAVA 750, starejši tip, registriran do konca leta, v dobrem stanju, ugodno prodam. Janez Simončič, Vel. Pirešica 1, šola — Žalec.

SLAMOREZNICO, manjšo, dobro ohranjeno kupim. Navedite naslov in ceno. Ivan Posedel, Ločica 76, Polzela.

MOTORNO kolo od 175 ccm naprej kupim. Radko Jelen, Šentrupert 13, Gomilsko.

DVOBRAZDNI plug kupim. Rudi Pavlič, Lokavec 6, Rimske Toplice.

HIŠO kupim na obroke od starejšega moškega ali ženske. Nudim preživnino. Ponudbe pod »Vam in nam bo lepo«.

ZASTAVO 750, v vrednosti 15.000 do 20.000 din kupim na ček. Ponudbe pod »Nujno«.

MANJŠO hišo, po možnosti z vrtom kupim. Prevzamem tudi starejšo osebo. Ponudbe pošljite: Željka Vrdelja, Dolska cesta 3, 61430 Hrastnik.

SOLIDNI nameščenec išče v Celju neopremljeno sobo. Ponudbe pod »Soliden«.

DEKLETU nudim stanovanje s kopalnico. Ponudbe pod »Mihaela«.

KOMFORTNO stanovanje: soba, kuhinja, kopalnica, predsoba in lep balkon, zamenjam za garsonjero brez centralne. Ponudbe pod »Cimprej«.

OPREMLJENO sobo v Celju išče mlad intelektualec z visoko izobrazbo. Ponudbe pod »Center«.

OPREMLJENO sobo s posebnim vhodom išče pošteno dekle. Vikica Mihovljanec, Ljubljanska 65, Celje.

MLAD par išče opremljeno in ogrevano sobo v Celju. Ponudbe pod »Brez otrok«.

ENOSOBNO stanovanje, s centralno kurjavo zamenjam za klasičnega — takoj. Goriška 4, št. stanovanja 19.

STANOVANJE — sobo in kuhinjo, z vrtom (družbeno), v Šentjurju zamenjam za enako v Celju. Ponudbe pod »Šentjur«.

V ŠENTJURJU iščem stanovanje, sobo in kuhinjo, po možnosti s posebnim vhodom. Volner, tel. 740 0

VAJENCA avtomehanske stroke sprejmem takoj. Avto servis Stane Šarlah, Zadobrova 39 c, 63211 Škofja vas pri Celju.

BRIVSKO frizersko pomočnico s prakso sprejme takoj frizerstvo Karlina Voter-Vrečar, Rogaška Slatina, Zdraviliški trg 1.

PEKARSKEGA pomočnika takojšnjim nastopom sprejmem. Plača po tarifnem pravilniku, oziroma po dogovoru. Hrana in prenočišče v hiši. Javite se osebno ali pismeno ob predložitvi potrebnih dokumentov na naslov: Pekarna Dvorin Vidic, 64270 Jesenice, Brata Rupar št. 9.

ZA DVE uri dnevno čiščenje nudim dober zaslužek. Bar »Park«, Celje, Maistrova

CENJENIM strankam se priporočam za naročila: izdelujem raznovrstne nagrobne spomenike iz naravnega kamna. Na zalogi imam izdelane nagrobne spomenike iz črnega granita. Cene konkurenčne. Edi Vreško, Breg 9, Celje.

GARAŽO na Otoku v Celju oddam. Predplačilo za leto dni v znesku 3.500 din. Ponudbe na telefonsko številko 061-315-331 (Ljubljana).

PROSIM osebo, ki je v soboto, 21. februarja med 21 in 22. uro zvečer vzela tri mesece staro psico temne barve, izpred hiše na Dečkovi cesti 15, da jo vrne ali če bi kdo karkoli vedel o njej, naj sporoči proti nagradi lastniku na Dečkovo cesto 15.

PIANINO vzamem v najem. Ponudbe pod »Pianino«.

KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročili so se štirje pari, med njimi: JOŽEF OSTROUH, Žepina in JUSTINA KOJNIK, Trnovlje; AVGUSTIN POTOČNIK in FRANČISKA POLŠAK, oba iz Celja ter DAMJAN SENICA, Lopata in STEFANIJA KELC, Celje.

LAŠKO

ALOJZ PLANINC in MARJANCA ŠTUCIN, oba iz Laziš; MIHAEL BLATNIK in ANTONIJA RESNIK, oba iz Sela nad Laškim.

ŽALEC

PETER ŠKRABAR in ANTONIJA PONDELAK, oba iz Podloga; ALOJZ STROJANŠEK in JOŽICA VODOVNIK, oba iz Dobrovelj; MIHAEL CESTNIK iz Trbovelj in MAJDA DOBNIK, Čeplje; IZIDOR JELEN, Založe in CVETKA CETINA, Dobrteša vas; FRANC BIBIČ, Celje in HELENA URBANC, Letuš; FRANC DOMITROVIČ, Žalec in DARKA URANJEK, Arja vas.

SMRTI

CELJE

JULIJANA ŠTAJER, 79, Loka pri Zidanem mostu; ANTONIJA CIGOJ, 40, Celje; JANEZ DEŽELAK, 76, Laško; IVKA VALENTIČ, 64, Gabrovec; ANA BORŠTNER, 66, Celje; ANTONIJA PILIH, 66, Celje; URSULA BERGLEZ, 73, Celje; FRANC HUDOHMET, 73, Laško; ANGELA JAZBINŠEK, 47, Planinski vrh; ANTONIJA VREČKO, 71, Celje; JOŽEFA KNAFELC, 80, Trnovlje; JERA RIBIČ, 75, Škofije; IVAN LAPUH, 52, Vransko; JOŽEF KERS, 73, Male Dole; KLARA PEVČAK, 80, Celje; LJUDMILA GLAVAČ, 77, Prožinska vas; GENOVEFA ŠKERBIČ, 76, Lesično; MATEVŽ ARTNAK, 65, Rupe; JOŽEF SLEMENŠEK, 63, Podgorje; MARIJA JECL, 52, Zg. Hudinja; JURIJ PLANK, 32, Prožinska vas; MIHAEL BRINOVC, 69, Ljubečna; MARIJA FILIPIČ, 85, Ivenca in LOVRENC GERM, 89, Trnovlje.

LAŠKO

ANTONIJA KAPELAR, 77, Veliko Širje in JAKOB RAJH, 80, Breze.

ŠMARJE PRI JEHŠAH

FRANČIŠKA ŠMOLE, 78, Zibika; FRANC CVETKO, 32, Topole; MIRKO TEPEŠ, 65, Zahenberc; JANEZ GAJŠEK, 87, Bodrišna vas; MARIJA PERC, 89, Zadrše; ALOJZIJ KOVAČIČ, 79, Križan vrh in JOŽEF PRIBOŽIČ, 79, Vojsko, ŽALEC

BERNARD PERC, 75, Celje in KATARINA KOLAR, 66, Dobriša vas.

ROJSTVA

CELJE

28 dečkov in 28 deklic.

KINO

KINO UNION:
do 29. 2. amer. barv. film BOTER II; od 1. do 3. 3. franc. barv. film SODBA.

KINO METROPOL:
26. 2. jug. barvni film MATEJEVO TRPLJENJE; od 27. do 29. 2. franc. barv. film AMAZONKE; od 1. do 3. 3. amer. barv. film STRAH JE KLJUČ.

KINO DOM:
od 25. 2. do 5. 3. ob 16. uri jug. barv. film DEČEK IN VIOLINA; ob 18. in 20. uri amer. barv. film BLISKOVITI MURPHY.

SLG

Četrtek, 27. febr. ob 18. uri — Musset: LORENZACCIO, abonma Kozjansko-četrtek.

Petek, 27. febr. ob 18. uri — Musset: LORENZACCIO, abonma Kozjansko-petek.

Sobota, 28. febr. ob 9.30 — Musset: LORENZACCIO, 4. šolski abonma.

Ponedeljek, 1. marca, ob 15.30 — Musset: LORENZACCIO, V. mladinski abonma in izven.

Sreda, 3. marca, ob 19.30 — Teater ITD: KRLEŽEV OBRAČUN Z NAMI. Nastopa Rade Serbedžija, izven abonmaja; ob 19.30 — Musset: LORENZACCIO, gostovanje v Velenju.

TV SPORED

NEDELJA, 29. II.

8.25 Poročila (Lj)
8.30 Za nedeljsko dobro jutro: Festival mladinskih pevskih zborov v Celju (Lj)
9.05 652 (Lj)
9.45 Vzpon človeka, barvna serija (Lj)
10.35 Otroška matineja: Mojstri stare japonske obrti, Ariel iz serije Tako so živeli (Lj)
11.25 Mozaik (Lj)
11.30 Kmetijska oddaja (Sa)
12.15 Poročila (Lj)
Nedeljsko popoldne:
Pravljica iz lutkarjevega vozička: O Sabonjumi in njegovem pomočniku Gènaruju, barvna oddaja
Morda vas zanima
Festival popevk — barvni posnetek iz Sanrema
Okrogli svet
Moda za vas, barvna oddaja
16.30 Poročila (Lj)
16.35 Propagandna oddaja (Lj)
16.40 Košarka Bosna : Partizan — prenos (Sa, Lj)
v odmoru propagandna oddaja (Lj)
18.15 Risanka (Lj)
18.25 Hiška v preriji — serijski barvni film (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 V. Kovačević: Kapelski kresovi, barvna oddaja TV Zagreb (Lj)
21.15 Potopis (Lj)
21.35 Sportni pregled (Sa)
21.55 TV dnevnik (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

14.00 Nedeljsko popoldne (Zg)
18.30 Janošik (N. Sad)
19.30 TV dnevnik (Sa)
20.00 Zabavno glasbena oddaja (Zgb II)
20.50 24 ur (Bgd II)
21.20 Celovečerni film (Bgd II)

PONEDELJEK, 1. III.

8.10 TV v šoli (Zg)
10.00 TV v šoli (do 11.10) (Bg)
14.10 TV v šoli — ponovitev (do 16.00) (Zg)
17.20 Pravljica iz lutkarjevega vozička: O možu, ki ni znal nobene pravljice, barvna oddaja (Lj)
17.40 Otroška oddaja (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Sodobno zdravljenje revmatičnih obolenj, I. del barvne oddaje (Lj)
18.30 Mozaik (Lj)
18.35 Odločamo (Lj)
18.45 Zdravo mladi (Zg)
19.15 Risanka (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 J. Kersnik — A. Inkret: Agitator, barvna TV drama (Lj)
21.00 Kulturne diagonale (Lj)
21.30 Mozaik kratkega filma: Fantastična balada, Mrtvaški ples (Lj)
21.55 TV dnevnik (Lj)

Oddaje II. TV mreže:
17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Latke (Zg)
18.00 TV vrtec (Zg)
18.15 Branje (Bg)
18.45 Zdravo mladi (Zg)
19.30 TV dnevnik (Sa-Zg II)
20.00 Športna oddaja (Bg II)
20.30 Feljton (Bg II)
21.00 Tedenski pregled (Zg II)
21.20 Celovečerni film (Bg II)

TOREK, 2. III.

8.10 TV v šoli (Zg)
10.00 TV v šoli (Bg)
14.10 TV v šoli — ponovitev (do 16.30) (Zg)
17.15 Vrtec na obisku: Zvočna vremenska hiška (Lj)
17.35 Mihec iz Lönneberga, serijski barvni film (Lj)
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Ne pozabite: (Lj)
18.40 Mozaik (Lj)
18.45 Narodna glasba (Bg)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Diagonale (Lj)
20.50 Barvna propagandna oddaja (Lj)
20.55 H. de Balzac: Teta Liza, barvna nadaljevanka (Lj)
21.40 TV dnevnik (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Potovanje — film (Zg)
18.15 Arboretum Trsteno (Zg)
18.40 Ali ste vedeli (Zg)
18.45 Narodna glasba (Bg)
19.30 TV dnevnik (Bg-Zg II)
20.00 TV drama (Zg II)
21.00 24 ur (Bg II)
21.20 Zabavno glasbena oddaja (Zg II)
21.50 Obzorje (Bg II)

SREDA, 3. III.

8.10 TV v šoli (Zg)
10.00 TV v šoli (do 11.10) Bg)
16.25 Mojstri stare japonske obrti, barvna oddaja (Lj)
16.50 Mozaik (Lj)
16.55 Prenos nogometne tekme (Zg)
18.45 Glasbeni amaterji (Bg)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Film tedna: Trimesečna bilanca — barvni film (Lj)
21.35 Propagandna oddaja (Lj)
21.40 TV dnevnik (Lj)
21.55 Nogomet Borussia : Real — posnetek iz Düsseldorfa (Lj)

Oddajniki II. mreže:
17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Med šolo in domom (Sa)
18.15 Znanstveni studio (Bg)
18.45 Glasbeni amaterji (Bg)
19.30 TV dnevnik (Sa-Zg II)
19.55 Test (Lj II)
20.10 Düsseldorf: nogomet Borussia : Real — prenos (EVR)

ČETRTEK, 4. III.
8.10 TV v šoli (Zg)
10.00 TV v šoli (do 11.05) (Bg)
14.10 TV v šoli (do 16.00) (Zg)
17.20 Popotni tovariš — I. del barvne oddaje (Lj)
17.35 Otroška oddaja (Lj)
18.20 Mozaik (Lj)
18.25 Divje potovanje po reki — barvni film (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Balzacova velika ljubezen — barvna nadaljevanka (Lj)
20.55 Kam in kako na oddih (Lj)
21.05 Četrtkovi razgledi: Slovenka (Lj)
21.35 Glasbeni magazin (Lj)
22.05 TV dnevnik (Lj)
22.20 Goli Evrope (Lj)
Oddajniki II. TV mreže:
17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Otroški spored (Zg)
18.15 Test (Lj II)
18.35 Košarka Rabotnički : Estudiantes (ali Cinzano) — prenos (Bg II)
20.00 TV drama (Zg II)
21.00 24 ur (Bg II)
21.20 Ponosni bojevniki — film (Zg II)
22.10 Poezija (Zg II)

PETEK, 5. III.
8.15 TV v šoli (Zg)
10.00 TV v šoli (do 11.10) (Bg)
14.10 TV v šoli — ponovitev (do 16.30) (Zg)
17.10 Križem kražem (Lj)
17.20 Pisani svet (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Finski zbor Terwakoski (Lj)
18.40 Mozaik (Lj)
18.45 Cesta in mi (Lj)
18.50 Start brez pristanka, barvna oddaja iz serije Kako bomo živeli jutri (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Tedenski notranjepolitični komentar (Lj)
20.00 Propagandna oddaja (Lj)
20.05 A. Marodić: Samomorilci so med nami, oddaja iz serije Mali oglasi (Lj)
20.50 Compagnero Viktorajara, barvna oddaja (Lj)
21.45 TV dnevnik (Lj)
22.00 Barvna propagandna oddaja (Lj)
22.05 Šerif v New Yorku — serijski barvni film (Lj)
Oddajniki II. TV mreže:
17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Tehtnica (Bg)
18.15 Aktualna oddaja (Zg)
18.45 Glasbeni studio (Zg)
19.05 Kulturni pregled (Zg)
19.30 TV dnevnik (Bg-Zg II)
20.00 Prijateljsko prepričevanje — (o filmu) (Zg II)
21.00 24 ur (Bg II)
21.15 Glasbena oddaja (Bg II)

SOBOTA, 6. III.
9.30 TV v šoli (Bg)
10.35 TV v šoli (Zg)
12.00 TV v šoli (do 13.00) (Sa)
14.55 Nogomet Željezničar : Radnički (Niš) — prenos v odmoru rezerviran čas
16.50 Smuk na Jahorini — reportaža TV Sarajevo (Lj)
17.15 Ženska in umetnost (Lj)
18.05 Obzornik (Lj)
18.20 H. Sienkiewicz: Potop — 4. del barvnega filma (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Darling — celovečerni barvni film (Lj)
21.55 Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
22.05 TV dnevnik (Lj)
22.20 625 (Lj)
Oddajniki II. TV mreže:
18.30 TV novice (Bg)
18.45 Sedem dni (Bg II)
19.30 TV dnevnik (Sa-Zg II)
20.00 TV prijateljstva (Zg II)
... 24 ur (Bg II)

Radio Celje

DOPOLDNE — Pričetek oddaj ob 8.10 in zaključek ob 9.00. Jutranja poročila in dopoldanska srečanja. Stalne območne oddaje: ponedeljek — **Šentjursko-šmarski utrinki**, torek — **Po savinjski dolini** (Žalec, Mozirje), sreda — **Življenje ob Paki** (Velenje), četrtek — **Pod konjiško goro** (Slov. Konjice), petek — **Po laški občini** in sobota — **Celjski odmevi.**

POPOLDNE — Pričetek oddaj ob 15.54 in zaključek ob 18.00. V tem terminu se stalno zvrstijo redne oddaje: glasba iz našega studia, poročila, želje poslušalcev, zabavni globus, kronika, obvestila, posebna oddaja in glasbena oddaja. Naj vas opozorimo na nekatere posebne oddaje, ki se prično običajno ob 17.35. Četrtek — **Kulturni feljton; Klub kulturnih delavcev; Drago Medved**, petek — **Turistična oddaja; Milan Božič**, ponedeljek — **Tedenski športni pregled; Tone Vrabl**, torek — **Torkova reportaža; Med najmlajšimi čitalci**, sreda — **Med našimi delegati; Damjana Stamejčič.**

NEDELJA — Program od 10.05 do 14.00: Poročila, Predstavljamo vam, Nedeljski feljton, Matura, ples in izlet, Čestitke, Zabavni globus, Obvestila, Literarna oddaja: Stane Terčak, Spomini borcev na pohod XIV. divizije na Štajersko, II. del, Mi in zeleni načrt.

PROMETNE NESREČE

RANJENA POTNICA

V Bukovju pri Šentjurju sta se srečala voznik osebnega avtomobila JOŽE KOŠIČ, 29, iz Šentjurja, ki je vozil po sredini cestišča in voznik avtobusa JOSIP DIMEC, 31, iz Sodne vasi. Voznik Dimec je hotel preprečiti trčenje in je zapeljal skrajno desno na bankino, zavozil z desnimi kolesi v obcestni jarek in se naslonil na hrib ob cesti. Pri tem je padla z zadnjega sedeža TEREZIJA KOSABER, 52, iz Jelc, ki se je lažje poškodovala. Škode je za 8000 dinarjev.

AVTOBUS NI USTAVIL

Pri mostu v Arji vasi je ustavil najprej avtobus, za njim pa še voznik osebnega avtomobila ŠTEFAN AJDIČ, 35, iz Celja. Za Ajdičem je v prekratki varnostni razdalji pripeljal voznik avtobusa KAREL PLANKO, 37, iz Celja, ki je sicer zaviral, vendar ni uspel ustaviti in se je zaletel v Ajdičev avtomobil ter s tem povzročil škode za 12.000 dinarjev.

SPREGLEDAL GA JE

Pred utripajočo zeleno lučjo pri prehodu za pešce blizu šole na Ljubljanski cesti v Celju, je ustavil voznik osebnega avtomobila FRANC MARKOVIČ, 27, iz Celja. Za njim je pripeljal z osebnim avtomobilom FRANC OBLAK, 52, iz Petrovč, ki je spregledal, da avtomobil pred njim stoji in se je zaletel vanj. Pri tem je z glavo udaril ob vetrobransko steklo in se poškodoval, ter povzročil škode za 5000 dinarjev.

PREHITEVANJE PO DESNI

Voznik kombija JOSIP PETRINOVIČ, 38, iz Celja, je v Gomilskem ustavil in vključil levi smerokaz, da bi zavil na cesto proti Grajski vasi. Za njim je pripeljal s tovornim avtomobilom s prikolico JADRAN ZIDAR, 30, iz Ilirske Bistrice, ki je vozil v prekratki varnostni razdalji in ni uspel ustaviti, zato je hotel kombi prehiteti po desni strani. Prišlo pa je do oplazenja, pri čemer je nastalo škode za 4500 dinarjev.

ZADREMAL JE

Iz Celja proti Laškemu je vozil s tovornjakom VINKO MATVOZ, 22, iz Slovenj Gradca. V Tremarju je zadremal, zato je v levem ovinku zapeljal na levo bankino. Takrat se je zbudil in močno zavrl ter zavil v desno. Avtomobil je postavilo poprek čez cesto in se je prevrnil na desni bok. Škode je za okoli 10.000 dinarjev.

DREVO JE ZADRŽALO

Na cesti proti Svetini je voznik osebnega avtomobila IVAN JEVŠENAK, 36, iz Šentjurja, ustavil, ker se je srečeval z dvema osebnima avtomobilama. Prvi je odpeljal mimo, voznica drugega MARIJA OBERŽAN, 23, iz Štor, pa je zapeljala preveč v desno in avto je zdrsnil s ceste, se prevrnil preko strehe in obstal ob drevesu, ki ga je zadržal. Lažje se je poškodoval sopotnik FRANC OBERŽAN, 61, iz Štor, škode pa je za 10.000 dinarjev.

S CESTE PREKO POTOKA

BORIS JAGER, 22, iz Celja, je pripeljal v blagi levi ovinek v Pristavi prehitro, zato ga je zaneslo v desno s ceste in se je začel prevračati. Vrglo ga je preko potoka in je obstal na desnem boku. Voznik Jager se je poškodoval po glavi in rebrih, na vozilu pa je škode za 10.000 dinarjev.

DEČEK MED KOLESI

V Križevcu pri Stranicah je 4-letni ANTON JEREB, iz Križevca, nenadoma stekel čez cesto pred tovornjakom, ki ga je vozil STOJAN JEREB, 29, iz Idrije. Voznik je zaviral, vendar je kljub temu dečka zadel s prednjim odbijačem in po trčenju peljal naprej še osem metrov, mali Anton pa je bil med kolesi tovornjaka. Težje ranjenega po glavi in telesu so odpeljali v celjsko bolnišnico.

NEPRAVILNO PREHITEVANJE

Voznik osebnega avtomobila MARJAN AHTIK, 31, iz Trnovelj, je na Dečkovi cesti v Celju prehiteval BOJANA KERKOŠA, 21, iz Celja. Prehitro pa je zavil nazaj na desno in zadel v Kerkošev avtomobil; oba je začelo zanašati in sta še enkrat trčila, pri tem pa je Kerkoša odbilo na travnik, kjer je obstal na strehi. Lažje se je poškodoval voznik Kerkoš, škode pa je za 19.000 dinarjev.

DVE ŽABARSKI

Tale razgovor med predsednikom izvršnega sveta celjske občine Marjanom Ašičem in dirigentom velikega zabavnega orkestra RTV Ljubljana Jožetom Privškom je naš objektiv zajel povsem naključno. V odmoru med zadnjim koncertom ob 30-letnici »Žab«. Po sliki sodeč ni treba dvakrat ugibati, da imata oba določene kretnje, ki spominjajo na dirigiranje. Spodnji posnetek pa ni naključnega izvora. Solist Roman Fonda je v Celju že tako znan, kot njegova mala trobentica, ki je menda bila njega dni čisto normalna trobenta. Pa mu je padla v vodo (najbrž vrelo) in se je revica čisto skrčila. Tako je zdaj dobila presenetljive dimenzije, ki pa niso v nobeni zvezi z dimenzijami kakovosti igranja.

Foto: D. MEDVED

ANEKDOTI

»Vaš mož je milijonar«, je neki poslušalec napadel Nancy Astorjevo med govorom, ki ga je imela kot kandidatka za poslansko mesto.

»Naj vstane tisti, ki ne bi hotel biti milijonar!« je vzkliknila Nancy Astor. Nihče ni vstal.

• • •

Ko je ameriški humorist Twain prišel v Anglijo, mu je neki gospod, ki mu je bil po zunanjosti zelo podoben, poslal svojo fotografijo in ga vprašal, ali ni presenečen nad tolikšno podobnostjo. Twain mu je odpisal:

»Gospod, ugotavljam, da mi je vaša fotografija bolj podobna, kot sem podoben sam sebi. Zato sem jo dal takoj uokviriti in obesil sem jo na zid v kopalnici namesto ogledala, da se bom lahko vsako jutro obril.«

SKOK ČEZ LUŽO (27)

POMEN OBISKOV

Zapiski z enomesečnega potepanja po ZDA

Piše MILAN SENIČAR

Za Cleveland pa niso značilni samo slovenski pevski zbori, temveč tudi ansambli, saj le-teh deluje kar 25. Igrajo našo staro glasbo, predvsem pa polke. Zato se je pri njih razvil tudi naziv »kralj polke« ali »ambasador polke«. Med najbolj znanimi kralji v »ameriški Ljubljani« sta Frank Jankovič in Toni Petkovšek. Sicer pa poznamo enega teh ansamblov zelo dobro tudi pri nas, v Sloveniji. Le kdo ni prisluhnil pred časom prijetni oddaji ljubljanske TV, ki je predstavila »Vadnale«, ansambel iz Clevelanda. Sam sem užival ob zvokih njihovih instrumentov in veseli pesmi na poslovilnem sprejemu pri Johnu Trlepu, Američani slovenskega porekla. Kljub mojemu zelo skromnemu plesnemu znanju sem se z domačinovo ženo zavrtel v »divji« polki (kot sem včasih videl naše folklorne skupine) in tako požel priznanje gostov. Težko je bilo pa potem, ko so se hotele zavrteti tudi druge Američanke v »pravi slovenski polki«, sam pa sem bil od »teptanja« že preutrujen. Vadnali so seveda zaigrali obvezni »V nedeljo pira ni« in »Ne gremo še narazen«. Zaprosili so me tudi — pred odhodom — naj pozdravim ljubo Slovenijo.

Bile so tudi dramske skupine, ki pa že izumirajo, seveda zaradi znanja jezika. Tedensko deluje v Clevelandu tudi deset slovenskih radijskih ur (poleg treh hrvatskih in petih srbskih), ki posredujejo poslušalcem poleg slovenske narodne glasbe in oglasov tudi bolj ali manj redne novice iz Slovenije.

Med slovenskimi časopisi je zelo znan »Prosveta«, ki izhaja dnevno v Chicagu, medtem, ko v Clevelandu izdajajo list »Ameriška domovina«, ki — blago rečeno — ni prijateljsko razpoložen do stare domovine. Poleg teh dveh dnevnikov izhajajo še trije 14-dnevniki: »Nova doba«, »Naš glas« in »Ameriški Slovenec«.

Zanimivo je, da obstaja na državni univerzi v Clevelandu tudi posebna stolica za slovenski jezik, v okviru izobraževanja odraslih pa zainteresirane poučujejo tudi slovenščino.

Povedati je potrebno še to, da se večina dejavnosti teh društev gŏdb in zborov odvija v slovenskih domovih, močno pa je tudi družabno življenje, ki ga organizirajo številne slovenske gostilne.

Marsikdo me je vprašal, kakšen je odnos naših izseljencev do Slovenije in Jugoslavije. Za ogromno večino velja iskrena navezanost za staro domovino, na rodni kraj, čeprav v Ameriki dobro živijo. Mnogo jih je, ki se po upokojitvi vračajo k nam, da bi tu preživeli stara leta. Potrebno je poudariti znano dejstvo, da so mnogi izseljenci znatno pomagali NOB in so tudi danes prijateljsko naklonjeni dobrim odnosom med Jugoslavijo in ZDA. To dokazuje tudi vsakoletna množična potovanja v domače kraje. Za Slovence v Ameriki je značilno to, da so bili nekoč (ob prihodu in še dalj časa po njem) v najnižjih socialnih slojih, danes pa so pomembni v vseh krogih — umetniških, kulturnih, političnih in — poslovnih!

Če se vrnem na omenjeni odnos izseljencev do stare domovine, bi lahko dejal, da ima takšen odnos predvsem tri karakteristike: različni pomembni obiski naših izseljencev v Ameriki, državna linija — obiski mest in navezava bratskih odnosov, poslovna linija — obisk bank, velikih korporacij in trgovskih centrov.

Na naključje, da sem na prvo mesto postavil pomembnost obiskov nekaterih naših vidnih družbeno političnih delavcev. Med drugimi so iz Slovenije v zadnjem obdobju obiskali ZDA: Andrej Marin, predsednik IS skupščine SRS, Zvone Dragan, podpredsednik IS, Tone Kovič, ljubljanski župan, direktorji Ljubljanske banke, Iskre, Slovenijalesa in drugi.

Vsi so bili izredno lepo sprejeti, tako s strani Američanov, kot s strani naših izseljencev. Med mojim popotovanjem so bili še vedno izredno živi spomini na obisk Andreja Marinca zaradi njegove izredne prisrčnosti. Bilo je več Američank slovenskega porekla, ki so mi v razgovoru zaupale, da imamo »silno očarljivega predsednika izvršnega sveta«. Tone Kovič je podpisal listino o bratskih odnosih, prav gotovo pa so pomembne dokumente zaključili tudi predstavniki našega gospodarstva.

Pomembni so vsi trije navedeni elementi, saj pomenijo ohranjanje prijateljskih stikov z našimi v ZDA, hkrati pa vključujejo slovensko in jugoslovansko gospodarstvo v pomemben svetovni krog.

Navezanost na domači kraj mi bo vedno ostala v spominu. Potovanje preko luže je sicer enostavno, vendar za človeka pri sedemdesetih letih ne povsem vsakdanja stvar. In vendar prihajajo tudi najstarejši in bodo prihajali. Ne bom pretiraval, če zapišem, da mi je najmanj dvesto naših izseljencev dejalo, na svidenje prihodnje leto pri vas v Sloveniji.

To nas samo veseli, daje pa nam tudi obveznost lepega, prisrčnega in domačega sprejema. Naj znova poudarim, da Slovenci v Ameriki ne bi nikdar tako uspeli, ostali tako povezani in navezani na svoj domači kraj, če ne bi bilo med njimi izredne solidarnosti, medsebojne pomoči.

•

Vsega je enkrat konec, tako tudi zapiskov s popotovanja po ZDA. Ostalo je sicer še precej vtisov in doživetij, ki jih nisem zapisal, hotel pa sem vam podati sličico te ogromne dežele, skromno sličico vsakdanjega življenja, ki bi vam naj samo pomagala pri izpopolnjevanju mozaika o ZDA.

KONEC

Ing. Andrej Marinc med sprejemom v Clevelandu

Tudi Drago Seliger, predsednik Slovenske izseljenske matice, je obiskal ZDA

NOVI TEDNIK

8

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Bojan Volk; tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milan Seničar, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Janez Vedenik, Tone Vrabl — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo«, Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 2 din — Celoletna naročnina 75 din, polletna 37 din. Tekoči račun 50102-601-20012 ČGP »DELO« Ljubljana — Telef. uredništvo 22-369 in 23-105, mali oglasi in naročnine 22-806.